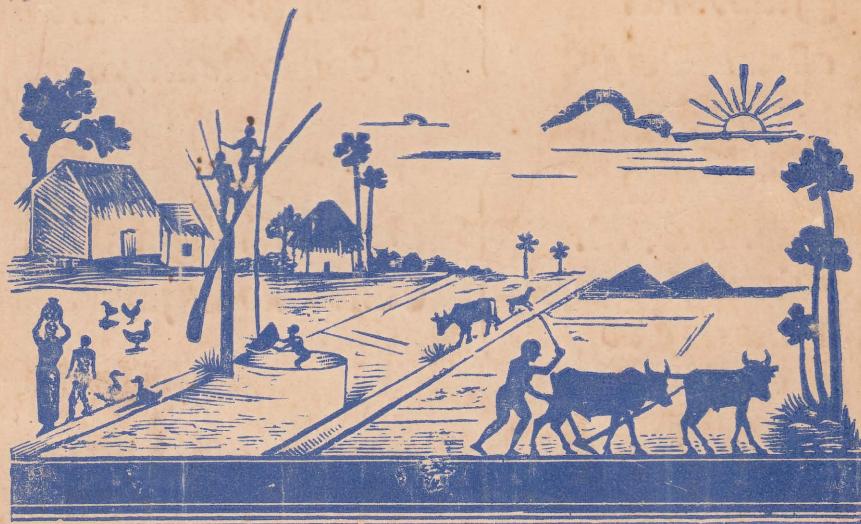

வ
சிவமயம்

குப்பிழான் கிராமோதயம்

குப்பிழான் கிராமோதய விழாச் சபை வெளியீடு

— 1964 —

நீர்ப்பாய்ச்சன வேலைகட்டும்

விட்டுத் தேவைகட்டும்.

★ ஒல்ஸ்சிலி }
★ வின்னுகெற் }
 } மண்ணைண்ணயில்
 } வேலை செய்யும்

★ ஒல்ஸ்சிலி }
★ எஸ். எம். சி. }
★ ஓட்டோமெற்றிக் } மின்சாரத்தினுல்
 சீமென்றஸ் } வேலை செய்யும்

● தண்ணீர்ப் பம்புகள் ●

ஓட்டோஸ் லீமிற்ரீட்

யாழ்ப்பானம்.

வாவுனியா.

ரெஸ்டரேஷன்: 496

ரெஸ்டரேஷன்: 577

விழாச் சபை அங்கத்தவர்கள்

1. திரு. க. சின்னப்பு
2. " செ. இராதாகிருஷ்ணன் B. Sc.
3. " மா. தம்பியையா
4. " செ. நடராசா
5. " ந. கந்தையா
6. " அ. சங்கரப்பிள்ளை
7. " க. காங்கேசு
8. " நா. செல்வநாயகம்
9. " செ. துரைசிங்கம்
10. " வ. பண்டிதர்
11. " சு. கனகரத்தினம்
12. " மு. செல்லையா
13. " ந. வீரசிங்கம்
14. " ஆ. மகாலிங்கம்
15. " அ. நல்லையா
16. " வே. கந்தையா
17. " க. சொக்கலிங்கம்
18. " பொ. சின்னத்துரை
19. " வ. வைத்திலிங்கம்
20. " கோ. வைத்திலிங்கம்
21. " ந. வேலுப்பிள்ளை
22. " அ. சுவாமிநாதர்
23. " க. இளையையா
24. " பொ. விசுவலிங்கம்
25. " பொ. திருநாவுக்கரசு
26. " த. ஐயாத்துரை
27. " செ. கதிரவேல்
28. " க. சண்முகம்
29. " சி. சொக்கலிங்கம்
30. " த. தருமலிங்கம்

செயற் குழு

- திரு. க. சின்னப்பு - தலைவர்
- " செ. இராதாகிருஷ்ணன் - உபதலைவர்
- " மா. தம்பியையா - செயலாளர்
- " செ. நடராசா - உபசெயலாளர்
- " ந. கந்தையா - தனுதிகாரி
- " அ. சங்கரப்பிள்ளை
- " செ. துரைசிங்கம்
- " க. காங்கேசு
- " வ. வைத்திலிங்கம்
- " த. தருமலிங்கம்
- " ஆ. மகாலிங்கம்

பதிப்பாசிரியர் குழு

- திரு. க. காங்கேசு
- " செ. நடராசா
- " சி. பூதப்பிள்ளை
- " அ. சங்கரப்பிள்ளை
- " செ. இராதாகிருஷ்ணன்
- , க. கணேசலிங்கம்
- " மா. தம்பியையா

பெற்ற தாயும் பிறந்தபொன் நாடும்
நற்றவ வாளிலும் நனிசிறந் தனவே.

குப்பிமூன் கிராமோதயம்

உள்ளடற

பக்கம்

1. குப்பிமூன் கிராமப்படம்	—	—	—	—
2. மஸர் வாழ்த்து	—	—	—	—
3. கிராம வாழ்த்து	—	—	—	—
4. மகான் செத்திநாதையர் துதி	—	—	—	—
5. பதிப்புரை	—	—	—	—
6. A Message from the Hon'ble Minister of Rural and Industrial Development.	—	—	—	—
7. கிராம — கைத்தொழில் அபிவிருத்திக் கெளரவு மந்திரியிடமிருந்து கிடைத்த செய்தி. (தமிழாக்கம்)	—	—	—	—
8. திரு. சா. ஜே. வே, செல்வநாயகம், கிழு. ஸி. அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துரை	—	—	—	—
9. செனெற்றர் சு. நடேசபிள்ளை அவர்களின் வாழ்த்துரை	—	—	—	—
10. திரு. ம. மீனாந்தா அவர்கள் வழங்கிய ஆசியுரை	—	—	—	—
11. திரு. வி. தருமலிங்கம், பா. உ. அவர்கள் அளித்த வாழ்த்துரை.	—	—	—	—
12. A Message from the Govt. Agent, Jaffna District.	—	—	—	—
13. திரு. ஆ. பெருமையினர் அவர்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்துரை.	—	—	—	—
14. Good Wishes from R. C. Tharmaratnam, Esqr.	—	—	—	—
15. Greetings from T. Samuel Thambiab, Esqr.	—	—	—	—
16. திரு. தா. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் அளித்துதவிய ஆசிச்செய்தி	—	—	—	—
17. குப்பிமூன் கிராமோதய வரலாறு	—	—	—	1
18. எமது கிராமம்	—	—	—	6
19. குப்பிமூனும் எனது தொடர்பும் <small>(திரு. சி. சுவாமிநாதன், B.A., J.P. (இளைப்பாறிய அதிபர்))</small>	—	—	—	9
20. மகான் செந்திநாதையரவர்கள் <small>(பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்)</small>	—	—	—	12
21. மக்கள் வளர்த்த கலை <small>(கலாநிதி, சு. வித்தியானந்தன், பல்கலைக்கழகம், பேராக்களை)</small>	—	—	—	18
22. காசிவாசி செந்திநாதையரவர்கள் <small>(திரு. கு. அம்பலவாணர் அவர்கள்)</small>	—	—	—	21
23. கிராம வளர்ச்சி <small>(திரு. தி. முருகேசபிள்ளை. வலி-வடக்குக் காரிபாதிகாரி)</small>	—	—	—	27
24. பிரம்மநீர் சுந்தர சர்மா அவர்கள் <small>(திரு. ச. அம்பிகைபாகன் B.A., அவர்கள்)</small>	—	—	—	30

25.	மது விலக்கு	32
	(திரு. S. V. முர்த்தி அவர்கள், சன்னகம் ரொசிஸ் நிலைய அதிபர்)	
26.	இசைவல்லார் குப்பிழான் சு. செல்வத்துரை அவர்கள்	37
27.	“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்?”	40
	(சைவப் புலவர், பண்டிதை செல்வி. த. அப்பாக்குடி)	
28.	குப்பிழான் விக்கினேஸ்வர வித்தியாசாலை	42
29.	கிராமோதயம்	47
	(திரு. ந. சிவராசா, வவனியாப்பகுதி உள்ளுராட்சி உதவி அதிபர்)	
30.	எமது கிராமமும் சங்கங்களும்	49
31.	கிராமச்சபையும், சமூக நலனும்	55
	(திரு. க. வைரவகாதன, சட்டக் கல்லூரிக் கடைசி வருட மாலைவன்)	
32.	குப்பிழான் விக்கினேஸ்வர வாசிக்காலை	59
33.	“சிறைவன்டு செவ்வழிபாடும் குற்றுலம்”	62
	(வித்துவான், பண்டிதர், சைவப்புலவர் திரு. க. வேந்தனூர் அவர்கள் பரமேஸ்வராக் கல்லூரிக் விரிவுரையாளர்)	
34.	இனியன்	65
	(திரு. K. கதிர்காமத்தம்பி, தலைமையாசிரியர், சேர். கனகசபை வித்தியாசாலை, பன்னைலை.)	

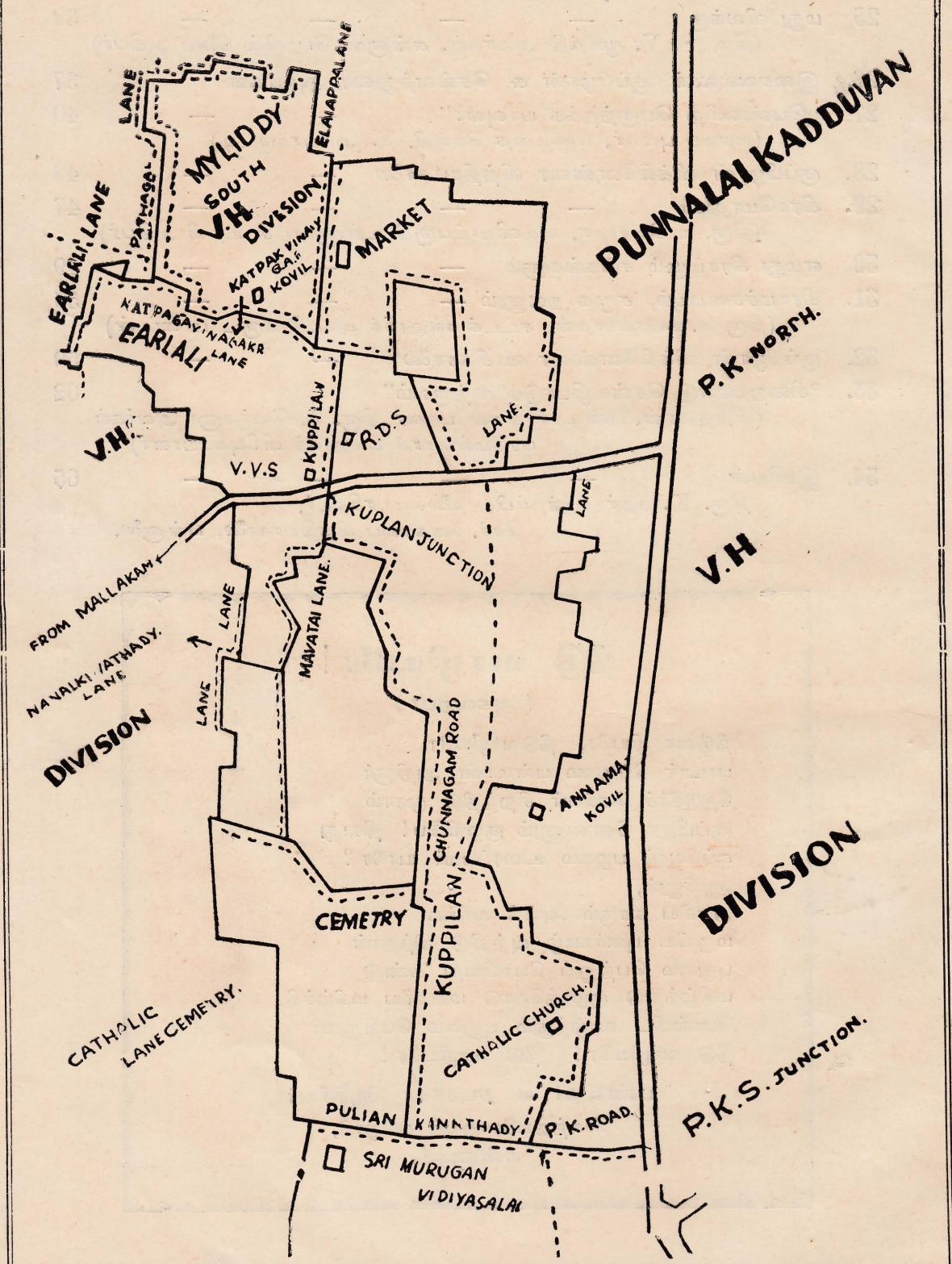
நீடு வாழியரே !

(அகவற்பா)

நீடுவா ழியரே, நீடுவாழியரே
பாடார் பெருமை பன்மான் அறிஞர்
தேடுசீர்ச் செல்வர் சிறந்திடு முராம்
குப்பிழா ஜென்னும் குழவியே ! நினது
ஒப்பிலாப் பழமை உரைப்பவர் யாரே ?
ஆயினும்,
அரசிய லாரும் அங்கீ கரிக்க
மருவிய புனர்வாழ் வுற்றிடு மிந்நாள்
புதுமை பெற்றுப் பொலிவது கண்டு
மகிழ்ந்திடு குழாத்தொடு மன்னிய மகிழ்ச்சி
பொங்கிட வாழ்த்தும் புதுமை பெற்றுயர்
நீடு வாழியரே ! நீடு வாழியரே !

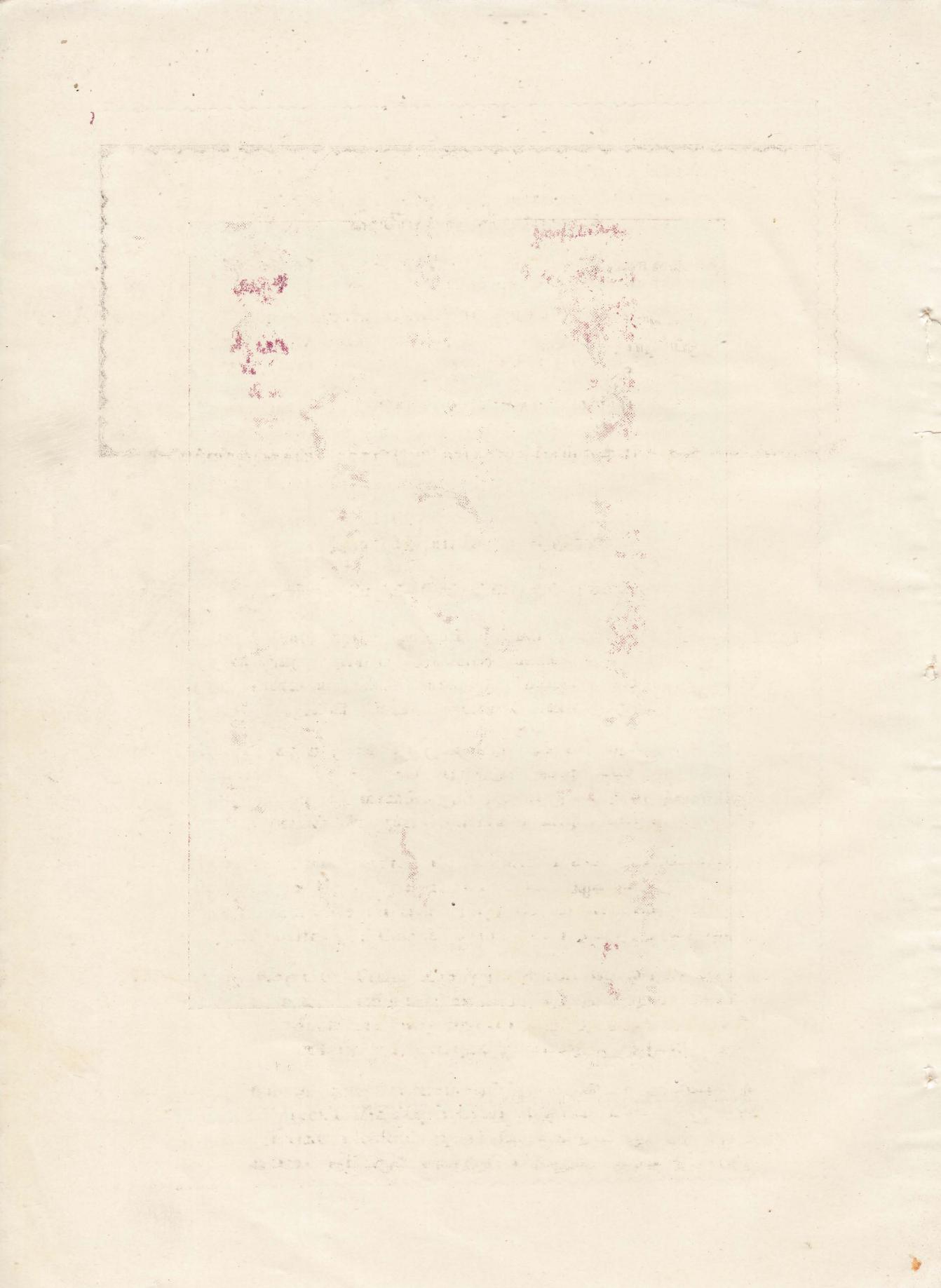
பண்டிதர் வ. நடராசா ஆசிரியர்
ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி,
சன்னகம்.

குப்பிமான் கிராமம்

குப்பிமானில் அவதரித்த சித்தாந்த சிகாமணி
காசிவாசி செந்திநாதையர் அவர்கள்

மலர் வாழ்த்து

[வித்துவான், பண்டிதர், சைவப்புலவர், க. வேந்தனர்]

ஒப்பிலான் என்றமரர் ஒதும் சிவனருளால்
குப்பிமான் மக்கள் குலவும்சீர் — தப்பிலாத்
தண்ணளியால் ஒங்கித் தழழக்கும் உதயமலர்
கண்ணெனிபோல் வாழ்க்கநலங் கண்டு.

கிராம வாழ்த்து

[பண்டிதர் செ. துரைசிங்கம் அவர்கள்]

1. உ-லகுறு முயிர்கட் குண்மை யோங்கிட நீதி சேர
நிலவுறு நெறிதான் சைவ சித்தாந்த மென்பர் மேலோர்
நலமுறு மறிஞர் போற்று நல்லசித் தாந்த ஞானங்
குலவுறு செந்தி நாதக் குரிசிலின் ஊரே இவ்வூர்.
2. மாய்விலா மாயா வாதம் மழுங்கிடத் தரணி தன்னில்
ஓம்விலா துழழுத்த சீலன், ஒப்பிலாக் காசி மேவித்
தேய்விலாக் காசி வாசி எனும்பெருந் தெய்வ நாமம்
காய்விலா அறிஞர் நாவிற் களிந்தம் புரிய நின்றேன்.
3. நாவலர் பெருமா னுக்கு நனுகிய சீட னுகிப்
பாவலர் போற்ற ஈழப் பண்பினைத் தாய்நா டேத்தத்
தேவலர் வேதா கமசித் தாந்தநூற் றெளிவு கண்ட
பூவலர் புனித வள்ளல் புண்ணியம் போற்றல் நன்றே.
4. அத்தகு பெரியோன் தன்னை யளித்திட லாலே மண்ணில்
வித்தகர் யாரும் போற்ற விளங்கிடும் பதியே யாகும்
மத்தமும் மதியுஞ் தூடும் மனியணி கண்டன் தன்னை
நித்தமு மேத்தி வாழ்வோர் நிலவுநற் குப்பி மானே.
5. இப்பெரும் பதியி லொன்றுய் இயைந்திடு மக்கள் தம்மைச்
செப்புறு முடலைக் கூருய்ச் சேதித்த தன்மை யேபோல்
தப்புற மதித்து நாலாய்த் தயவின்றிப் பிரித்தே யாட்சி
ஒப்படைத் தங்கு மிஸ்கும் உலைத்தனர் அலைத்தா ரன்றே.

6. கிராமத்தைப் பிரித்த தாலே கேட்டினை யுணர்ந்த நல்லோர் பராமுக மின்றி நானும் பல்லாண்டு முயன்று பெற்றுக் கிராமோ தயவிழா வையொன்று கூடியே நடத்து கின்றூர் பராபதி யருளினுலே பாரிலிப் பதிதா ஞேங்க.
7. செந்திநா தையர் தம்முன் தனயனும் வந்த செம்மல் சுந்தர சர்மா ஆசான் தோன்றிய சிறப்பி ஞேல நந்திய கல்விச் சாலை நலமுறு சனச முகம் வந்துறு நிலைய மெஸ்லாம் வளமுறப் பெற்ற திவ்ளூர்.
8. சுந்தர சர்மா என்பர் சோர்விலா இசைவல் லாராய் வந்தசெல் வத்துரை யேநன்கு வாழ்ந்தசுப் பையா என்பர் சிந்தைநற் தம்பி ராசா ஜேபிவைத் திலிங்கம் என்பர் வந்தித்த தெண்டு செய்தார் வாழ்ந்துநல் வழியே வாழ்க.
9. விக்கின மகலக் கல்வி வேண்டுவ தென்று நல்லோர் விக்கினே சுவர நாம வித்தியா சாலை தந்தே தக்கநன் னெறியிற் கல்வி தகைபெறச் செய்த தாலே மிக்கனர் அறிஞர் மேலும் மேம்பட்டு வாழ்க சிலம்.
10. விநாயக ரோடு ஞான வைவரவர் அம்மன் காளி இனுதன நீக்கும் வீர பத்திரர் சுப்ர மணியர் எனவுறு மால யங்கள் இயைந்திடுஞ் சால்பி ஞேல விநாயக நெறியின் மேவி வீறுடன் பொலிக நானும்.
11. நினைவுறு சனச முகம் நீடுமுன் னேற்றச் சங்கம் இனையபல் நேரக்குச் சங்கம் ஏத்திடு நெசவு சாலை அனையவும் பெற்று மானம் ஆன்றிடு பெருமை தன்னாற் கலைகட லூலகில் இவ்வூர்க் கண்ணியம் வாழ்க வாழ்க.
12. குப்பிழான் கிராமந் தன்னிற் குறைவிலாக் கமத்தின் சேவை தப்பிலா அரச சேவை தாழ்விலாக் கல்விச் சேவை ஒப்பிலா வணிக சேவை என்றென்ற சேவை எல்லாம் செப்பிடப் பொலிந்த; மேலும் தெப்பவத்தாற் செழித்து வாழ்க,
13. உடலினுக் குயிரே போல உயிரினுக் கண்பே போல இடமுடை உலக மெங்கும் இயலுசித் தாந்தத் தேறற் கடலெனுங் காசி வாசி செந்திநா தையற் றந்த நடலையில் குப்பி மானுர் நாட்டினிற் பொலிந்து வாழ்க.
14. எண்ணிடும் அறங்க ஸெல்லாம் ஏய்ந்தநற் கருமம் அன்பே நண்ணிட ஞாலம் நாலில் நவிற்றிய நீதி வாழ்க புண்ணியப் பசுவே வானம் பூசரர் பொலிக நாட்டிற் கண்ணிய புகழே மிக்குக் கருதுகுப் பிழானும் வாழ்க.

மகான் செந்திநாதையர் துதி

[கணேஷ்]

- 1 பழமைமிகு பெருமைநிலை மறந்துவாழ்வில் பத்திகளாய் அடிமைகளாய் நமதுமக்கள் களையிழந்து கண்முடி உறங்கும்போது கருமிருளில் பரிதியெனக் கர்மவீரர் எழுபொழுதில் எழுந்துநிறை இருள்கிழித்து எமதுமதப் பெருமையெலாம் எடுத்துரைத்த அழகுதமிழ் அறிஞு ! செந்தி நாதஜை ! அருமைநம தூர்ப்பிறந்த பெருமபோற்றி !
- 2 எண்ணரிய மறைகளறை இறையையேற்றி இன்தமிழில் வடமொழியில் எழுந்தநூல்கள் வண்ணமுறச் சிறுவயதில் படித்துணர்ந்து வாய்மனம்மெய் புலன்கடந்த பொருளைப்போற்றி மன்னில்வரு பிறவிதனைப் பரதநாட்டு மன்னெண்முந்த கோயிலெலாம் சென்றுணர்ந்து தண்ணிலவு தவழ்ச்சடையான் தழுவும் காசி தனிலமர்ந்து தவம்முடித்த முனிவபோற்றி !
- 3 காலமெலாம் கடவுள்பணி தலைமேற்கொண்டு காசுபொருள் தனிமறந்த நெறியில்நின்று ஒலமிடும் அடியவரின் வழியில்வந்த உத்தமநல் லடியவர்கள் ஒன்றுகூடிச் சீலமிகு சிறப்புணர்ந்த தாற் “சித்தாந்த சிகாமணி”யென் ரெருப்பட்டம் அளித்தார் பின்னும் மேலவர்கள் அளித்துநின்ற தீக்காநாமம் மேன்மைபெறு “அகோரசிவா சாரியாரே.”
- 4 ஆவியுடல் பொருளைத்தும் சைவமென்று ஆர்ப்பாரித்து அர்ப்பணித்த முனிவன் நல்லூர் நாவலனின் பணிகளினச் சிரமேற்கொண்டு நான்மறையின் பொருள்விளக்கிச் சேக்கிழாரின் காவியத்தில் கலந்தநறுந் தேனைச்சிந்திக் கானமுடன் * ‘சாரங்கி’ தனிற் றேவாரம் ஆவலெழப் பாடிஅன்பர்க் கருணையூட்டும் அந்தணே ! அருள்வடிவே , செந்திநாத

திடு பூசை வித்தி நோக்கு

- 5 ஜய, உஜைப் போற்றுகிறோம் ; அறிவிலாது
 அன்னியரின் வலைவிழுந்து மண்பொன்னுக்கும்
 தையலர்க்கும் கோழைகளாய் மோகங்கொண்டு
 தருமநெறி தவறிஇந்து மதமும்மாறிப்
 பையைஇருள் தனில்விழுந்த நமதுமக்கள்
 பாதையினில் ஒளிபரப்பிக் “கற்கள்தாழும்
 தெய்வதங்கள்” என்றவரின் திறந்தவாய்க்குத்
 திறமான மறுப்பெழுதிப் பூட்டுப்போட்ட
- 6 பெரும ! உஜைப் பெற்றெடுத்த நாட்டில்இன்று
 பிறந்ததனாற் பெருமையற்றோம் ! பிறமதத்தின்
 மருளகற்றி, மன்பதையின் மனத்தில்இந்து
 மதப்பெருமை தனியுணர்த்தி, மயக்கம்நீக்கி,
 இருள்நிறைந்த உள்களிலே இருள்களைந்த
 இள்க்கத்திரே ! கதிரொளியே ! ஒளிவிளக்கே !
 அருள்நிறைந்த பெருநிதியே ! அன்பும்பண்பும்
 அஜையாது இஜைந்தபெருஞ் சுடரேபோற்றி !

* சாரங்கி—பிடில்போன்ற ஒரு வட்சாட்டு வாத்தியம்.
 ஜயரவர்கள் தேவாரத்தைப் பண்ணேடு சாரங்கியில்
 பாடுவதில் வல்லவர்.

பதிப்புரை

உதயம் உள்ளத்துக்கு உவகை அளிக்கும்; உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும்; உணர்ச்சியைத் தூண்டும்; ஆர்வத்தை அதிகரித்துப் புதிய முயற்சிகளை ஊக்கு விக்கும்.

சூரியோதயத்தைக் கண்டவுடன் அரும்புகள் மலர்கின்றன; பறவைகள் ஆனந்தமாக ஆர்ப்பாரித்து இரை தேடப் புறப்படுகின்றன; மாந்தர் உற்சாகத்துடன் எழுந்து தத்தம் முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். சந்திரோதயம் சின்னஞ்சிறு பாலர்கள், கருத்தொருமித்த காதலர் அனைவர் உள்ளத்திலும் களிபேருவகையை அளிக்கின்றன. ஒரு நாட்டின் சுதந்திர உதயம் அந்நாட்டு மக்களைத் தாம் இருக்கும் நாடு தமதே என்று அறிந்து ஆடவும், பாடவும், ஆனந்தமடையவும் செய்கின்றது. உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்து புதுப் புது முயற்சிகளில் உற்சாகமாக ஈடுபடத் தூண்டுகின்றது. எனவே, உதயம் எதுவாக இருந்தாலும், அது மக்கள் வாழ்விலே மலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது இயல்பேயாம்.

இந்த இயற்கையான உணர்ச்சியே எம்மை இம்மலரை வெளியிடுமாறு தூண்டி யது. பல்லாண்டு காலமாகப் பழம் பெரும் புகழோடு விளங்கிய குப்பிழான் கால வசத்தால் மூன்று கிராமங்களுள் அகப்பட்டுப் பிரிந்திருந்து மீண்டும் ஒன்றாகப் புதிய கிராமமாக உதயமாகும்பொழுது, அக்கிராம மக்கள் கிராமோதயத்துக்கு விழா எடுப்பதும், அதன் நினைவாக ஒரு மலரினை வெளியிட்டு அதன்மூலம் பண்டைப் பெருமைகளை எடுத்துக் காட்டிப் புதுப் புது முயற்சிகளிற் கிராம மக்களை ஈடுபடச் செய்வதும் இன் நியமையாது வேண்டப்படுவனவே.

குப்பிழானிப் பற்றிக் கிடைக்கக்கூடிய விஷயங்களோடு, கிராமங்களின் பொதுவான வளர்ச்சிக்கு அவசியமான அனைத்தையும் விளக்கவேண்டுமென்பது இம் மலரின் நோக்கமாகும். எனினும் குறுகிய காலவெல்லையுள் இதை வெளியிடவேண்டி நேர்ந்ததால் விளக்கவேண்டிய விஷயமெல்லாவற்றையும் விளக்கிவிட்டோமென்று கூறமுடியாது. என்றாலும் இம்மலரைக் கொண்டு குப்பிழானிப்பற்றியும், கிராமங்களின் வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமான பலவற்றைப்பற்றியும் அறிந்துகொள்ளலாம் என்பது எமது நம்பிக்கை.

எமது காலத்திலே எம்மோடு கூட வாழ்ந்து தம்மையும் குப்பிழானியும் தனித் தனியே பிரித்துப் பாராது குப்பிழானுக்காகவே வாழ்ந்தவர் அந்தனர் குலத்துதித்த சிந்தனைச் செம்மல் பிரம்மஸ்தி பொ. சுந்தரசர்மா அவர்கள். அவர்களின் தந்தையார் பிரம்மஸ்தி பொன்னையர். பிரம்மஸ்தி பொன்னையரது முத்த சகோதரரே, காசியில் வசித்துச் சைவத்துக்கு அளப்பருந் தொண்டுகள் செய்த மகான் செந்திநாதையர் அவர்கள். அவர்களைப் பற்றிப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் குமாரசாமிப் புலவர் மகன் திரு. அம்பலவாணர் அவர்களும் சிறந்த கட்டுரைகளை எழுதி உதவியுள்ளார்கள். இம் மலருக்கெனப் பேராசிரியர் திரு. ச. வித்தியானந் தன், M. A. திரு. ச. அம்பிகைபாகன், B. A. வித்துவான் க. வேந்தனூர், பண்டிதை செல்வி - த. அப்பாக்குட்டி, திரு. சி. சுவாமிநாதன், B. A., J. P. காரியாதிகாரி திரு. தி. முருகேசபிள்ளை, பொலிஸ் அதிபர் திரு. ச. வி. மூர்த்தி, உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளர் திரு. ந. சிவராசா, திரு. க. வைரவநாதன் என்போர் சிறந்த கட்டுரைகளை எழுதி உதவினர். பண்டிதர் செ. துரைசிங்கம்

அவர்கள் கிராம வாழ்த்துக் கவிதைகள் புனிந்து உதவியுள்ளார்கள். பெரியோர்கள் பலர் ஆசியுரைகள் அளித்துள்ளார்கள். இவர்கள் அனைவர்க்கும் எமது உளங்கணிந்த நன்றியைச் செலுத்துகிறோம்.

மலரில் ஆங்காங்கே குப்பிழான் தொடர்பான கட்டுரைகளும், படங்களும் இடம்பெற்று மலரை அலங்கரிக்கின்றன. குப்பிழான் கிராம வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டுழைத்த பெரியோர்கள் சிலரதும், குப்பிழான் வாசிகள் சிலரதும் படங்களைப் பெற முடியாத காரணத்தால் அப்படங்கள் இடம்பெற முடியாததை மன்னிப்பார்களென எதிர்பார்க்கிறோம்.

வரலாற்று ஆசிரியரிடையே அபிப்பிராயபேத மேற்படுவது இயல்பே. குப்பிழான் தொடர்பான வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் யாவும் பெரியோர் பலரினதும் ஆலோசனைகளைக் கொண்டே எழுதப்பட்டவை. எனினும் சிலவேளை சிலரது தொண்டுகள் பற்றிய விபரங்கள் எமக்குக் கிடைக்காமலிருந்திருக்கக்கூடும் இம் மலர் எமது முதல் முயற்சி ஆதலினாலேயே அடுத்த முயற்சிகளில் அவ்வித தவறுகளை நிக்கமுயல்வோம்.

இம்மலரைச் சிறந்த முறையில் வெளியிடுவதற்கு ஆலோசனை கூறியவர்கள், பணங்களில் புரிந்தவர்கள், விளம்பரம் தந்துதவியவர்கள் வேறு எவ்வழியிலாயினும் உதவி புரிந்தவர்கள் அனைவர்க்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

மிகக் குறுகிய காலத்தில் மலரை அழகாக அச்சிட்டுதவிய ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகத்தாருக்கும் எங்கள் நன்றி உரியதாகும்.

கிராமோதய விழாச் சபையார்

முக்கிய அறிவிட்டல்

குப்பிழான் கிராமோதய விழாவை ஆவணி மாதத்திற் தொடர்ந்து முன்று நாட்களுக்குக் கொண்டாடப் போவதாக விளம்பரப்படுத்தியிருந்தோம். ஆனால் தடுக்க முடியாத சம்பவங்கள் சில குறுக்கிட்டமை காரணமாக அவ்வாறு முன்று நாட்களுக்குக் கொண்டாட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு வருந்துவதோடு அதனை மன்னிக்குமாறு அனைவரையும் வேண்டுகின்றோம். குப்பிழான் கிராமோதய மலருக்குக் கட்டுரைகள் பெறுவதில் ஏற்பட்ட காலதாமதமே அவ்வாறு நடாத்த முடியாமைக்கு முக்கிய காரணமாகும். கட்டுரைகள் பின்திக் கிடைத்தமையால் மலர் வெளியிட்டிற் காலதாமத மேற்பட்டது. அதனால் ஆவணி மாதத்தில் விழாவை நடாத்த முடியாத நிலையேற்பட்டது. அதற்காக விழாவைப் பின்போடுவது விழாவின் முக்கிய நோக்கத்திக்குப் பொருத்தமற்றதாகத் தென்பட்டது. எனவே விழாவை ஒரு நாளைக்கு மிகவும் விசேஷமாகக் கொண்டாட வேண்டுமெனக் தீர்மானித்து 4-9-64-ல் காணி, நீர்ப்பாசன, மின்சார இலாகா நிரந்தரக் காரியதரிசி உயர் திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள் தலைமையில் நடாத்துகிறோம். விழாத் தொடர்பான வரவு செலவுத் திட்டங்கள் யாவும் கணக்குப் பரிசோதகரின் அறிக்கையோடு நன்கொடை வழங்கியவர்களுக்கு விரைவில் அனுப்பி வைக்கப்படும். கிராமோதய விழாவுக்கு நன்கொடைகள் வழங்கியவர்கள், ஆலோசனை கூறியவர்கள், விழாவிற் பங்குபற்றிய வர்கள், மற்றும் உதவி புரிந்த அனைவர்க்கும் எமது இதயங் கணித்த நன்றியைச் செலுத்துகிறோம்.

இங்கணம்

குப்பிழான் கிராமோதய விழாச் சபையார்

A Message

to the Kuppilan Gramothaya Celebration Committee from the Hon'ble Minister of Rural and Industrial Development.

As minister in charge of Rural Development, I gladly acceeded to the request made by the Kuppilan Gramothaya Celebration Committee for a Message for publication in the first issue of "Kuppilan Gramothaya Ninaivu Malar." I have been informed that this Magazine is being issued to commemorate the unification of three villages into the single village of 'Kuppilan,' to encourage the various local societies that are working towards its progress, and to pay tribute to its past leaders who worked for the general welfare of the local population. These are indeed very laudable objectives.

Eighty five percent of the people of this country live in villages and it is Governments' policy to promote their economic, social and cultural well being with the aid of the Rural Development Movement. One of the chief objectives of this movement is to harness the enthusiasm and energy of the people to undertake local development programmes through self-help and siramadana. Such a programme cannot be effective unless voluntary organisations of the people, guided by enlightened local leadership, are available to mobilise local resources and stimulate voluntary effort for local development. It is the Government's policy to support such local effort with both technical advice and financial assistance.

Rural Development is not only a means of promoting the material resources of the country-side. The methods and techniques employed in this movement such as co-operation, siramadana, and self-help contribute in no small measure to the development of the human resources of these communities. Given the necessary guidance and support there is much that can be done by this movement to promote the all-sided development of our villages. It is hoped that the people of Kuppilan will follow the noble example set by their past leaders and strive through co-operative action for their further advancement. I wish them every success.

(Sgd.) Maithripala Senanayaka,
Minister of Rural and Industrial Development.

Colombo,
26th June, 1964.

கிராம-கைத்தொழில் அபிவிருத்திக் கௌரவ மந்திரியிடமிருந்து கிடைத்த செய்தி.

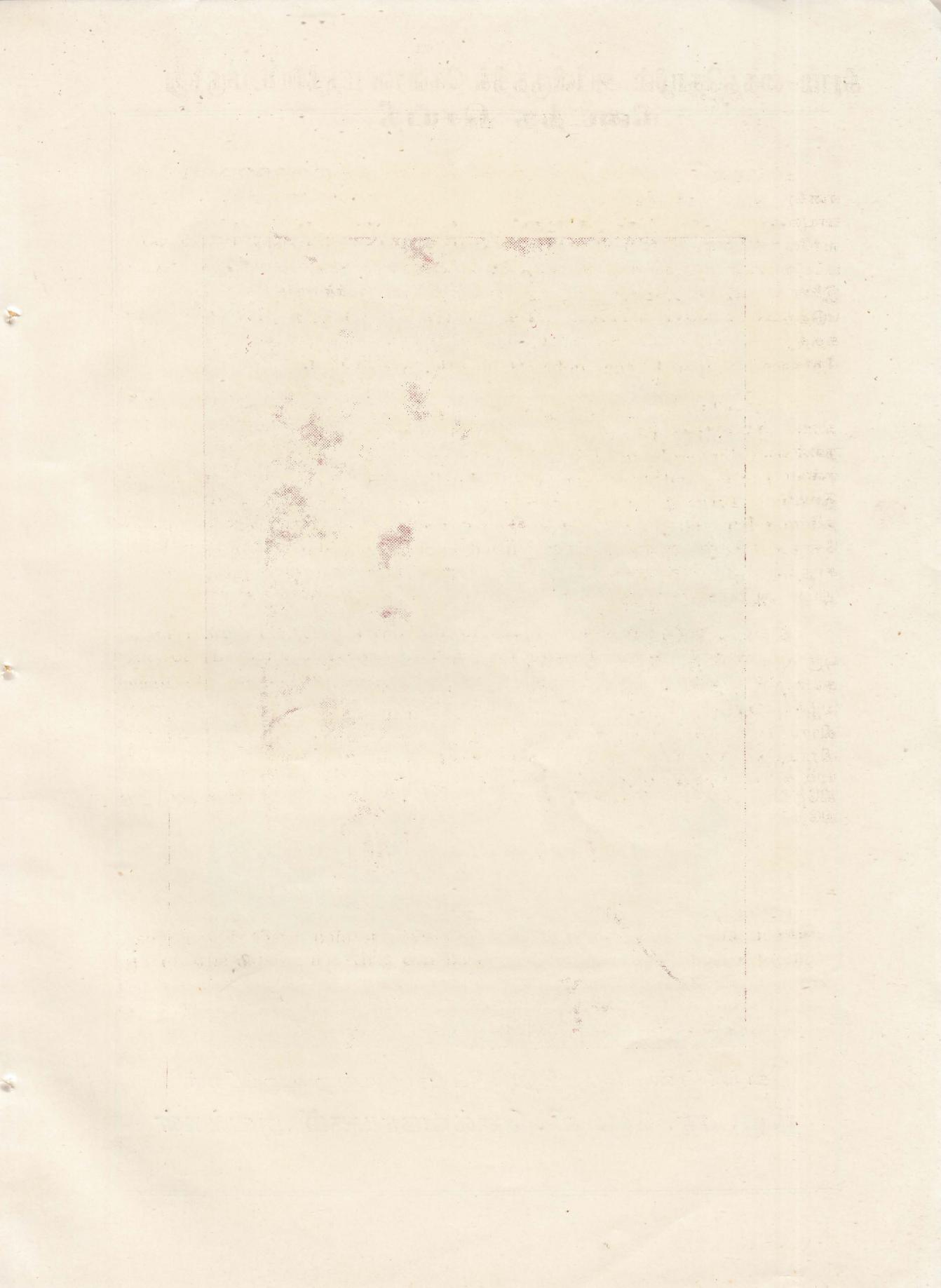
குப்பிழான் கிராமோதய விழாச் சபையினர் தமது முதலாவது நினைவு மலருக்கு என்னை ஒரு செய்தி அனுப்புமாறு கேட்டுள்ளனர். கிராம அபிவிருத்திக்குப் பொறுப் பாயுள்ள மந்திரிப் பதவி ஏற்றிருக்கும் நான் அவ்வேண்டுகோளை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். முன்று கிராமங்கள் கும்பிழான் என்ற பெயரில் ஒன்று சேர்க்கப் பட்டமையின் ஞாபகச் சின்னமாக இம்மலர் வெளிவருவதாக அறிகிறேன். இந்த இனைப்பு முன்னேற்றத்துக்காகத் தொண்டாற்றும் உள்ளுர்ச் சங்கங்களை உற்சாகப் படுத்தவும், உள்ளுர் மக்களின் பொது நலனுக்காக உழைத்த தலைவர்களை ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவரவும் ஏற்படுத்திக் கொண்டதாகவும் அறிகிறேன். இந் நோக்கங்கள் உண்மையிற் போற்றப்பட வேண்டியவைகளே.

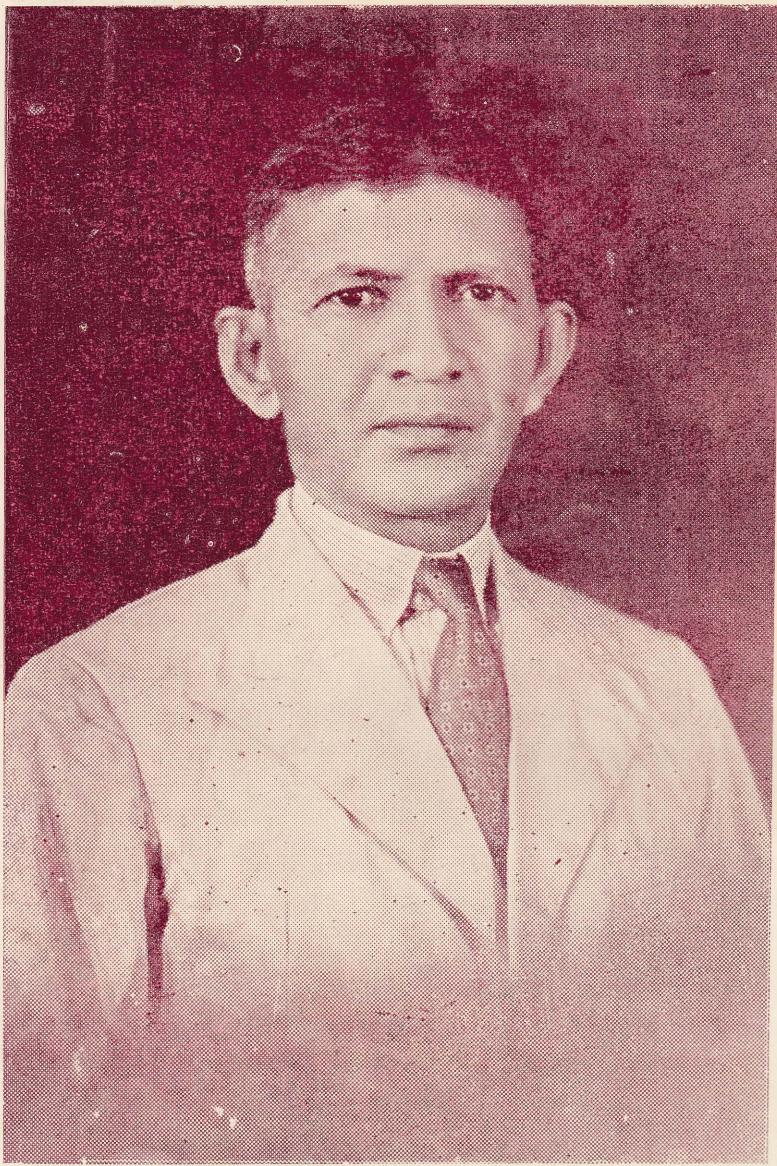
எமது மக்களில் என்பத்தைந்து சதவீதத்தினர் கிராமங்களில் வசிக்கின்றனர். கிராம அபிவிருத்தி இயக்கத்தின் மூலம் அவர்களின் பொருளாதார, சமூக, கலா நலன்களை வளர்ப்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும். சிரமதானம், சுய உதவி என்பவற்றின் மூலம் மக்களின் ஆர்வத்தையும், சக்தியையும் பயன்படுத்துவதே இவ்வியக்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும், யதேச்சா சங்கங்கள், சான்றேராகிய தலைவர்களின் வழிகாட்டல் ஆகியவற்றினுலேயே உள்ளுர்ச் சக்திகளை ஒன்று சேர்த்து மக்களை உள்ளுர் அபிவிருத்திக்காக அவர்களைத் தொண்டாற்றச் செய்தல் சாத்தியமாகும். அத்தகைய பிரயத்தனங்களைப் பண உதவியினாலும், தொழில் நுட்ப ஆலோசனைகளாலும் வளர்ப்பதும் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும்.

கிராம அபிவிருத்தி என்பது நாட்டின் வருவாயைப் பெருக்க மட்டும் ஏற்பட்ட ஒரு சாதனமான ரூபாக இருக்கிற கையாளப்படும் ஒத்துழைப்பு, சிரமதானம், சுயஉதவி முதலியன சமூகப் பண்பை வளர்க்கும் சாதனங்கள் என்னும். வேண்டிய வழிகாட்டுதலும், உதவியும் கிடைக்குமாறால் இந்த இயக்கத்தின் மூலம் எமது கிராமங்கள் சகல துறைகளிலும் முன்னேற வாய்ப்பு உண்டாகும் குப்பிழான் கிராமத்தவர்கள் தமது முன்னுட்ட தலைவர்களின் உத்தம வழிகளையும் ஒற்றுமையையும் கடைப்பிடித்து மேலும் முன்னேற்றமடைய ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் தொண்டுகள் யாவும் வெற்றிகரமாக முடிக என வாழ்த்துகிறேன்.

(இப்பம்) மைத்திரிபால சேந்நாயக

26-5-64. கிராம-கைத்தொழில் அபிவிருத்தி மந்திரி

காங்கேசன்துறைத் தொகுதிப் பராளுமன்ற உறுப்பினர்
திரு. சா. ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள்

தமிழரக்த தந்தையும்,
காங்கேசன் துறைத் தொகுதிப் பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினருமான
**சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம் கிழவி. அவர்கள் வழங்கிய
வாழ்த்துரை.**

குப்பிழான் மக்களின் கிராமாபிமானத்தை நான் மீச்சு
கிறேன். எத்தனையோ வருடங்களாகப் பின்து, பிரிந்து போயிருந்த கிராமம், குப்பிழான் வாசிகளின் தொடர்ந்த பிடிவாதத்
தினால் திரும்பவும் ஒன்றுபட்டிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி
யடைகிறேன்.

இனிமேல் தமிழ்மக்களின் வளர்ச்சியும், உயர்ச்சியும் நமது
கிராமங்களின் முன்னேற்றுத்திலேயே தங்கியிருக்கின்றன.
முன்போல் நாம் கிராமத்திற்கு வெளியே போய் உத்தியோகம்
தேடுவது முடியாததாய் விட்டது. எமது கிராமங்கள் கமத்
தொழில், கைத்தொழில், கடற்கிருக்கும் முன்றையும் புதிய
விதமாக வளர்க்க வேண்டும். தற்காலத்தில் உலகத்தின் பல
பாகங்களிலும் விஞ்ஞானத்தை ஆயுதமாகப் பாவித்து மக்கள்
முன்னேறி இருப்பதைப் பார்த்து நாமும் அதே விதமாக
முன்னேற முயலவேண்டும்.

இத்தோடு பின்னைகளுக்கு மேற்றாக் கல்வி கற்பதற்கு
எற்ற பாடசாலைகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஏற்பட
வேண்டும். வளர்ந்தவர்களுக்கும் கல்வியறிவு பெற வசதிகள்
உண்டுபண்ணிக் கொள்ளவேண்டும்.
ஒன்றுபட்ட குப்பிழான் கிராமமும் அதைச்சேர்ந்த
மக்களும் வாழ்க! வளர்க!!

முன்னாள் கெளரவ தபால், வானைவி அமைச்சர்,
சென்றார் கு. நடேசுபிள்ளை அவர்களின்
வாழ்த்துறை

நான் மந்திரிப்பதவி வகித்திருந்த காலத்தில், குப்பிழான் கிராமவாசிகளாகிய சில நண்பர்கள் தங்கள் கிராமத்தை அரசினர் ஒரு தனிக்கிராமமாகக் கணிக்காமல், அதைப்பிரிவுபடுத்திப் பக்கத்திலுள்ள முன்று கிராமங்களுள் அடங்கினதாக அதனைக் கருதி வந்தமையால் ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடுகளை எனக்குத் தெரிவித்தனர். அந்நிலையை மாற்றிக் குப்பிழானுக்குரிய கிராம நலன்களை அளிக்குமாறு அரசினரை அக்காலத்தில் நான் வற்புறுத்தினேன். குப்பிழான் இப்பொழுது அந்நலன்களையெல்லாம் பெற்று ஒரு தனிக் கிராமமாக விளங்குவதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

குப்பிழான் கல்வியறிவிற் சிறந்த சில பெரியோர்களை அளித்த சிறப்பினைப் பெற்ற கிராமம். வேதாகமங்களிலும் சைவத்திருமுறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கிய செந்தினுத ஜயர் பிறந்த இடம் குப்பிழான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கிராமத்தின் பெருமைக்கேற்ப இப்பொழுது குப்பிழான் கிராமோதயச் சங்கம் என்ற தாபனம் சிறந்த தொண்டாற்றி வருகின்றது. இச்சங்கத்தின் முயற்சியால் நடைபெறவிருக்கும் குப்பிழான் கிராமோதய விழாவும். அவ்விழாவின் சார்பாக வெளிவரும் குப்பிழான் கிராமோதய மலரும் இக்கிராமத்தின் எதிர்காலச் சிறப்புக்கு அறிகுறியாகவுள்ளன. குப்பிழான் கிராமோதய மலர் பல அரிய கட்டுரைகளைக் கொண்டு வெளிவருகின்றது. குப்பிழான் கிராமம் பல துறைகளிலும் மேம்பட்டுச் சிறப்புற்று விளங்குவதற்குத் திருவருள் துணைசெய்யுமாறு பிரார்த்திக்கிறேன்.

கு. நடேசுபிள்ளை

Ramaswathan Academy,
 Chunnakam,
 26-8-64.

காணி நீர்ப்பாசன, மின்சார அமைச்சு நிர்ந்தரக் காரியதுறிசியும்
யாழ்ப்பாண மாவட்ட முன்னுள் அரசாங்க அதிபருமான,

திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள் வழங்கிய ஆசியுரை

பல்லாண்டு காலமாகப் பழம் பெரும் புகழோடு இருந்த குப்பிழான் கிராமம் காலவசத்தால் இடைக் காலத்தில் முன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்து, மூன்று தலைமைக்காரர்களின் கீழ் இயங்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் குப்பிழான் என்னும் கிராமமே நாளாடைவில் மறைந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் குப்பிழான் மக்களிடையே உருவானது. நமது கிராமத்தை ஒரே தலைமைக்காரரின் கீழ் ஒற்றுமைப்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பிய குப்பிழான் பெரியோர்கள் சிலர் முயற்சி செய்தார்கள். “தெய்வத்தாலாகாதெனி நூம் முயற்சி தன் மெய்வருந்தக் கூலி தரும்” என்னும் வள்ளுவன் வாக்கிற்கிணங்கத் தமது முயற்சி பில் வெற்றியும் அடைந்தார்கள்.

தமது கிராமத்தை மீட்ட பெரியோர்கள், அதில் பொருளாதாரம், கலை, சமயம் என்பனவர்த்த வளர்க்க வேண்டுமென்பதைக் கருத்தில் கொண்டு பல ஆக்க வேலைகள் செய்து வருகிறார்களென்பதை அறிந்து உவகையறுகின்றேன். இம்முயற்சி களில் வெற்றியடைந்து, ஏனைய கிராமங்களுக்கோர் எடுத்துக்காட்டாகக் குப்பிழான் திகழ வேண்டுமென்பது எனது அவா.

குப்பிழான் மக்களுடைய ஆர்வத்தைப் பயன்படுத்திப் பெரியோர்கள் சகல துறை வளர்ச்சிக்கும் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வார்கள் என நம்புகிறேன். குப்பிழான் இளைஞர்கள் தமது ஆர்வத்தையும் ஊக்கத்தையும் விவசாய வளர்ச்சியிலும், குடிசைக் கைத்தொழில் வளர்ச்சியிலும் ஈடுபடுத்தி அதன் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், ஏனைய துறைகளின் வளர்ச்சிக்கும் துணைபுரிவார்கள் என நம்புகிறேன். குப்பிழான் மக்கள் தமது முயற்சிகளில் வெற்றிபெற வேண்டுமென்று இறைவனை முழு மனதாகப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

காணி நீர்ப்பாசன மின்சார அமைச்சு,

21—6—64.

ம. ஸ்ரீகாந்தா

உடுவில் தொகுதிப் பாரானுமன்றப் பிரதிநிதி

தநு. வி. தருமலிங்கம் அவர்கள்

அளித்த

வாழ்த்துரை.

நீண்டகாலமாக மகப் பேற்றை நோக்கித் தவஞ்
 செய்த பெற்றேருக்கு ஓர் அரிய பேறு கிட்டின்
 அவர்கள் எத்துணை மகிழ் வடைவார்களோ அதே
 போல குப்பிமான் “கிராம மக்களின் நீண்டகால
 அபிளாவை நிறைவேறித் தமக்கென ஒரு கிராமம்
 உதயமாகின்ற இக்காலத்து மகிழ்வடையும் இவ்வூர்
 மக்களுடன் நானும் கலந்துகொண்டு இவ்வாழ்த்து
 நல்குதலில் மிகுந்த மன மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன்.
 புதிதாக உதயமாகும் குப்பிமான் என்னும் பாலன்
 நற்பணியாற்றி நல் வாழ் வடைந்து நீடு வாழ்
 இறைவன் அருள் கிடைக்குமாறு வேண்டி என்
 வாழ்த்துக்களை நல்குகிறேன்.

வி. தருமலிங்கம்

A Message from the GOVERNMENT AGENT, JAFFNA DISTRICT.

I am happy to send you this Message on the occasion of the celebrations in connection with the Re-constitution of the Village of Kuppilan. A village is a natural social unit and not merely a territorial entity. Although Kuppilan had its own individuality and a distinctive tradition of many years behind it, it had unfortunately been divided among the neighbouring units. As a result its progress in all spheres had been hampered. But now as a recognised entity, its progress can be accelerated. Kuppilan has made its own contribution in the past to the progress of this country, and I am certain that it will make an even more significant contribution in the future.

N. D. Jayawera,

23-7-64.

Government Agent, Jaffna District.

யாழ்ப்பாண மாவட்ட உதவி அரசாங்க அதிபர்,

திரு. ஆ. பெருமையினர் அவர்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்துரை.

செயலாளர்,

குப்பிழான் கிராமோதய விழாச்சபை.

அன்புடையா!

தாங்கள் வெளியிடவிருக்கும் குப்பிழான் கிராமோதய மலருக்கு என்னையும் ஒரு பொருளாகக் கருதி என்னுடைய ஆசியைக் கோரியதைக்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நீண்ட காலக் கிளர்ச்சியின் காரணமாகக் குப்பிழான் பகுதிகள் ஒன்றுக்கப்பட்டு, குப்பிழான் என்ற பெயரொடு இன்று புதிதாக உதயமாகி அதற்கென ஒரு தனிக் கிராம சேவகரையும் பெற்று விளங்குவதைக் காணப் பெரிதும் மகிழ்கின்றேன்.

காசிவாசி செந்திநாதையர், திரு. பொ. சுந்தரச்சுமா போன்ற தமிழ்நினர்களையும், திரு. ச. செல்வத்துரை போன்ற இசையறிஞர்களையும் பெற்றுத் திகழ்கின்ற கிராமம் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பெருமை தருவதொன்று என்பதை யான் கூற வேண்டியதில்லை.

இன்னும் இக் கிராமம் அறிஞர்களையும் ஆற்றல் படைத் தவர்களையும் பொது நலன் கருதி உழைப்பவர்களையும் மேலும் மேலும் பெற்று உயர்வதாக என்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை வாழ்த்துகின்றேன்.

உங்கள் மலர் வாழ்க.

யாழ்ப்பாணம்,

4-7-64.

இங்நனம்,
ஆ. பெருமையினர்

Good Wishes from R. C. Tharmaratnam, Esqr.

D. L. O., JAFFNA.

During the last century Emigrants from Europe crossed the Atlantic to form a virile nation now called the U.S. A. The emigrants were grateful for the assistance that their parent countries gave them to develop their new home and the mother countries had to be satisfied with their expression of gratitude.

But in the case of Kuppilan the reverse has been the truth. The Emigrants from this village who penetrated into the South and also into Malaya have by their tenacity, industry and perseverance gained much wealth which they have faithfully utilized to develop their mother village. Today we see Kuppilan having a well knit system of roads besides houses with recent amenities simultaneously improving their schools for the welfare of the coming generation. Kuppilan has thus developed rapidly into an urban area and when electricity is obtained within the foreseeable future, Kuppilan will vie with the earlier developed areas for supremacy and recognition.

All this is attributable to the efforts of the Association of Emigrant Kuppilanists who have by their efforts and industry placed Kuppilan on the map of Ceylon with well defined boundaries.

May their continued efforts contribute to the happiness and welfare of the people.

1 - 9 - 64

(Sgd.) R. C. Tharmaratnam.

Greetings from T. Samuel Thambiah, Esqr.

A. G. A., MANNAR.

"I wish the Village all prosperity and growth. May the village of Kuppilan be a pride to Ceylon."

1 - 9 - 64

(Sgd.) T. Samuel Thambiah.

யாழ்ப்பாணம் கச்சேரி மூலஸ்தானக் காரியாதிகாரியும்
வலிகாமம் வடக்கு முன்னள் காரியாதிகாரியுமான

தீரு. தா. பாலச்சந்திரன் அவர்கள்

அளித்துதவிய ஆசிச் செய்தி

கௌஷவ செயலாளர்,
குப்பிழான் கிராமோதய விழாச்சபை,
குப்பிழான்.

ஐயா!

தங்களுடைய மலருக்கு ஓர் ஆசிச்
செய்தி அளித்து உதவும்படி எழுதி
யிருந்தீர்கள். மிகவும் சந்தோஷம்.

யான் 1946-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1953-ம் ஆண்டு வரைக்கும் வலிகாமம் வடக்குக் காரியாதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் சலாக்கியம் கிடைத்தது. இந்த 7 வருடங்களின் ஆரம்பப் பகுதியிலே குப்பிழான் ஒரு தனிக்கிராமமாக இயங்கவேண்டும் என்றும், தனிக் கிராம முன்னேற்றச் சங்கம் இயங்கப்பட வேண்டும் என்றும், காலம் சென்ற குப்பிழான் வாசியாகிய லிங்கம் அவர்களும் அவர்களுடைய சகாக்கள் சிலபேரும், இவ்விஷயத்தையிட்டு நம்மே மாடு உரையாடினது மட்டுமல்லாமல் என்னை ஒரு கூட்டத்துக்கு அழைத்து அங்கே இவ்விடயத்தையிட்டு

எனக்கு வலியுறித்திக் கூறியதும் ஞாபகமாக இருக்கின்றது. அதற்குப்பின் ஏழாலைக் கிராம விதாஜையின் பகுதி மிகவும் விசாலமுடையதானபடியால் குப்பிழான் என்ற தனிக் கிராமம் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்குச் சாதகமான அறிக்கைகள் அனுப்பினதும் என்னுடைய ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

ஏழு வருடங்களாக நான் வலிகாமம் வடக்குக் காரியாதிகாரியாகக் கடமையாற்றினபடியால் குப்பிழான் கிராம வாசிகள் பலபேரை எனக்கு நன்றாகத்தெரியும். அவர்கள் தங்கள் கிராமத்தில் பற்றுடையவர்கள் என்பதும் என்னுடைய மனதில் பதிந்த எண்ணங்கள்.

தற்பொழுது குப்பிழான் தனிக் கிராமமாக உதயமாகி, தனிக் கிராம சேவையாளரை நியமித்த செய்தி மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒரு காரியமாகும். குப்பிழான் மக்கள் அறிவிலும் கடவுள் பக்தியிலும், தேச பக்தியிலும், அறநெறியிலும் வளர்ந்து தேசத்திற்குப் புகழை வருவிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து எனது ஆசிச் செய்தியை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

வணக்கம்.

இங்கனம்,

தீரு. பாலச்சந்திரன்

மூலஸ்தானக் காரியாதிகாரி, கச்சேரி, யாழ்ப்பாணம்.

குப்பிழான் கிராமோதய வரலாறு

‘நேர்மையான வழியிலே, உறுதியான முயற்சியால், புனிதமான குறிக்கோளை அடைந்தே தீர்லாம்’ என்பது மாந்தருக்குள் ஒரு தெய்வமான மகாத்மாகாந்தி அடிகள் காட்டிச் சென்ற பாதையாகும். அந்த அடிச் சுவட்டின் வழியிலே நீண்ட காலம் நடந்து சென்று, யாருக்கும் எத் தகைய துங்பமும் விளைக்காத “குப்பிழான் கிராமம்” என்ற புனிதமான குறிக்கோளை அடைந்துள்ளோம். அக்குறிக்கோளை அடைவதற்காகக் கடந்த பதின் மூன்று ஆண்டுகளாக நேர்மையான வழியிலே, அதனேடு தொடர்புடைய அனைவரையும் பேட்டி கண்டு, மகஜர்கள் சமர்ப்பித்து, அவர்கள் கூட்டிய மகாநாடுகளிலெல்லாம் பங்குபற்றி, எமது கோட்க்கையின் நியாயத்தை எடுத்துக்காட்டி, இடைவிடாது முயற்சித்தோம். முயற்சி திருவினையாக்கிற்று. 1-1-64 தொடக்கம் குப்பிழான் தனிக் கிராம சேவகரைக்கொண்ட தனிக் கிராமமாக இயங்குகிறது.

1—1—64 க்குமுன் குப்பிழான் கிராமத்தின் நிலை என்ன? அன்று குப்பிழான் என்ற பெய்க்காடு கிராமம் இருக்கவில்லை. இன்றைய குப்பிழான், அன்று மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அவை முறையே ஏழாலை, புன்னைக்கட்டுவன், மயிலிட்டி தெற்கு ஆகிய மூன்று கிராமங்களுடன் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. அதன் பலனாக ஒரே கிராமான குப்பிழான், மல்லாகம், மயிலிட்டி தெற்கு ஆகிய இரு கிராமச் சபைகளுக்குள்ளும், காங்கேசன் துறை, உடுவில், கோப்பாய் ஆகிய மூன்று தேர்தல் தொகுதிகளுக்குள்ளும் அமைந்து இயங்கவேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலையில் இருந்தது.

இதனால் குப்பிழான் வாசிகளுக்கு விளைந்த முக்கியமான தீமைகள் யாவை?

i. ஒரே சமூகமான, ஒரே இனசனத் தொடர்புடைய, ஒரே கிராம மக்களை மூன்று கிராமத்தவர்களாகப் பிரித்தமை, கிராம அமைப்பு ஆதார விதிகளுக்குப் பொருத்தமற்றது. இதனால், குப்பிழான் வாசிகள் அனைவரும் ஒருவரோடு ஒருவர் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ள முடியாமலும் சமூக வளர்ச்சிக்கான பொதுக்காரியங்களில் ஒன்றுபட்டு உழைக்க முடியாமலும் இருந்தார்கள்.

ii. குப்பிழான் கிராம எல்லைக்குள்ளே வைத்தியசாலை, பிரசவசாலை, தபாற் கந்தோர், அரசாங்க பாடசாலை முதலிய அரசாங்க ஸ்தாபனங்களில் எதுவும் அமைக்கப்படவில்லை. அதன் பலனாக ஏனைய மக்கள் அனுபவிக்கின்ற சாதாரண வசதிகள் கூடக்குப்பிழான் வாசிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

iii. குப்பிழான் வாசிகளை மாத்திரங்கொண்ட ஒரு கிராமச்சபை வட்டாரங்கூட அக்காலத்திற் பிரிக்கப்படாதிருந்தமையால் யால், கிராமச்சபை மூலமும் குப்பிழான் வாசிகள் அதிக பயனைப் பெறும் வாய்ப்புக்கிடைக்கவில்லை.

iv. ஒரு கிராம எல்லைக்குள்ளே ஒரு கிராம முன்னேற்றச் சங்கமே அமைக்கலாம் என்ற விதி அப்போதிருந்தமையால் 3000க்கு மேற்பட்ட குப்பிழான் வாசிகள் அனைவரும் சேர்ந்து இயங்கக்கூடிய ஒரு கி. மு. சங்கத்தைத்தானும் அமைக்க முடியவில்லை.

எனவே, குப்பிழான் தனிக் கிராமமாக இயங்கினால்நித் தமக்கு விமோசன மில்லை என்பதை அறிந்த குப்பிழான் வாசிகள், அதற்கான முயற்சிகளை 1950-ம் ஆண்டளவில் ஆரம்பித்தார்கள். இன்னார் பலர், குப்பிழான் சனசமூக நிலையத்தின் ஆதரவுடன் மகஜர் ஒன்று தயாரித்துக் குப்பிழான் வாசிகளிடமிருந்து கையெழுத்துப் பெற்று, அப்போது வலி வடக்குக் காரியாதிகாரியாகக் கடமை யாற்றியவரும், தற்போது யாழ்ப்பாண மூலஸ்தானக் காரியாதிகாரியாகக் கடமை யாற்றுபவருமான திரு. தா. பாலச்சந் தீரன் அவர்களின் சிபார்சோடு அரசாங்க அதிபருக்கு அனுப்பினார்கள். தொடர்ந்து தூண்டுதலின்மை காரணமாக அவ்விடயம் அப்படியே இருந்துவிட்டது.

வெளியூர்களிலே வசிக்கும் குப்பிழான் வாசிகளை அங்கத்தவராகக் கொண்ட “குப்பிழான் வெளியூர் வாசிகள் சங்கம்” அமைக்கப்பட்டதும், அச்சங்கம் அம்முயற்சியை மீண்டும் ஆரம்பித்தது. அச்சங்க மூன்றுவது ஆண்டு விழாவுக்குத் (16-4-54) தலைமை வகித்த வலி-வடக்குக் காரியாதிகாரி திரு. ந. சிவஞானசந்தரம் அவர்களுக்குக் குப்பிழான் வாசிகளது கோரிக்கையின் நியாயத்தை விளக்க, அவர்களும் அதனை ஏற்று ஆவன செய்து தருவதாக உறுதி கூறி யமை எமக்குப் புதிய ஒரு உற்சாகத்தை ஊட்டியது எனவே எமது சங்கத் தீர்மானத்தையும், அதற்கான காரணங்களையும் விளக்கமான ஒரு மகஜராகத் தயாரித்துக் குப்பிழான் வாசிகள் அனைவர்தாம் கையெழுத்துக்களைப் பெற்று அதன் பிரதி களை அப்போதைய எங்கள் பாரானுமன்றப் பிரதிநிதி திரு. க. நடேசன் அவர்களது சிபார்சுகளுடன், அரசாங்க அதிபர் திரு. ம. ஸ்ரீகாந்த அவர்களுக்கும், கௌரவ உள்நாட்டமைச்சர் திரு. க. இரத்நாயக்கா அவர்களுக்கும், 26-6-55-ல் அனுப்பி வைத்தோம்.

மகஜர்கள் அனுப்புவதால் மாத்திரம் கிராமத்தைப் பெற்றுவிட முடியாதென்பதை உணர்ந்த நாம், கிராமத்தோடு தொடர்புடைய அனைவரையும் பேட்டிகண்டு, எமது கிராம வாசிகளின் இன்னல்களை விளக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தோம். அதனால் அப்போதிருந்த அரசாங்க அதிபர், பாரானுமன்ற உறுப்பினர், காரியாதிகாரி, உள்ஞாராட்சி உதவி ஆணையாளர், மல்லாகம், மயிலிட்டி ஆகிய கிராமச் சபைகளின் தலைவர்கள், கௌரவ உள்நாட்டமைச்சர் அனைவரையும் பேட்டிகண்டு, எமது கோரிக்கையின் நியாயங்களை விளக்கினேம். இவ்வாறு பேட்டிகாணச் சென்ற குழுக்களிற் காலஞ்சென்ற திருவாளர்கள் பொ. சுந்தரசர்மா, கோ. வைத்திலிங்கம் J. P. என்போரும் மற்றும் திருவாளர்கள் ந. கந்தையா ஆசிரியர் க. சின்னப்பு, அ. நல்லையா, த. ஜயாத்துரை, அ. சங்கரப்பிள்ளை, த. தருமலிங்கம், கு. பொன்னம்பலம் க. சொக்கவிங்கம் என்போரும் முக்கிய அங்கம் வகித்தார்களென்பதை இவ்விடத்தில் நாம் குறிப்பிடாதிருக்க முடியாது. எமது வேண்டுகோள் நியாயமானதே என்பதைப் பேட்டிகண்ட அனைவரும் அங்கீரித்து ஆவனசெய்து தருவதாக உறுதி அளித்தார்கள்.

1956-ம் ஆண்டிலே குப்பிழான் கிராம முன்னேற்றச் சங்கம் அமைப்பதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டமை, எமது நம்பிக்கையை வலுவடையச் செய்ததுடன், கிராமப் பிரிவு விடயத்திலும் அச்சங்கமே முன்னின்று உழைக்கக்கூடிய வாய்ப்பையும் அளித்தது.

எமது மகஜர்களையும், பேட்டிகளையும் தொடர்ந்து பல ஆலோசனை மகாநாடுகள் கூட்டப்பட்டன. அரசாங்க அதிபர் 16-5-56, 10-5-58 ஆகிய திகதிகளிலும் உள்ஞாராட்சி உதவி ஆணையாளர், அரசாங்க அதிபரின் கந்தோர் உதவியாளர் என்போர் முறையே 16-5-56, 24-5-58

ஆகிய திகதிகளிலும் ஆலோசனை மகா நாடுகள் கூட்டினர். அம்மகாநாடுகளுக்குக் காரியாதிகாரி, கிராமச்சபைத் தலைவர் கள் என்போருடன். குப்பிழான் குரும்ப சிட்டி, கட்டுவன் கிராம முன்னேற்றச் சங்கப் பிரதிநிதிகளும், குப்பிழான் வெளியூர் வாசிகள் சங்கக் காரியதரிசியும் அழைக்கப்பட்டனர். அம்மகாநாடுகளின் தீர்மானப்படி கச்சேரி நில அளவையாளரால் குப்பிழான் கிராமப் படம் வரையப் பட்டு ஆலோசனை மகாநாட்டுப் பிரதி நிதிகளின் அங்கீகாரத்தோடு குப்பிழானின் எல்லைகள் தீர்மானிக்கப்பட்டன. பிரச்சனைகள் அனைத்தும் தீர்க்கப்பட்டதும், அரசாங்க அதிபர் தமது சிபார்சுடன் அமைச்சரின் அங்கீகாரத்துக்காக 1958-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் அமைச்சர் அலுவலகத்துக்கு அனுப்பிவைத்தார்கள்.

1959 யூலை மாதம் வரை அரசாங்கத் திடமிருந்து எவ்வித தகவலும் கிடைக்க வில்லை. நிலைமையை அறிவதற்காக அப்போது வலிவடக்குக் காரியாதிகாரியாக இருந்த திரு. V. கந்தப்பிள்ளை அவர்களைப் பேட்டி கண்டோம். அவர்கள் நிலைமையை விளக்கினார்கள். தொடர்ந்து காங்கேசன் துறைத் தொகுதிப் பிரதிநிதி திரு. சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம் கியு. எலி. அவர்களைப் பேட்டி கண்டு நிலைமையை ஆதியோடந்தமாக விளக்கினோம். அவர் உடனே குப்பிழான் வாசிகளது கோரிக்கையின் நியாயத்தைத் தெளிவுபடுத்தி, அதன் அப்போதைய நிலைமையத் தெரிவிக்குமாறு கெளரவு உள்நாட்டமைச்சர், அரசாங்க அதிபர், காரியாதிகாரி என்போருக்குக் கடிதங்கள் அனுப்பினார். கடிதங்களைத் தொடர்ந்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாண மாவட்ட இனைப்புக் குழுவின் (D. C. C.) ஆலோசனைக்கு விடப்பட்டுள்ளதாக எங்கள் பிரதிநிதிக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. 7-11-59-ல் நடைபெற்ற மாவட்ட இனைப்புக் குழுக்

கூட்டத்திலே எங்கள் கோரிக்கையின் நியாயங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு அரசாங்க அதிபரின் சிபார்சோடு அமைச்சர் அலுவலகத்துக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து எங்கள் பிரதிநிதி உள்நாட்டு இலாகா நிரந்தரக் காரியதரிசிக்கு ஏழுதிய கடிதத்துக்குக் குப்பிழான் ஒரு சதுரமைல் விஸ்தரணமேயுள்ள கிராமமாக இருப்பதால் அதனை இன்னெரு கிராமத்தே தொடு இனைத்துவிடக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்வதாகப் பதில் கிடைத்தது. திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் உடனே தாம் அதனை ஆட்சேயிப்பதாக அறிவித்து விட்டு. எங்களை அழைத்து ஆலோசித்தார். குப்பிழானை இன்னெரு கிராமத்தோடு இனைப்பதன்மூலம் எமக்கு ஏற்படக் கூடிய இன்னல்களை விளக்கினோம். மகஜர் ஒன்று தயாரித்தோம். அம்மகஜரில் குப்பிழான் கி. மு. சங்கம், ச. ச. நிலையம் மா. மு. சங்கம், ப. நோ. கூ. சங்கம், ஜ. நா. சங்கம், வெ. வா. சங்கம், சமயகலாச்சார சங்கம் என்பனவற்றின் முக்கிய நிர்வாகிகள் கையொப்பமிட்டு எங்கள் பிரதிநிதிமூலம் நிரந்தரக் காரியதரிசிக்கு அனுப்பி வைத்தோம். கெளரவு உள்நாட்டமைச்சர் திரு. மைத்திரிபால செனநாயக்கா அவர்கள் 20-10-60-ல் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஷயம் செய்தபொழுது ரூ. சங்கப் பிரதிநிதிகள் எங்கள் உடுவில் தொகுதிப் பாரானுமன்றப் பிரதிநிதி திரு. V. தம்மிங்கம் அவர்கள் தலைமையிற் பேட்டி கண்டு எமது நியாயங்களை விளக்கியபொழுது, அவர்கள் ஆவன செய்வதாக உறுதி அளித்தார்கள்.

தொடர்ந்து முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. எதிர்பார்த்த கடிதம் கிடைக்கப்பெற்றேங்கி. குப்பிழான் கிராமத்தை அங்கீகரித்து விட்டதாக 9-11-61-ல் நிரந்தரகாரியதரிசியிடமிருந்து கிடைத்த கடிதத்தால் நாம் அடைந்த ஆனந்தம் நிரந்தரமாகிவிடவில்லை. அங்கீகாரத்துக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கிராம சேவகரையும் கூடிய

கெதியில் நியமித்து உதவுமாறு வேண்டிய தற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. நம்பி இருந்தோம். ஆனால் நம்பிக்கை சிதறடிக்கப்பட்டது.

அரசாங்கத்தின் புதிய திட்டப்படி கிராமத் தலைமைக்காரருக்குப் பதில், கிராம சேவகர் நியமிக்கப்பட்டபொழுது, குப்பிமூனுக்குக் கிராம சேவகர் நியமிக்கப்படவில்லை. குப்பிமூன் கிராமத்துக்குப் பதிற் கிராம சேவகராக நியமிக்கப்பட்ட மயிலிட்டி தெற்குக் கிராம சேவகரும், முன்பு ஏழாலையோடு சேர்க்கப்பட்டிருந்த குப்பிமூன் வாசிகளோடு மாத்திரம் தொடர்பு கொண்டார். எனவே நிலைமையைத் தெளிவுபடுத்தும் நோக்கமாக, அப்போது வலி-வடக்குக் காரியாதிகாரியாக இருந்த திரு. ஆ. பெருமையினார் அவர்களைப் பேட்டி கண்டோம். அவர்கள் நிலைமையை விளக்கினார்கள். குப்பிமூன் கிராமத்தை அரசாங்கம் அங்கீகரித்தாலும், புதிய குப்பிமூன், பழைய கிராமங்களின் பிரிவுப்படி முன்று பாரானுமன்றத் தொகுதிகளுக்கும் பிரிந்திருக்கவேண்டியிருப்பதால், நிர்வாகத்திலே சிக்கல்கள் ஏற்படுமென்றும், அவற்றை நிவர்த்திக்கும் வழியில் ஏதாவது வழிமுறைகளைக் கையாளும்படியும் அரசாங்க அதிபருக்குக் கடிதழுலம் தெரிவித்திருப்பதாகவும் கூறினார்கள். கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டாத நிலையிலே திரும்பினாலும். பழையபடி திரு. சா. ஜே. வே. செல்வநாயகத்தை அனுகினாம்; நிலைமையைக் கூறிக் கவலையைக் காட்டினாலும். எதற்கும் கலங்காத அத்தீர் இதற்கும் கலங்கவேண்டாமென ஆறுதல்கூறி, எமது நிலைமைக்கு மிகவும் பொருத்தமான செந்தமிழ்ப் பழுமொழி ஒன்றைச் செப்பிக் காட்டிக் கவலை நிலையிலும் எம்மைச் சிரிக்க வைத்தார்கள். அப்போதிருந்த அரசாங்க அதிபர் திரு. V. P. வித்தாச்சி அவர்களுக்கு ஒன்றன்

பின் ஒன்றுக் குரு கடிதங்கள் அனுப்பினார்கள். அவற்றில், குப்பிமூன் முன்று பாரானுமன்றத் தொகுதிகளுக்குள் இருப்பதனால் பழையபடி குப்பிமூனைப் பிரிப்பது நியாயமற்றதென்றும், தொகுதிகளுக்குள் இருப்பதனால் நிர்வாகத்துறையில் எவ்விதசிக்கல்களும் ஏற்படமாட்டாவென்றும், குப்பிமூன் கிராம சேவகர் முன்று தொகுதிகளிலும் குப்பிமூன் வாக்காளர் பெயர்களைத் தனித்தனியாகத்தயாரித்து அவ்வத் தொகுதி வாக்காளர் இடாப்புக்களிற் சேர்ப்பதன்மூலம் இப்பிரச்சினையை இலகுவாகத் தீர்க்கலாமென்றும் அடுத்த தொகுதி நிர்ணயம் வருங்காலத்தில், குப்பிமூன் கிராமம் முழுவதையும் ஒரே தொகுதிக்குள் சேர்க்கலாமென்றும் குறிப்பிட்டு உடுவில் தொகுதிப் பிரதிநிதி திரு. V. தர்மஸிங்கம் அவர்களது கையெழுத்தையும் பெற்று அனுப்பி வைத்தார்கள். அரசாங்க அதிபர் அனுப்பிய பதிலில் 10-7-63-ல் நடைபெறும் மாவட்ட இணைப்புக் குழுக் கூட்டத்திலேயே (D. C. C. Meeting) இறுதி முடிவு செய்யப்படும் எனத் தெரிவித்திருந்தார்கள்.

குப்பிமூனின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் அந்த நாளுக்குக் காத்திருந்தோம். அந்தநாளும் வந்தது. ஆவலுடன் சென்று கச்சேரி வாசலிலே காவல் நின்றேம். திரு. S. J. V. அவர்கள் குப்பிமூனுக்காகவே கொழும்பிலிருந்து விமானத்தில் பறந்துவந்து கச்சேரியின் உள்ளே போனர்கள். பெரியோர்கள் பலர் உள்ளே போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். வெளியே, திருவருளை நினைந்துகொண்டு முடிவுக்குக் காத்திருந்தோம். நிமிஷங்கள் யுகங்களாகக் கழிந்தன. செய்தி கிடைத்தது இனிமையான செய்திதான்; புனிதமான குறிக்கோளுக்கு, நேரமையான பாதைக்கு, உறுதியான முயற்சிக்குக் கிடைத்த வெற்றிச் செய்தி. அது இது:

“The creation of a new division of KUPPILAN as proposed was accepted by the committee, with regard to the Electorate it had to wait till the delimitation.”

திரு. தி. முருகேசபிள்ளை காரியாதி யாக வந்தவுடன் செய்தி செயல்பட ஆரம் பித்தது. திருவருளின் துணையும், பெரி

யோர்களின் ஆசிர்வாதமும், எமது தன ராத முயற்சியும் குப்பிழான் கிராமோதயத் துக்குக் காரணமாயின. இப்பெரும்பணி இனிடே நிறைவேற, உதவி புரிந்த பெரி யோர்கள் அனைவருக்கும் குப்பிழான் வாசிகளின் இதய பூர்வமான நன்றியைச் செலுத்துகிறோம். பெற்ற கிராமத்தைப் பேணிக் காத்துப் பெருமைப்படுத்தவேண்டியது, குப்பிழான் அன்னை பெற்ற மக்களின் பெரும் பணியாகும்.

**உயர்ந்த ரக
பட்டு - பருத்தி நூற்
மிடவைகளுக்கு**

ஆ. செல்லத்துரை அன் சன்ஸ்

152, 154, K. K. S. Road,
யாழ்ப்பாணம்.

A. SELLATHURAI & SONS

DEALERS IN TEXTILES

152, 154, K. K. S. Road — JAFFNA.

எமது கிராமம்

எழில் மிகுந்த ஈழ நங்கையின் சிரமெனத் திகழ்வது யாழ்ப்பாணம். அதன் வடபால் உள்ள வலி - வடக்குப் பிரிவில் அமைந்த குப்பிழானே எ மது கிராமம். இதன் வடக்கே மயில்டி தெற்கும், கிழக்கே புன்னுலைக்கட்டுவனும், தெற்கே ஏழாலையும், மேற்கே ஏழாலை, கட்டுவன் என்பனவும் எல்லைக் கிராமங்களாக அமைந்துள்ளன.

நமது கிராமம் பண்டுதொட்டே பல சிறு குறிச்சிகளைக் கொண்டதாக விணக்குகின்றது. கற்கரை, பத்தகல், கோட்டார் வளவு, பள்ளிமால், குப்பிழான், தேராப்புலம், கழிமலை, வீரமனை, தைலங்கடவை, சூயாம்புலம், குருக்கள் வளவு, எட்டுத் திட்டி என்பன அக்குறிச்சிகளிற் சிலவாகும். சீரும் சிறப்பும் மிக்க இக்குறிச்சிகளுள் ஒன்றின் பெயரே எமது கிராமத்தின் பெயருமாயிற்று.

குப்பிழான் என்ற பெயரின் காரணத்தைத் திட்டமாக அறிய முடியவில்லை. எனினும் வயதுவந்த முதியவர்கள், கிராமத்தை அறிந்த சான்றேர்கள் இதற்கொரு காரணத்தைக் கூறுகிறார்கள். ‘குப்பிழாய்’ என்ற பெயருடைய ஒருவகைப் பூண்டு இப்பகுதியில் அடர்த்தியாக வளர்ந்ததாகவும் அதனாலேயே இதற்குக் குப்பிழான் என்று பெயர் வந்ததாகவும் கூறுகின்றார்கள். வேறு காரணத்தைக் காணமுடியாத காரணத்தால் இதனையே நம்பவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

நாலாயிரத்துக்கும் அதிகமான மக்களைக் கொண்ட எமது கிராமத்தின் முக்கிய தொழில் கமமாகும். புகையிலைக் கன்று பிரதான பயிர். வாழை, கிழங்கு வகை முதலிய பிற பயிர்களும் செய்கை பண்ணுகிறார்கள். உழைத்து உரமேறிய உடலும், நகரத்து ஆடம்பரமற்ற வாழ்வும், முகத்

தில் தெரியும் நல்ல அகமுமே இவர்களின் சிறப்புக்கும், மறுவற்ற வாழ்வுக்கும் சான்று பகர்வன. கமத்தொழிலில் விடச் சுருட்டுக் கைத்தொழிலிலும் பலர் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். எமது கிராமத்தவர்களிற் பலர் ஆசிரியர்களாகவும், அரசாங்க ஊழியர்களாகவும், வணிகர்களாகவும், நியாயவாதிகளாகவும் இலங்கையின் பலபாகங்களிலும், மலாயா, சிங்கப்பூர் முதலிய பிற நாடுகளிலும் தொழில் புரிகின்றார்கள்.

பண்டு தொட்டுச் சைவ நெறியையே நமது கிராம மக்கள் கடைப்பிடித்து வருகின்ற காரணத்தால் அந்நியரின் வரவும் பிற சமய உறவும் நமது மதத்தைக் கிராமத்திலிருந்து அகற்ற முடியவில்லை. ஏழ்மையில் வாழ்ந்த காலத்திலும் தென்னுடைய சிவன் தான் எம்முரவரின் இறைவன். பிற மதங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்த நமது பரம்பரை அந்நிய மதங்களின் அவதாறுகளை மறுத்து வந்திருக்கின்றது. “கோயிலில்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது ஆன்றேர் வாக்கு ஆலை நமது கிராம மக்களோ கோயிலில்லாக் குறிச்சியிற் குடியிருக்கக் கூடாதென்ற கருத்தினால், குறிச்சிகள் தோறும் ஆலயங்களை அமைத்து வழிபட்டு வந்தனர். விநாயகப் பெருமானுக்குக் கற்கரை, சொக்கர் வளவு, முத்தர் வளவு, ஆகிய குறிச்சிகளிலும், வைரவக் கடவுளுக்குத் தைலங்கடவை, கேணியடி, கற்கரை, பத்தகல் ஆகிய குறிச்சிகளிலும், வீரபத்திரக் கடவுளுக்குக் கீட்டாம் புலம் குறிச்சியிலும் முருகக் கடவுளுக்கு வீரமனைக் குறிச்சியிலும், அம்பானுக்கு எட்டுத்திட்டி, எறும்புக்கடவை, பத்தகல் குறிச்சிகளிலும் ஆலயங்களை அமைத்து வழிபட்டு வேண்டும் வரமனைத்தும் பெற்று இன்புற்று வாழ்கின்றனர்.

பத்தகவில் சிவகாமி அம்மன் ஆலயத்தை அமைத்த சரவணைச் சுவாமி என் பவர் சமாதியடைந்த இடத்தில் அடியார்மடம் ஒன்றை அமைத்துச் சுவாமி அம்மாதலைமையில் அடியார்கள் சிறப்பாகப் பூசனை செய்கின்றார்கள். இக்கோயிலுக்கு வெளி ஊர்களிலிருந்தும் பக்தர்கள் வந்து வணக்கிச் செல்கின்றார்கள்.

எமது கிராமம் பழமையும் பெருமையும் நிறைந்த ஒரு கிராமமாகும். கிராமக்குறிச்சிகளின் பெயர்களே இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன. சைவக் குருக்களும் பிராமணக் குடும்பங்களும் வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்துவந்தார்களென்பதற்குக் குருக்கள் வளவு, குருக்கள் கேணி, ஜயர் கிணற்றி என்பனவும், தீண்ணைப் பள்ளிகள் சிறப்பாக நடைபெற்றதென்பதற்குப் பள்ளிமாலும், ‘கோட்டு’ உத்தியோகத்தர்கள் வாழ்ந்தமைக்குக் கோட்டார் வளவும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். நமது கிராமத்தவர்களிற் சிலர் உடையார்களாகவும், விதாணிமார்களாகவும் சிறந்து விளங்கி வர். உலகநாத உடையார் (உலகுடையார்), ஆறுமுகம் உடையார் (முத்துடையார், வைரவ உடையார் (ஆண்டி உடையார்), வீரகத்தி விதாணியார், அப்புக்குட்டி விதாணியார் என்போர் குப்பிமான் வாகிகளே. அந்தக் காலத்தில் செல்வமும் செல்வாக்கும் நிறைந்தவர்களே இவ்வித உத்தியோகங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்ட காரணத்தால், அவர்கள் எவ்வளவு செல்வமும் செல்வாக்கும் நிறைந்தவர்களாக வாழ்ந்தார்களென்பதை நாம் ஊகிக்கலாம்

வைத்தியத் துறையிலும் நமது கிராமம் மேலோங்கி விளங்கியது. முன்னே திரு. விசுவர் - பழனரும், பின்னே திரு. கந்தர் - அம்பலமும் சிறந்த வைத்தியர்களாக விளங்கினர். இவர்கள் வைத்திய நிலையங்களில் என்றுமே மக்கள் தொகை குறைந்ததில்லை. இரவும் பகலும் முலிகை

களும் மருந்துச்சரக்கு வரைக்களும் அரைப்பட்டன யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் நோயாளர் வந்து தங்கி வைத்தியம் செய்வித்துப் பினி நீங்கிச் செல்வர்.

கலைமகனின் கடைக் கண் பார்வையில் கிராமத்தில் விழ என்றுமே தவறிய தில்லை. முத்தமிழ் வித்தகர் பலர் நமது கிராமத்திலே அன்றும் வாழ்ந்தார்கள்; இன்றும் வாழ்கிறார்கள். ஏர் பிடித்த மக்கள் பொழுதுபோக்கிற்காக ஆடிய நாடகங்கள் உயர்ந்த குறிக்கோள்களை உடையனவாக அமைந்து வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவனவாக விளங்கின. திரைப் படங்கள் வருமுன் நாட்டுக்கூடத்துகளும் நடனமும் நிறைந்த பல அருமையான நாடகங்கள் நமது கிராமத்திலே அரங்கேற்றப்பட, அண்டை ஊரவர்களெல்லாம் வந்து பார்த்து ஆனந்தமடைந்தனர். நாடகப் புலவர், அண்ணுவிமார் பலர் நமது கிராமத்துக்குப் பெருமை தேடித்ததந்தார்கள். வைத்தியர்கந்தர் - அம்பலம், திருவாளர்கள் இராமபொன்னையா, அம்பலம் - பிதாம்பரம் என்போர் சிறந்த நாடகப் புலவர்களாவார்கள். அண்ணுவிமார் வரிசையில் திருவாளர்கள் தம்பர் - சின்னப்பு, தம்பர் - கணபதியார், கணபதியார் - தம்பர், சின்னத்தம்பி - சுப்பிரமணியம், வீரசிங்கம் - வேலையா என்போர் இடம்பெறுகின்றனர்.

குப்பிழூனின் புகழைப் பரப்பிய காசி வாசி செந்திநாதையர், இசைவல்லார் செல்வத்துரை, பிரம்மழீ சுந்தர சர்மா என்போரைத் தவிர வேறு பலர் கிராம வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டுழைத்தார்கள். அவர்களுள் திருவாளர்கள் ஜெ. நாகலிங்கம், வை. சுப்பையா, வ. தம்பிராசா, அ. சம்பந்தர், கா. கதிரிப்பிள்ளை, வை. நாகலிங்கம் மு. வைத்திலிங்கம், நா. வைத்திலிங்கம், கோ. வைத்திலிங்கம் க. ம் J, P; திருமதி வை. இரத்தினம்மாள் என்போர் கிராம வளர்ச்சியிற் தம் கடமையைச் செவ்வனே

செய்து அமரத்துவம் அடைந்துவிட்டார்கள். இவர்கள் சேவை விபரங்கள் ஆங்காங்கே கட்டுரைகளில் இடம்பெறுகின்ற காரணத்தால் அவற்றை ஈண்டு விரிவுருசி விடுகின்றோம்.

கலைமகளின் திருவிழி எம் கிராமத் தில் வீழினும் திருமகள் பார்வை சிறிது குறைவென்றே கூறுவேண்டும். ‘நாடிப் புலங்கள் உழுவார் கரங்கள் தேடிக்குவிக்கும் பொருள்’ இன்றைய நிலையில் நாட்டவ

ரின் தேவைகளுக்கே போதாது. வெளியூர் நாடிய வணிகரும், திரைகட்டோடிய செல் வரும், அரசாங்க உதவப்பினரும் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் சேர்ந்து நம் கிராமத் தின் வளர்ச்சியே நம் வளர்ச்சியெனக் கொண்டு தம்மாலியன்ற பணியை உள்ள மகிழ்ந்தாற்றின், எமது கிராமம் கலைமக ஞம் திருமகளும் களிந்தம் புரியும் பொரு மிடமாய்க் காலத்திற்கேற்ற வகையிற் பழமைப் பொலிவுடனும் புதுமை மேரு குடனும் வளமிக்கு வளரும்.

கிராமத்தின் வளர்ச்சியே கிராம மக்களின் வளர்ச்சி !

வாழ்க நம் மக்கள் !! வளர்க நம் கிராமம் !!!

சூரிய பவான்

உரிமையாளர் : க. கனகசபை

18, மகாத்மா காந்தி ஸீதி, — (மணிக்கூட்டு ஸீதி)

யாழ்ப்பாணம்.

சூரி மிக்க சிற்றுண்டி, பலகாரவகைகளும்
சிறந்த பாண், கேக் வகைகளும்
சுத்தமான போசளமும்

எந்தநேரமும் கிடைக்கும்.

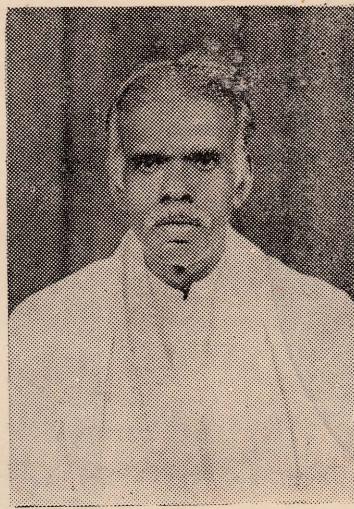
SURIYA BHAWAN

18, Mahathma Gandhi Road, (Clock Tower Road)
JAFFNA.

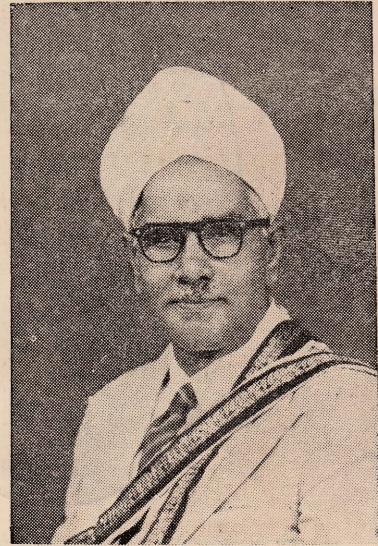
குப்பிமான் கிராம வளர்ச்சிக்கு உதவி புரிந்தோர்

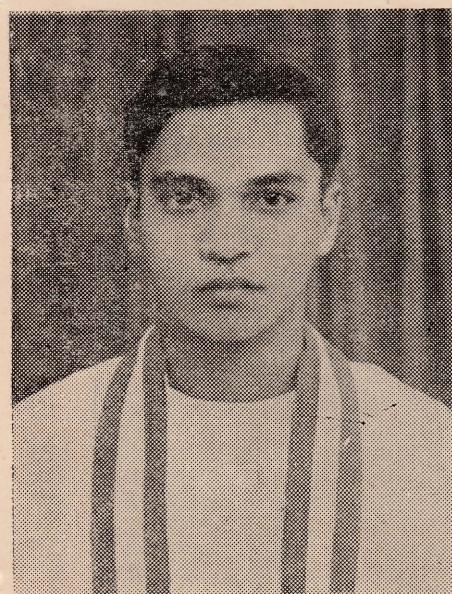
முனிஸுவாமி இயர்
திரு. ஆ. அப்புக்குட்டி அவர்கள்

திரு. வ. தம்பிராசா (நியாயவாதி)
(சமூக சீசையாளர்)

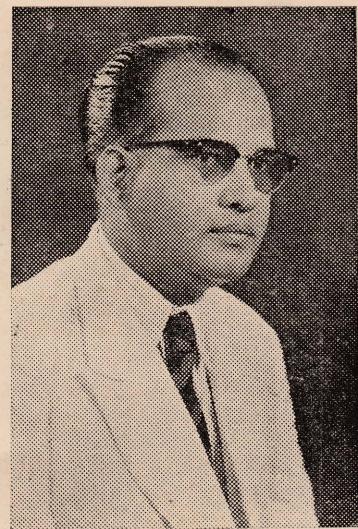
திரு. கோ. வைத்திலிங்கம், J. P.
அவர்கள்.

குப்பிமான் வாசிக்காலை
ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரான
திரு. நா. வைத்திலிங்கம் ஆசிரியர்

திரு. இரத்தினம்மாள்
வைத்திலிங்கம்
(மாதர் சங்க முனிஸுவாமி தலைவர்)

‘இலங்கையர் கோண்’
திரு. ந. சிவஞானசுந்தரம்
(முனிஸுவாமி காரியாதிகாரி)

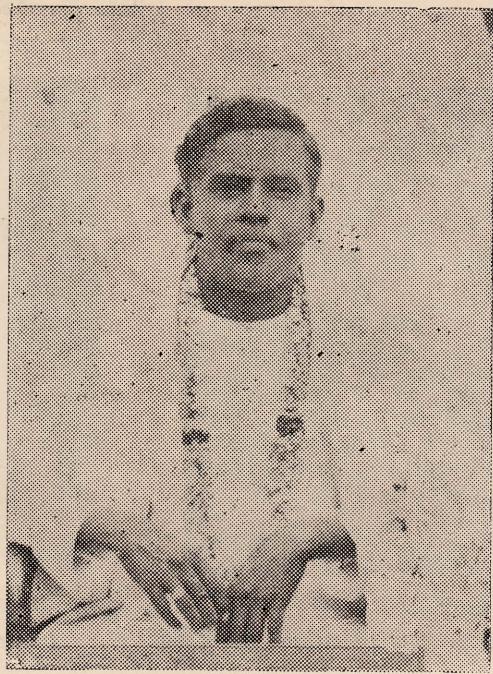
குப்பிழான் கிராம வளர்ச்சிக்கு

உதவி புரிந்தோர்

மாணவர்களுடு உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்ட-

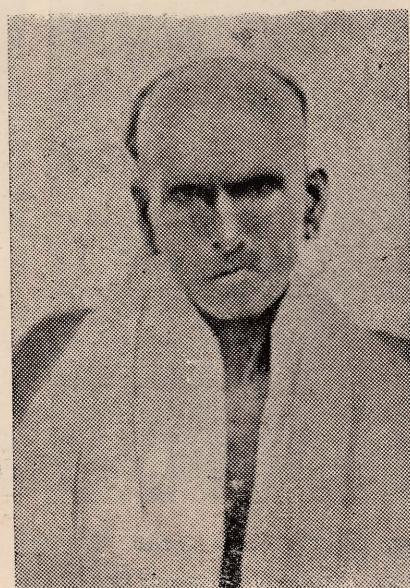
திரு. வி. பொன்னுக்குமாரு ஆசிரியர்
(விக்கினேஸ்வர வித்தியாசாலை)

திரு. வி. நாகையா ஆசிரியர்
(சமூக சேவையாளர்)

சமூகசரி அதிபர்
திரு. நா. பொன்னையா அவர்கள்

திரு. அ. சம்பந்தர் அவர்கள்
(சமூக சேவையாளர்)

நம்பிக்கைக்கும், நானையத்திற்கும்,
திறமைக்கும் ஏற்ற இடம்

“வீனஸ் நகையாளிகை”யே.

ஓருமுறை விஜயம் செய்து
வனப்புற நகைகளின் வியப்புற தோற்றங்களைப்
→ ராருங்கள்!

ஓடர் நகைகள் குறித்த தவணையில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

உரிமையாளர் : பஞ்சாட்சரம் சகோதரர்கள்.

- ★ சூழந்தைகளின் மழலைச் சீரிப்பை
- ★ மாங்கையாளின் இயற்கை எழிலை
- ★ ஆடவரின் அழகிய தோற்றுத்தை
அழகாகப் படம் பிடிப்பதற்குச்
... சிறந்த இடம் ...

குள்ளகம் பிறின்ஸ்
புதைக்கப்பட ஸ்தாபனம்.

XL CRUSHER

7th Mile Post Palaly Road,
Punnalaikadduvan - CHUNNAKAM

(Proprietor: T. PARAMANANTHARAJAH)

THE BEST PLACE
FOR
MACHINE
CRUSHED LIMESTONE
OF
PRECISION SIZES FOR BUILDINGS
TRANSPORT AVAILABLE.

Head office: 39, Stanley Road,

JAFFNA.

எக்ஸ்பிள். கிறஸ்

7ம் கட்டையடி, பலாவி ரேடு,
புன்னைலைக்கட்டுவன் — சு ன் ண க ம்.
(உரிமையாளர் : தி. பரமானந்தராசா)

மெதின் உடைத்து தரம் பிரித்து
பல சைஸ்ஸிலும் கற்கள் கொடுக்குமிடம்.

லொறியில் ஏற்றுமதி செய்து
வீடுகளில் கொடுக்கும்
வசதியும் உண்டு.

தலைமைக் கந்தோர் : 39, ஸ்ரான்ஸி வீதி, — யாழ்ப்பானம்.

குப்பிழானும் எனது தொடர்பும்

[திரு. சி. கவுமினாதன், B. A., J. P., இனைப்பாறிய அதிபர்]

உடல் நிலை விரும்பத்தக்க அளவுக்கு நன்னிலையில் இல்லாதிருந்தும், குப்பிழான் கிராமோதய விழாச் சபையினர் வேண்டு கோட்கிணக்கு இச்சிறு கட்டுரையை எழுத முன்வந்துள்ளேன்.

யான் சிறுவனுமிருந்த காலங்கொட்டே குப்பிழான் கிராமத்தோடும் அவ்லூர் மக்களோடும் செருங்கித் தொடர்புகளாள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் பல எனக்குக் கிடைத்தன. அவற்றிற்கு முக்கிய காரண ராயிருந்தவர் எனது ஆருபிர்த் தோழராயும், அக்காலத்தில் என் உடன் மாணவராயும், எச்சங்தர்ப்பத்திலும் பிரியா, இடையரு நண்பராயும் விளங்கிய அமரரான உத்தமர் உயர் திரு. சி. பொ. சுந்தரசர்மா அவர்களே. சர்மா அவர்களும் யானும் 1904-ம் ஆண்டு தொடக்கம் மூன்று ஆண்டுகளாக மல்லாகம், சைவ

ஆங்கில வித்தியாசாலையில் கல்வி கற்க நேரிட்டது. ஆங்கிலத்தில் இரு வரும் சிறந்து விளங்கியமையாலோ, வேறு காரணத்தாலோ சீக்கிரத்தில் உற்ற நண்பர்களாய்விட்டோம். இச்செய்திபை அதிந்த சர்மா அவர்களின் பெற்றேரும் சகோதரி களும் என்னைப் பார்க்க விரும்பித் தங்கள் இல்லத்துக்கு அழைத்தனர். அன்ற தொட்டு இன்று வரை சர்மா அவர்களின் குடும்பத்தாரின் நண்பனுக்கே இருந்து வருகிறேன். அதனால் குப்பிழானை யான் என் சொந்தக் கிராமமாக அபிமானிக்கத் தக்க நிலை ஏற்பட்டது. அங்குள்ளவர்கள் பலர் எனது நண்பராயினர். பின்பு யான் ஓர் ஆசிரியனாக வந்ததும் பலர் எனது மாணவ மாணவிகளாயினர். ஆகவே சிற அராகவிருந்த குப்பிழான் இன்று ஒரு கிராம சேவையாளரைக் கொண்ட ஒரு சிறு அரசியற் பிரிவாக வளர்ந்திருப்பதையிட்டு யான் மிகவும் பகிழ்ச்சியடைகின்றேன். ஊரவர்களோடு சேர்ந்து பெருமையும் அடைகின்றேன்.

நண்பர் சர்மா அவர்களும் அவர்தம் குடும்பத்தினரும் என்னுடன் கொண்ட தொடர்பு மிக நீண்டது. அதை என்கிபரிக்க முடியாது. விபரிக்கவேண்டிய அவசியமுமில்லை. ஆனால் சர்மா அவர்களும் அவர்களின் பெற்றேரும், பெரியதங்கையார் ஸ்ரீ காசிவாசி செந்திநாதையார் அவர்களும் குப்பிழான் உயர்வாக மதிக்கப்படுவதற்குக் காரணராயிருந்தனரென்பதை இவ்விழாவே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சர்மா அவர்களின் தாய் தங்கையார் கடும் உழைப்பாளிகள். கோவிலையும் ஊரையும்

நன்கு கவனித்ததை விட, வீட்டுக்கு வந் தவரெவரையும், அவர் எப்படிப்பட்டவரா யிருக்கபோதிலும் நன்கு உபசரித்து, விருங்கதோம்பி அனுப்பும் இயல்பு படைத் தவர்கள். அதைவிட ஊருக்கு நடுநாயக மாக விளங்கி ஊர்க் கருமங்கள் யாவற்றி நும் பங்குபற்றியவர்கள். அப்படிப்பட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த எவரும் இப் பொழுது குப்பிழானில் வதியவில்லையெனில் விதியின் விளையாட்டுக்கான் என்னே ! இது மட்டுமா ஆச்சரியம் ? சர்மா அவர்கள் திடீரென இறந்த செய்தி எனக்கு அறிவிக்கப் பலர் ஏவப்பட்டும் ஆச்செய்தி என்னை வந்தடையவில்லையே என்ற கவலை இன்றும் என்னை உறுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. நிற்க :

குப்பிழான் ஒரு பழைய கிராமம். யான் அறிந்த மட்டில் அங்கு வசித்தவர்கள், என் இன்று வசிப்பவர் கள் கூட பெரும் முயற்சிக்காரர். பொருளிட்டு வதில் கண்ணும் கருக்குமாயிருப்பவர்கள். பழைய காலங் தொட்டு இப்பகுதியிலுள்ள வர்களே வன்னி வியாபாரிகளாய் விளக்கியவர்கள். திருக்கீதீச்சரத்தை ஏல்லே அறிந்தும், தரிசித்தும் பக்தி சிரத்தையோடு இன்றும் வழிபட்டு வருபவர்கள். யான் இளைஞனியிருந்த காலத்தில் பெயர் சொல்லியமூக்காது, ‘உடையார் மகன்’ என்று சாதாரணமாக அழைக்கப்பட்ட. ஒரு தனவந்தர் இக்கிராமத்திலிருந்தார். அவர் மகனும், மருமக்களும், அடுத்த சந்ததியினர் பலரும் என்னேடு நன்கு பழகியவர்களே, இக் தனவந்தரின் குடும்பங்களுக்கு அடுத்த படியாகக் குப்பிழானில் பிரபல்யமாக விளங்கிபது வைத்தியர் அம்பலம் அவர்களின் குடும்பமே, திரு. அம்பலம் அவர்களின் யின் அவர் மகன் திரு. குமரையா இன்றும் குடும்பவைத்தியத்தை நடாத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவ்

வைத்தியக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரும், எனக்கும் சர்மா அவர்கட்டும் இளைமதொட்டே நண்பனுக விளங்கியவரும், சமீபத்தில் அமரராணவருமான திரு. கோவைத்திலிங்கம் J. P., அவர்கள் இக் கிராமத்துக்குச் சேவை செய்து புகழ் பெற்றவர். இப் பெரியாரின் குடும்பம் சிறங்கு விளங்கக்கூடிய நிலையை அடைந்துள்ளது. யான் படுக்கையிலிருந்த சமயம் இப் பெரியார் இங்கு இருமுறை நடந்து வந்து எனக்கு ஆறுதல்லித்துச் சென்றுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்து அடியார் கிலர் திருக்கீதீச்சரத்தில் ஒரு திருப்பணி யைத் தொடங்க விருக்கின்றனர் என்ற செய்தியை இந்த கண்பருக்குக் கடிதழுலம் யான் அறிவித்த மாத்திரத்தில் ஒரு நாறுள்பாய் கொடுத்து எம்மை மகிழ்வித்தார். அவர் இன்று எம் மத்தியில் இல்லையே என்று எங்கவேண்டியிருக்கிறது. இவர்களைவிட, நண்பர் திரு. ந. கந்தையா, தலைமை ஆசிரியர். அவர்கள் எனக்குப் பல வகையிலும் உதவி புரிந்து கொண்டிருப்பவர்கள். இவ்விழாவுக்கும் பொருளாளர். அவர்களை என்னால் மறக்க முடியாது. திருக்கீதீச்சரப் பணியிலும் முன்னின்று கொண்டு புரிபவர். தான் மட்டும் பணஉதவி செய்வதைவிட எனையோரையும் ஊக்கி உதவி செய்விப்பவர்.

கடைசியாக, நண்பர் இசைவல்லாரசு, செல்லத்துரையைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். அவர்தமையனர் திரு. சு. அப்பாக்குட்டி எனது பழைய மாணவர். மலாயாஸல் உத்தியோகாராயிருந்து இளைப்பாறியவர். இவர்கூட இசையோடு நன்கு பாடக்கூடியவர். ‘குலவித்தை கல்லாமற் பாதி’ என்பார்கள். அதற்கேற்ப இச் சகோதரர்கள் இசைக்கலையை முன்னேர்களிடமிருந்து வாசனையாகப் பெற்றுர்களென்றே சொல்லத்

தோன்றுகிறது. ஏனைனில் யான் இளைஞர் குப்பிமானில் கூத் தாடுபவர்களும் அண்ணுவிமாரும் காவடி யாட்டம் பழக்குபவர்களும் பலர் இருந்தனர். ஆவரங்கால் கந்தப்பிள்ளையின் பிரபல ஆட்டக்காவடிகட்கு முன்னேடியாக விளங்கியவைசீய குப்பிமான் காவடிகள். இவற்றை மாஸிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவிலில் பலர் எதிர்பார்ப்பது வழக்கம். இசைவல்லார் செல்வத்துரையின் சுத்தயை ஞானத்தை மெச்சாத மேனகாரரேயில்லை. அவர் சிறுவனுபிருந்த காலத்தில் நல்லாய் ஆடியும் பழக்கிப்பிருந்தாரென்பதை அவர் எனக்கு ஒருமுறை சொன்ன ஞாபகமுண்டு, எப்படியெனில் ஒரு பாட்டுக்கு வேண்டிய தாளம் தனக்குப் பிடிப்பாவிடில் தான் அப்பாட்டுக் கேற்ப ஆடிப்பார்த்துக்

கால்மிதியைக் கொண்டு இன்ன தாளம் என்று முடிவு செய்வாராம். அப்படியான மகாமேதை இன்று கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலையிலிருப்பது வருத்தத்துக்கு ரியது. இவர் எனது புதல்வி ஒருவருக்கும் இசை ஆசிரியராகச் சில காலம் பணியாற்றியவர்.

இவ் விழாச் சபையார் இக் கெரண்டாட்டத்துடன் நின்று விடாமல் தங்கள் கிராமம் மேலும் புத்துயிர் பெற்று ஒங்கிவளர் ஆவன செய்ய வேண்டு மென்றும் எமது பழைய கலைகளையும் சமய நெறி களையும் பண்பாடுகளையும் முன்னேற்ற வேண்டுமென்றும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளை வேவன்டி இத்துடன் முடிக்கிறேன்.

விபுலானந்த கூபை

உரிமையாளர் : வெ. துராராசா

36 / 1, முதலாம் குறுக்குத் தெரு,
யாழ்ப்பாணம்.

ரூசி மிக்க சிற்றுண்டி, பலகாரவகைகளும்
சிறந்த ரூட்டி வகைகளும்
குத்தமான போசனமும்
எந்தநேரமும் கிடைக்கும்.

VIPULANANDA CAFE

36 / 1, First Cross Street,

JAFFNA.

மகாள் செந்திநாதையரவர்கள்

[பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்]

இந்த யாழ்ப்பாணத்திலே ஒரு செந்திநாதையர் சின்திக்கத் தொடங்கினார். “ஏத்திடு சருதிகள்” என்ற பாடலிலே கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகளாலே பாராட்டப்பெற்ற விராச பகவானுக்கும் சங்கரருக்கும் தொடர்புண்டா? என்று அவருடைய ஆராய்ச்சி தொடங்கியது. * பிரம சூத்திரத்திற்கும் சங்கர பாஷ்யத் துக்கும் தொடர்பு இல்லையென்ற முடிபுக்கு அவர் வந்தார். தம் உடல் பொருள் ஆவி முன்றினையும் இந்த ஆராய்ச்சிக்கீ அர்ப்பணம் செய்தார் என்பதில் என்னள் வேனும் சுக்தேகமே இல்லை.

செந்திநாதையர் காசிவாசியாய் அங்கே சம்லக்கிருத மகா பண்டிதர்கள் மத்தியிலிருந்து பிரம சூத்திரத்துக்குச் சங்கரரும் பிறரும் வகுத்த பாஷ்யங்களை எழுத்தெண்ணிப் படித்தார். நீலகண்ட சிவாசாரியர் பிரம சூத்திரத்திற்குச் செய்த பாஷ்யத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்ப்

புஞ் செய்தார். அன்றி, சங்கரர் பத்து உபங்கிதங்களுக்குச் செய்த வியாக்கி யானங்களையும் படித்தார். படித்தபிற்கு அந்த மகான் செய்த ஆராய்ச்சிகளின் பெறுபேறுகளே,

1. நீலகண்ட பாஷ்யத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
2. சிவநூன் போத வசஞ்சலங்கார தீபம்
3. சைவ வேதாந்தம்
4. தேவாரம் வேதசாரம்
5. வைதிக சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த தத்துவப்படம்; அதுபற்றிய வினாவிடை, என்னும் நால்கள்.

இவற்றுள் நீலகண்ட பாஷ்ய முகப் பில் இருந்தே உபக்கிர மணிகைகள் தங் திருக்கிணறூர் ஒன்று உபநிடத் உபக்கிர மணிகை, மற்றது பிரம சூத்திர உபக்கிர மணிகை. இவை இரண்டும் சைவ சித்தாந்த கலாசாரமாகிய சரபத்தின் இரு கிறகுகள் என்றே வருணிக்கத்தக்கவைகள். ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி கோடி பொன் பெறும்.

வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள் இதிகாசங்கள், ஸ்மிருதிகள், திருமுறைகள், சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் ஆராய்ந்து ஆக்கப் பட்டவைகள் அந்த உபக்கிர மணிகைகள். ஆயிரக் கணக்கான வருஷமாக ஏகாதம் வாதிகள் சைவசித்தாந்த கலாசாரத்தைச் சிதைக்கச் செய்த அடாத செயல்களை

அந்த உபக்கிர மணிக்ககள் கையும் மெய்யு மாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்த உபக்கிர மணிக்ககளும், ஐபர் அவர்களின் தத்துவப் படமும் அதன் விளக்கமும் யாழ்ப்பானைக் கலாசாரத்தின் கலங்கரை விளக்கங்கள் என்றே சொல்லவேண்டும். இவற்றுள் தத்துவப்பட விளக்கத்தில் வரும் ஒரு அடிக்குறிப்பும், சைவ வேதாந்தத்தில் ஒரு குறிப்பும், ஐயர் அவர்கள் இயற்றிய கந்தப்பாண நவீநதத்தில் வரும் ஒருகுறிப்பும் மிகமிக இன்றியமையாதவைகள். ஐபரவர்கள் நம் கலாசாரத்துக்குச் செய்த அரும் பெரும் முயற்சிகளைக் காட்டு பவைகள்.

ஐயர் அவர்கள் மெய்கண்ட தேவநாயனர் அருளிய “அத்துவித உண்மை” ஆகிய சைவ சித்தாந்த கலாசாரத்தைத் தேவாரம், திருவாசகம், திருமத்திரம் முதலிய திருமுறைகளுக்கும், லேத உபநிடதங்களுக்கும், சிவாகமங்களுக்கும், புராண இதிகாசங்களுக்கும், ஏனைய அங்கநால்களுக்கும் விரோதிக்காத முறையில் உபத்துணர்தற்கு, வழியில் உள்ள கல்லுகள், முன்னுகள், செடிகளையெல்லாம் அகற்றி வழிவகுத்திருக்கின்றார்கள்.

“கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு
மாரிமாட்டு
என்னற்றங் கொல்லை உலகு”

என்ற திருக்குறளை ஐபர் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பித்துவிட்டு, நமது கலாசாரத்தைக் காக்க அவர்கள் செய்து வைத்திருக்கும் உதவிகளை உணர்தற்கு உபகாரமாக, அவர்கள் இபற்றிய வைத்து சுத்தாக்குவித சைவ சித்தாந்த தத்துவப்பட வினாவிடையின் எண்ணும் நாலில் 130-ம் வினாவிடையின் அடிக்குறிப்புப் பின்வருமாறு:-

“A என்பானுடைய வைரிகளாகிய B, C, D என்பார் தங்களுள்ளே தாங்கள் ஒற்றுமை இலராயவிடத்தும், அந்த A என்பானுடைய சொந்த ஆஸ்தியாகிய நிலத்தைத் தம்முடையதாக்கத் துணிந்து, அந்த நிலத்திலே A என்பானுக்குரிய வென்று நாட்டப்பட்டிருந்த எல்லைக் கற்களைப் பிடுங்கியும், கள்ளச் சாசனங்கள் பிறப்பித்தும், அந்நிலம் அந்த A என்பானுக்குரியதாகாதவாறு செய்தும், அந்நிலமூடையானைத் தூஷித்தும், அந்நிலத்தைத் ‘தம்முடைய ஆஸ்தி’ ‘பொதுவாகிய ஆஸ்தி’ என்று கெடுங்காலம் எழுதியும் பேசியும் ஆண்டு வருவாராக, அதைக் கண்ட A என்பானுடைய சந்ததியாரும் பந்துக்களும் சினேகிதரும் அந்த B, C, D என்பாருடைய வமிசத்தாரும் அவரைக்கதாராகத் நியாயமாகத் தொடர்ந்து நிற்பாரும் அந்நிலம் A என்பானுடையதன்று; B, C, D என்பாருக்குப் பொதுவாகிய ஆஸ்திபோலும் என்று நம்பியும் சொல்லியும் எழுதியும் வந்த காலத்தில் அந்த A என்பவன் சந்ததியார் மேற் பற்றுடையான் ஒருவனுக்குச் சிற்கில் குறிகளால் அந்நிலம் A என்பானுக்குரியதென உண்மை புலப்பட்டவிடத்து, B, C, D இன்ன இன்னவாறு மோசஞ் செய்து, அந்த A என்பானுடைய நிலத்தைக் கவர்ந்துகொண்டார் என்றும் A என்பவனுடைய ஆஸ்தி என்றதற்குப் பிரமாணசாசனம் இன்னது இன்னது என்றும் காட்டி அந்த A என்பானுக்கே அந்நிலம் உரித்தென்று நீதிஸ்தல வாயிலாகத் திருமகாரஞ் செய்து காட்டி விட்டாற்போல, ஈசுகோதி உபநிடதங்களும் பிரம சூத்திரங்களும் வைத்திக் கைவருடைய சொந்த ஆஸ்தியேயாக, அவ்வாஸ்திக்குரியராய் அதைப் பராமரித்தற்குப் பூரண அதிகாரியாடுள்ள “முப்பொழுதுங் திருமேனி

தீண்டுவார்” எனப்படும் A ஆகிசைவப் பிராமணர் திருமேனி தீண்டுதலி லை தங்கால முழுமையும் போக்கிப் பராக்காயிருங்தாராக, ஆதிசைவருள்ளும் பெரும்பான்மையும் படித்தவர் இலாது அரியராய்விட, அவ்வாரப்பாகிய சமயமுணர்ந்த பாகான்மவாதாசாரியாரும், C வைணவாசாரியரும், D மத்துவாசாரியாருமாகிப்பூவரும் அவ்வுபநிடக பிரமசுததிர ஆஸ்திவைதிக சைவர்க்குரியகங்றென்று, அவ்வாஸ்திக்குரியராகிய ஆகிசைவரை அலட்சியஞ்செய்தும், பிரபகிதை முதலிய கள்ளச்சாசனங்கள் பிறப்பித்தும் உபநிடதம் பிரமசுத்திரம் என்பன “தம்முடைய” “தம்முடைய” என்றும் “பொது உபநிடதம்” என்று காட்டியும், நாட்டியும், எழுதியும், பேசியும், பிரசங்கித்தும் வந்தாராக; அதைக் கண்ட ஆகிசைவரது வமிசக்தாரும் சிவன்மேற் பற்றுடைய பிறரும் அவர்கள் கூறுவது மெப்போலுமென்று மனவருத்தத்தோடு தம்மீது ஏற்றுக் கூற ரல்களையுஞ் சகித்துக்கொண்டு வந்த காலத்தில் திருவருள் உணர்த்தியமையாற் போலும், ஏகான்மவாதாசாரியர் முதலாயி னேர் உபநிடதங்களுக்கும் பிரமசுத்திரங்களுக்கும் உரைத்த உரைகள் ஒவ்வாலென்றும் அவ்வுபநிடத சுத்திரங்களுக்குப் பொருளாக நீலகண்ட சிவாசாரியாரும், ஸ்ரீ அரதத்தாசாரியரும், ஸ்ரீ அப்பயதீஷிதரும், ஸ்ரீ வேத வியாசரும், சிவபெருமானும் முறையே அருளிப் பிரமசுத்திர பாடியங்களும் சதுரவேத தாற்பரிய சங்கிரகமும் சிவர்க்கமணி தீவிகையும், சிலபுராணங்களும், சிவாகமங்களும் திருநாளாசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரச நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாணிக்கவாசகசுவாமிகவாகிய வைதிக சைவ சமய ஸ்தாபனாசாரிபர்களும் (மெப்கண்டார் முதலிய சுந்தரானாசாரியர்களும்) அருளிப் தூராவிட வேத (சித்தாந்த) சாஸ்

திரங்களும் பிரமாணமாம் என்றும் அதனால் அவ்வுபநிடத பிரமசுத்திரம் வைதிக சைவர்களுடைய சொந்த ஆஸ்திபாம் என்றும் எமது “சிவாத்துவிதசைவ பாடியத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு”க்கு முதற் கண்ணே வலிய பெரிய கோபுரமாய் நின்ற “உபநிடத உபக்கிரமணிகை” “பிரமசுத்திர உபக்கிரமணிகை” களில் விரித் து உலகினர் நீதில்தலத்திலே திருஉதாரங்களெய்து நிருபித்திருக்கின்றேம் ஆண்டுக்காண்க.” * * *

செந்தினாதையர் அவர்கள் கந்தபூராணத்தைப் பலன்று தரம் பயின்று “கந்தபூராண நவநீதம்” என்னும் அருமையான நாலைச் செய்தார். நவநீதம் என்றால் வெண்ணெய் என்று பொருள்; கந்தபூராணமாகிப் பாற் சமுக்கிரத்தில் திரண்ட-திரட்டிய வெண்ணெய் என்று கருத்துக்கொள்ளலாம்.

இந்தால் சமயப் பிரகரணம் தொடக்கம் பக்கிப் பிரகரணம் இறுதியாக எட்டுப் பிரகரணங்கள் கொண்டது. அவற்றுள், சமயப் பிரகரணத்தில் உள்ள ஓர் அடிக்குறிப்பு நவநீதத்துள் நவநீதம் என்று சொல்லத்தக்கது. அது நமது கலாசாரத்தின் தூய நிலையைப் பூலப்பட வைப்பது; அக்குறிப்புப் பின்வருமாது:

“கந்தபூராணத்திலே இரண்டு சகோதர ஞானிகளின் கதை சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு ஞானி தமையன்; மற்றவன் தம்பி. தமையன் பிரமமோன்னிறுமிகுந்து மற்றெல்லாம் பொய் என்றும் தம்பி உலக மொன்ற ஒழுங்குத் து மற்றெல்லாம் பொய் என்றும் கோட்டு னைல் அவ் விருவர் க்கும் எவர்களாலும் விரும்பற்பாலனவாகிப் பிரக்கம், வாய்மை, கொடை முதலிய புண்ணியங்களிலே விருப்புமில்லை; கொலை செய்தல், கள வெடுத்தல், கள்ளுண்ணல், மாமிசம் புசித்தல், பொய்ச் சாட்சி சொல்லல், பிறன்

மனை விழுதல், வரைவின் மகளிர் விழுதல் முகவிய பாவங்களிலே வெறுப்பு மில்லை. அவ்விருவருக்கும் கீழும் மேலும் பொய்யாதவினால் நாடவேண்டியதொரு பொருளும் இல்லை. ஆசாரமாயிருக்க வேண்டுமென்றேனும், விரதங்கள் அனுட்டிக்கவேண்டுமென்றேனும், பிரமசரியம் முகவிய நிலைகளில் நிற்கவேண்டுமென்றேனும், சிவனுடைய திருமீமனியைத் தியானிக்கவேண்டுமென்றேனும், சித்தமல மறுத்தல் வேண்டுமென்றேனும், கருத்து நிகழுமாமையினாலே தமையன் ஞானியும், தம்பி ஞானியும் ஒப்பாராவர். தமையன் ஞானி மாயாவாதி; தம்பி ஞானி உலகாயதன். மாயாவாதி பசு ஞானி, ஆன்மா பிரமம் என நிற்றலால். உலகாயதன் பாச ஞானி ஆன்மா உலகம் என நிற்றலால். பசு ஞானி புறச் சமயி; பாச ஞானி புறப் புறச் சமயி. பசுஞானம் அசரனுக்கு அசரகுருவாகிப சுக்கிரனால் உபடிதசிக்கப்பட்டது. பாச ஞானம் சுரானுக்குச் சுரகுருவாகிப பிரகஸ்பதியால் உபதேசிக்கப்பட்டது. பசு ஞானம் சுக்கிரனுபடிதசத்தாலே பெறப்படும். பாச ஞானம் இந்திரபுரிப் படலத்தினாலே பெறப்படும். இவ்விரு ஞானமும் இவ்விரு திறத்தார்க்கும் இவ்விரு குரவராலும் பக்குவ நிலைக்கியையப் போதிக்கப்பட்டன. சிவமந்திரம் அசரனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டபோது அவனுக்கு,

“பொய் கொலை களவு காமம் புன்னமை களூருமே

போற்றிச் செய்குகி தவத்தை” என்றும் அவனுக்கை பசு ஞானம் போதிக்கப்பட்டபோது,

“கொலை யொடு களவு காமம் குறித்திடு வஞ்ச மெல்லாம் நிலைபெணப் புரிதி” என்றும்,

சுக்கிரன் உறைத்தமையால் சமய தீவை

விசேட தீவை நிருவாண தீவை பெற்றுச் சிவபெருமானுடைய ஞானங்த வடி வாகிய திருவடியை நாடி நிற்கும் மெய்யன் பர்களாகிய சைவர்களுக்கு மாயாவாத நெறியையும், அங் நெறியைப் போதிக்கும் ஞானவாசிட்டம் வரசுதீவ மனைம், பஞ்சதசப்பிரகரணம், தத்துவராயர் பாடல் முதலியனவும் வேண்டாமை பெறப்படுகின்றது. இந்திரனுக்குப் பிரகஸ்பதி உபதேசித்த உலகாயதமும் பொய்யா மென்பது,

“புன்னெழுழிலாகிய பொய்யும் வரய்மையாம் ஒன்றெழுரு பெரும்பயன் உதவுமாயிடன்” என்று இந்திரபுரிப் படலத்திற் கூறப்பட்டமையினாலே பெறப்படுகின்றது. படலே, இவ்விரு சமயங்களும் கந்தபூரணத்தினாலே கண்டிக்கப்பட்டமைகாண்க”

* * *

செந்திநாதையர் அவர்கள் இளமைக் காலத்தில் அக்காலக் கிறீஸ்தவர்களின் சூழ்சிகளினால் உலகம் வஞ்சிக்கப்படுதலைக் கண்டு சக்ககாமல், நாவலர் அவர்களைப் போலக் கிறீஸ்து மத கண்டனங்கள் செய்து வந்தார். “சிவனுங் தேவனு என்னுங் தீய நாவுக்கு ஆப்பு” முதலிய நூற்றுக்கணக்கான கண்டனங்கள் ஐயர் அவர்களால் எழுதி வெளியிடப்பட்டன. அறிவு வளர வளர-முதிர முதிர-கிறீஸ்த நெறி வெறும் புறநோய்-அன்ன விசாரம்; ஏகாத்மவாத நெறி பொல்லாத உள்ளேரம் ஆக்ம வருத்தம் - என்பதைச் செந்தி நாதையர் நன்கு உணர்ந்தார். தமிழ் நாடுக்கும் தாம் பிறந்த ஈழநாட்டுக்கும் அந்த மகான் அளப்பரிய சேவை செய்திருக்கிறார். மாயாவாத மாருதத்தை ஆசமனஞ் செய்வதற்கு ஐயர் ஓர் ஆதிசேஷனுக்கேவ காட்சி அளித்தார். தென்னிந்திய விலே நல்ல சாமிடின்லை அவர்கள் சைவ சித்தாங்காஸ்திரங்களை ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்தற்

கும் நமது ஐயர் உறுதுணையாயிருந்தார். வேதாசலம் அவர்களின் குருவாகிப் சொம் சுந்தர நாயகர் அவர்களின் மாயாவாத கண்டன சண்டமாருதத்திற்கும் ஐயர் ஊன்றுகோலாய் இருந்தார். இங்கே மாயாவாத தும்ச கோளரி திரு. நா. கதிரைவேற் பிள்ளையின் கர்ச்சனைகளுக்கும், சுவாமி நாத பண்டிதர் அவர்களின் வீராவேசத் துக்கும், சிவஞான போத திராவிட மாபாடிய வெளிப்பாட்டிற்கும் மகான் செந்திநாதையரே மூல புருஷர். இந்த நாட்டிலே இடையிடையே சைவ சித்தாந்த சரபமாகிய ஈசான சிவாசாரியார் அவர்கள் சைவ மழை பொழிந்து வந்தார்கள். இதற்கும் மூலகாரணமாயிருந்தவர் மகான் செந்திநாதையரே.

மகான் செந்திநாதையரைப்பற்றிச் சமய சம்பந்தமான எத்தனையோ கதைகள் உண்டு. அவைகளை இங்கே குறிப்பிடாமல், அவருடைய புத்திரியாகிய அம்மையார் ஒருவரைப் பற்றி ஒரு சின்னஞ் சிறுகதை - நான் மாத்திரம் அறிந்க கதை - அதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அக்கதையினால் ஐயர் அவர்களின் கதைகள் எப்படியிருக்கும் என்பதை ஊகிக்கக் கூடியதாயிருக்கும்.

‘தக்கார் தகவிலர் என்ப தவரவர் எச்சத்தாற் காணப்படும்’ அல்லவா? *

பலவருடங்களுக்கு முன் ஒருமுறை என்னுடன் படிப்பித்தவரும் என் மதிப்புக் குரியவருமாகிய ஓர் ஆசிரியர் செந்திநாதையர் அவர்களின் புத்தகங்களை அவருடைய புத்திரியார் விக்கிரயஞ் செய்கிறார் என்று கேள்விப்பட்டு அங்கே போனார். அம்மையார் புத்தகக் குவியல்களைக் காண பித்தார். ஐயர் அவர்கள் பதிப்பித்த நீலகண்ட பாஷ்பம் முதலிய சில புத்தகங்களையும், அவர்கள் உபயோகித்த வேறு

பல புத்தகங்களையும் அந்த ஆசிரியர் எடுத்தார். அவர் எடுத்தவைகளில் ‘சூதசங்கிதை’யும் ஒன்று. அம்மையார் ‘தம்பிழுமக்கு அது வேண்டாம்’ என்று சொல்லி அந்தச் சூதசங்கிதையைத் திருப்பி வாங்கிக் கொண்டார். ஆசிரியருக்கு ஏன் அந்த அம்மையார் அப்படிச் செய்கிறார் என்பது புலப்படவில்லை. “என் அப்படிச் செய்கிறீர்கள்? சூதசங்கிதை விக்கிரயஞ் செய்வதில்லையா?” என்று ஆசிரியர் கேட்டார். அதற்கு அந்த மகான் பெற்ற அம்மையார் செப்பிய வார்த்தை இது:

“தம்பி, சூதசங்கிதையில் ஏசான்ம வாதிகளின் திருவிளையாடடு நடந்திருக்கிறது. அது உமக்கு வேண்டா”

ஆசிரியர் சூதசங்கிதையை எடுக்காமலே வந்து விட்டார். அவர் அந்த அம்மையார் சொன்ன கதையை அப்படியே எனக்குச் சொன்னார். அன்று தொடக்கம் ‘அது என்ன திருவிளையாடல்’ என்று என்மனம் கேட்டுக்கொண்டே வந்தது. வருடங்கள் பல கழிந்தன.

சமீபத்தில் நண்பர் ஒருவர் செந்தி நாதையர் அவர்கள் இயற்றிய “சைவ வேதாந்தம்” என்கின்ற அரிய நாலை எனக்கு உபகரித்தார். அதில் உள்ள விஷய அட்டவணையை முதலில் வாசித்துப் பார்த்தேன். அதில்,

“சூதசங்கிதையின் மாறுபாடு”, என்றெல்லா விஷயம் வருகிறது. அது இது : “ஏகான்ம வாதிகள் பொருட்டு ஏகான்மவாத சூதவர் தசோப நிடதங்களுக்குச் செய்த ஏகான்ம வாத பாஷ்யத்துக்கு உபப் பிருங்கண மொன்று வேண்டுமெனக் கொண்டு சூதசங்கிதையைப் பகின்டடுத் தரம் படித்து அதிற் போந்த பிரஹ்ம கிதையை முற்றும் மாற்றியும், தத்துவ விசாரணைக்குரிய பல

சட்லாகங்களை அங்கங்கே திரிபுபடுத்தியும், சிவப்ரோன்னு அவிநாபாவ சத்தியாராகிய உழையம்மையாரைச் சடசக்திமோகளுபினீ என்றும், விஞ்ஞானம் பிரஞ்ஞானம் முதலிய அரூட் சக்தியாரது பதினெட்டுத் திருநாமங்களை அந்தக் கரண விருத்திகள் என்றும், சிதம்பர சத்தியாரின் திருநாமங்களாகிய தகராகாய வியோமத்தை அவித்தை, அஞ்ஞானம், அவ்வியாகிருதம், மாயை, ஜடசக்தி என்றும் சீவான்ம பரமான்மாக்கள் இரண்டையும் உணர்த்தும் இருமொழிகளையும் வேதத்திராஞ்ஞன் சத்துவம் என்றும், சாமியம் என்றதைக் கடாகாய மகாகாயம் போல்வதோர் ஐக்கியம் என்றும், அத்தவாவைச் சம்சாரகதியென்றும் தமது ஏகானமவாத உபநிடகங்களுக்கியையக் கற்பித்துப் புகட்டியிருக்கின்றார்”

சூதசங்கிதையைப் பற்றிய இக்குறிப்பை வாசித்ததும், பலவருடங்களுக்கு முன் ஆசிரியர் ஒருவர் சூதசங்கிதையைக் கேட்டதும், செங்கிளாதையரின் புத்திரி

யார் அதை விக்கிரயஞ்செய்ய மறுத்ததும், அவ்வளவோட்டமையாமல் அந்த அம்மையார் சூதசங்கிதை பற்றிக் கூறிய கூற்றுக்களும் என் மனக்கணமுன் தோன்றின; உரோமம் புளகித்தது.

ஏகாத்மவாகக் கொள்கைகளைக் கூறும் நால்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அவைகள் அக்கொள்கைகளைப் பரப்பட்டும். ஆனால், அந்தக் கொள்கை ஒரு சூதசங்கிதை மூலம் பரவுவதை அந்தப் பெண்மனியால் சகிக்க முடியவில்லை. பழைய புத்தகங்களை விக்கிரயஞ்செய்ய முன்வந்த அம்மையார் அந்த சூதசங்கிதையை மாத்திரம் விக்கிரயஞ்செய்ய மறுக்கிறார். அதனால் வரும் ஊதியத்தால் அநித்தியமான இந்த உடலையோம்ப அந்த மாதாகி விரும்பவில்லை. இந்தச் சம்பவம் ஒன்றுமே யரம்பாணத்தில் கந்தபுராணம் பேசிய சைவசித்தாந்த கலாசாரம் எவ்வளவு தூரம் ஊறி யிருந்ததென்பதற்குப் போது மானது.

* வேத உபநிடத் திந்தனையிலேயே மிகமிக ஆழங்கு வாழங்க மகாண் அரவிந்தர், சங்கரர் கொள்கையை “சங்கர மயாவாதம்” என்று வழங்குவது என்டு சிந்திக்கற்பாலவேயாம்.

மக்கள் வளர்த்த கலை

[கலாநிதி, சு. வித்தியானந்தன், பல்கலைக் கழகம், பேராதனை]

இயற்கையோடு ஒட்டி வாழும் உள்ளத்தினையும் பண்பினையுமையைப் பொது மக்கள் வளர்த்த அழகுக்கலையே நாட்டுக் கூத்து. இது பல்லாயிரக்கணக்கான பொது மக்களின் விலைமதிக்க முடியாத சொத்து; அவர்களின் உணர்ச்சியையும் செயல்களையும் வெளியிடும் சரதனம். அவர்களின் உள்ளத்திற்கு அழகையும் இன்பத்தையும் அளிக்கும் ஆற்றல் இதற்குண்டு. இதன் வாயிலாகப் பொதுமக்கள் நிறைமனம் பெறுகின்றனர்.

மிகப் பழைய காலத்தில் நாகரிகம் பெற்று வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் போற்றி வளர்த்த அழகுக்கலைகளில் ஒன்று நாட்டுக் கூத்து. ஆனால், இக்காலத் தமிழ்ச் சமூகம் தனது பழையகலைச் செல்வங்களை மறந்துவிட்டது; தன் பெருமைதான் அறியாச் சமூகமாக இருந்து வருகின்றது. மறக்கப்பட்டு மறைந்து கொண்டிருக்கும் கலைகளில் ஒன்று மக்கள் வளர்த்த கூத்துக்கலை. மேலைத்தேயம்ப் பண்பாடு கல்வி ஆகியனவற்றின் தாக்குதலாற் பல பழைய பரம்பரைக் கூத்துக்கள் இன்று கைவிடப்படுகின்றன. சில இறங்குவிட்டன. இவை பழங்காலத்து மேரடியன, பண்பாடற்றன, இக்காலக் கலைவளர்ச்சியோடு முரண்பட்டன எனக்கொண்டு இவற்றின் கலை மதிப்பையோ நாடக உலகிலே இவற்றிற்குரிய முக்கியத்துவத்தைபோ அறியாது இவற்றைப் புறக்கணிக்கின்றனர்.

பல நாற்றுண்டுகளாக யாழ்ப்பாணம், மன்னார், சிலாபம், மட்டக்களப்புப்போன்ற பகுதிகளிலே தென் மேரடி நாடகங்கள், வடமேரடி நாடகங்கள், விலாசங்கள், சபாக்கள்,

வரசாப்புகள் ஆகியன ஆடப்பட்டு வந்கன. சிலாபப் பகுதியில் முனீஸ்வரம் மருதங்குளம் போன்ற இடங்களில் விழாக் காலங்களிற் கோயில் முன்றிலில் மார்க்கண்டன் நாடகம் வாளபிமண் நாடகம் போன்றவற்றை இன்றும் நடித்து வருகின்றனர். மாதோட்டப்பகுதியில் எம்பரதோர் நாடகம், ஞானசங்கரி, முஹிராசாக்கள் வாசகப்பாபோன்ற நாட்டுக் கூத்துக்கள் இன்றும் அரங்கேற்றப்பட்டு வருகின்றன. யாழ்ப்பாணத்திற் பண்டைக்காலத்திலே தென் மோடிக்கூத்துக்களும் விலாசங்களும் ஊர்தோறும் நடிக்கப்பெற்றன. இன்று அவற்றை ஆடுவோர் தொகை அருகிவிட்டது. மட்டக்களப்பின் பொருளாதாரம் இன்றும் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மக்கள் சமூகவரமுக்கை சமயத்தோடு ஒன்றுபட்டிருக்கின்றது. எனவே, அங்கு பெரும்பான்மையான இடங்களில் இன்றும் கூத்துக்களை ஆடுகின்றனர். அவற்றுட் பெரும்பாலன வடமேரடியைச் சேர்ந்தவை. அங்கும் தென்மேரடிக் கூத்துக்களும் விலாசங்களும் மிகவும் குறைவாகவே அரங்கேற்றப்படுகின்றன.

எனவே, ஈழத்தின் பல பாகங்களில் வழக்கொழிந்துவரும் நாட்டுக்கூத்து முறைகளைப் பரதுகாக்கு அவற்றிற்குப் புத்துயிர்கொடுத்துச் செழித்தோங்கச் செய்வது கலையார்வம் படைத்தோர் கடமைபாகும். இக்கூத்து முறைகள் இன்று வாய்மொழியாகவே காக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றைப் பழக்கும் அண்ணுவிமார் தொகை நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டு வருகின்றது. இவர்களின் பெயர்கள், இவர்களின் முகவர், இவர்கள் பழக்கிய நாடகங்கள்,

இவர்களிடமுள்ள நாடகப் பிரதிகள் முதலீய பற்றிய விரிவான பட்டியல் ஒன்றை மிக விரைவிலே தயாரிக்கவேண்டும். மன்னார் மாவட்டத்து நாடக ஆசிரியர்கள் அன்னவிமார் ஆகியோர் பற்றிய விபரங்கள் அன்மையில் திரட்டி வெளியிடப்பட்டன. இதனைப் போல மற்ற இடங்களிலும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

இவ்வண்ணவிமாருக்குத் தீர்ந்த தாளக்கட்டுக்கள் அழிந்து ஒழிந்து போகாமற்பாதுகாக்கப்படவேண்டுமாயின் அவற்றை அவர்களிடமிருந்து கேட்டு நால்வடிவில் வெளியிடவேண்டும். அவற்றைக் கடியளவு ஒலிப்பதிவும் செய்தல் வேண்டும். நாட்டுக் கூத்துக்களில் ஆடப்படும் ஆடடங்களுக்கு அச்சாணியாக அமைந்திருப்பது தாளக்கட்டு. கிராமியக் கூத்துக்களின் அடிச்சரடாக விளங்கும் இத்தாளக்கட்டுக்கள் வருங்காலத்திற்கும் பயன்படவேண்டுமாயின், இவற்றை ஒலிப்பதிவு செய்தலும் விரிவான விளக்கக் குறிப்புச்சுருடன் அங்கிட்டு வெளியிடுவதும் உடனடியாகச் செய்யவேண்டியவை.

நாட்டுக் கூத்துக்களைக் கிராமங்கள் தோறும் நடிப்பதோடு நில்லாது நகரங்களுக்கும் கொண்டு செல்லவேண்டும். நகரத்து மக்களும் அப்பொழுது அவற்றைச் சைவக்கப் பழகிக் கொள்வார். ஒவ்வொராண்டும் தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் நாட்டுக் கூத்து விழாக்கள் ஒழுங்காக நடைபெறவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விழிப்புணர்ச்சி பெருகி இக்கலை வளர்ச்சியிடும்.

நாட்டுக்கூத்து நாளடைவில் அழிந்து போகாமற் காக்கப்படவேண்டுமாயின் அதனை இளஞ்சிருஷ்டி ஆடவளர்த்தல் வேண்டும். அரசாங்கக் கல்விப் பகுதியினரும் கல்லூரித் தலைவர்களும் இதிற்கவனஞ்சு செலுத்தவேண்டும். பழைய

அண்ணவிமாரைக் கொண்டு சுருக்கமான முறையிற் கூத்துக்களைப் பிளைகளுக்குப் பயிற்றி, கலை நிகழ்ச்சிகளில் அவற்றை இடம்பெறச் செய்தல் வேண்டும். ஆண்டுதோறும் பாடசாலைகளுக்கிடையே கிராமியக் கூத்துப் போட்டிகளை ஏற்படுத்திப் பரிசில்கள் வழங்கினால், அது பெரும் உற்சாகமாக அமையும். போட்டிகளில் முதலீடும் பெறும் மாணவரின் கூத்துக்களை ஈழத்திற் பல பாகங்களில் நடிக்க ஒழுங்கு செய்தால் நன்மை உண்டாம்.

நாட்டுக்கூத்துப் பிரதிகள் பெரும்பான்மையும் ஏட்டிலேயே இருந்து வருகின்றன. நாட்டுக் கூத்துதைப் பேணவேண்டுமாயின் இப்பிரதிகளை அச்சில் வெளியிடவேண்டும். இத்துறையில் இலங்கைக் கலைக் கழகத் தமிழ் நாடகக்குழு காட்டிய வழி பின்பற்றுதற்குரியது. மட்டக்களாப்பில் வழங்கும் தென்மோடிக் கூத்தாகிய அலங்கார ரூபன் நாடகம் 1962-ம் ஆண்டு அக்குழலினால் வெளியிடப்பட்டது. அதை ஆண்டிற் கொழும்புப் பல்கலைக்கழக வைக்கியப் பகுதி இந்து மாணவர் சங்கத்தினர் கிளாபத்தில் இன்று நடிக்கப்பட்டு வரும் வாளாபிமன் நாடகம் மார்க்கண்டன் நாடகம் ஆகிய நாடகங்களை வெளியிட்டனர். மன்னார் உள்ளரூபாட்சி மன்றங்கள் ஒன்று சேர்ந்து அப்பகுதியிற் பெரிதும் போற்றப்படும் எம்பரதோர் நாடகத்தை அன்மையிற் சிறந்த முறையில் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இத்தொண்டினை வேறு பல மன்றங்களும் செய்து கூத்து நால்களை அச்சிறபிரசரித்தல் வேண்டும். பாடசாலை மாணவர் பழகி ஆடக்கூத்து முறையில் நாடகங்களைச் சுருக்கி வெளியிடுவதும் மிகவும் வேண்டற்பாலது.

இக் கலையைப் பேற்றுவதில் இலங்கை வானேலி நிலையத்தாருக்கும் பெரும்பொறுப்புண்டு. மக்களுக்கு அறிமுட்டுஞ்

சாதனங்களுள் வானேலியும் ஒன்று. நாட்டுக் கூத்துக்களைச் சுருக்கி அரங்கேற்று விக்து ஒலிப்பதிலு செய்தும், தாளக் கட்டுக்களைப் பல துறைப்படப் பாதுகாத்தும், உகாரணங்களுடன் கூத்துக்குரிய இலக்கணங்களை விளக்கியும் இத்துறையிலே தொண்டாற்ற வேண்டும்.

வாழ்க்கை வேகமாகச் சுழன்றுகொண்டிருக்கும் இக்காலத்திலே நாட்டுக்கூத்துச் செல்வாக்கைப் பெறவேண்டுமாயின் அது ஒரு திருந்திய கலையாக அமையவேண்டும். முந்திய காலத்தில் இரவிரலாக நாடகத்தைப் பார்க்க நேரமிருந்தது, வசதியுமிருந்தது. ஆனால் இன்று எல்லாருக்கும் அத்தகைய வசதியில்லை. எனவே, நாட்டுக் கூத்துக்களைச் சுருக்கி அரங்கேற்றப் பழகிக் கொள்ளவேண்டும். ஒளி அமைப்பு நல்ல முறையில் அமையுமாயின் நாடகம் கவர்ச்சியாக இருக்கும். தளபாடங்களும் திரைகளும் கொண்டு காட்சி மாற்றக்கை உணர்ததாமல் ஒளி அமைப்பினாலும் பாட்டினாலும் உணர்ததுவது இலக்குவாகும்.

இன்றைய நாட்டுக் கூத்தில் ஆடல் இசை, உடை, நடிப்பு ஆகியவற்றில் ஒர் இணைப்பு இல்லாததனால், அவை கவர்ச்சி இழந்து இருக்கின்றன. பெரும்பான்மையான நாடகங்கள் இன்று ஆடல்களாகவே காட்சியளிக்கின்றன. நாடகத்திற்கு உயிர்த துடிப்பான நடிப்பினை இவற்றிற் காண்பதறிது. பாடலும் பெரும்பாலும் ஒரு குழப்பமாகவே இருக்கும். பக்கப்பாட்டுக் காரர், அண்ணுவிமார், நடிகர் ஆகியோர் பாடும் போது ஒருவரேராடேராவர் மோதாது, பாட்டுக் களை ஒழுங்காக அமைக்கவேண்டும். ஏடு படிப்போரின் குரலும் மத்தள அடியும் பாட்டின் இசையை அமுக்காதிருத்தல் மிகவும் வேண்டற்பாலது. நடிகளின் பாட்டு, ஆடல் ஆகியவற்றின் பண்பை வெளிக்காட்டும் முறையிலே இசைக்கருவிகளும் பக்கப் பாட்டும் பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும். நாடக பாத்திரங்களின் குணங்களை வெளிப்

படுத்துவதற்கே ஆடலும் பாடலும் கையாளப்படவேண்டும். இன்றைய கூத்துக்கள் வெறும் ஆடல்களாகவும் பாடல்களாகவும் அமைக்கின்றனவேயொழிய நாடகங்களாய் அமையவில்லை.

இதனாலேயே நாட்டுக் கூத்துப் பார்ப்போர் நல்ல ஆடல் அல்லது பாடல் இல்லாத கட்டங்களில் உணவு அருந்தவோ தூங்கவோ சென்றுவிடுப் பின்பு கல்லூடல் பாடல் உள்ள கட்டங்கள் வரும் போது திரும்பி வருகின்றனர். இக் குறையினாலேயே கூத்துக்கள் நாடகத் தன்மையை இழந்துவிடுகின்றன.

பழங்காலத்து உடைகளும் ஒப்பனைகளும் இக்காலத்துக்கு ஏற்றனவாய் அமையவில்லை. பெரும்பாலும் நாடகபாத்திரங்களுக்குப் பொருத்தமில்லாத உடைகளை அணிகின்றனர். எனவே, கூத்து உடையிலும் திருத்தம் வேண்டும். நாடகத்தின் உயிர்த் தன்மைக்கு முரண்படாக முறையில் ஆடல்களுக்குகந்த வகையில் உடைகளும் ஒப்பனைகளும் அமையவேண்டும். இவ்வாறு ஆடல், பாடல், உடை, ஒப்பனை, ஒளி முதலியவற்றில் ஒருமைப்பாட்டினைக் காணுவாராயின் நாட்டுக் கூத்துக்கள் பார்ப்போரின் உள்ளத்தினையும் கவனத்தையும் கவரும் ஆற்றலை என்றும் பெற்றிருக்கும்.

மக்கள் வளர்த்த கலையாகிய கூத்து மீண்டும் தனக்குரிய மதிப்பையும் பண்பையும் பெற வேண்டுமாயின் அதற்குப் புது மெருகட்டி அதனைச் சிறந்த கலைச் செல்வமாக அமைத்தல் வேண்டும். முழுதிலும் பழைய மரபுப்படியே அதனை அரங்கேற்ற வேண்டுமென்று இறுகக் கட்டிப் பிடிப் போராயின் அக்கலை மதிக்கே தீரும். ஆடல், பாடல், தாளக்கட்டு முதலியவற்றில் மரபு தவறாது, அடிப்படை இலக்கணங்களில் வழுவாது, புதிய மெருகுடன் இக்கூத்துக்களை அரங்கேற்றுவோராயின் இவற்றிற்கு நல்ல காலமுண்டு. மக்கள் உள்ளத்தில் இன்பழும் பெருமிதழும் தழழுத்தோங்க மக்கள் கலையாகிய நாட்டுக் கூத்து ஒங்கி வளர்வதாக.

காசிவாசி செந்திநாதையரவர்கள்

[திரு. கு. அம்பலவாணர் அவர்கள்]

இன்று யாழ்ப்பாண நன்னடி அடைந் துள்ள அதியுண்ணத நிலைக்குக் காரணர் யார் யார்? அவர்களின் சுயங்களுக்குதாத தொண்டுகள் யாவை? அவர் தெய்வ சங்கறப்பாகத் தோன்றி அளப்பருங் தொண்டுகளைச் சமயம், மொழி என்னுங் துறைகளிற் செய்யாதிருந்திருப்பின், யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் வேறுவிதமாகவே எழுதப்பட்டிருக்குமன்று? தமது வாழ நாட்கள் முழுவதையும் எத்தனையோ கஷ்டங்கட்கிடையில், அர்ப்பணித்து மக்கள் நன்மைக்காக இவர்கள் ஆற்றிய பணி எத் தன்மையெதன்பதைச் சிறிது சிந்தித்து நோக்கின் விளங்காதிருக்குமா? இவர்கள் பிரதியுபகாரங்களைச் சிறிதேனுங் கருதாது செய்த பெரும் பணிக்கு எல்லையுண்டா? இவர்களை நாம் இலகுவில் மறந்துவிட வியலாது. பத்தொண்பதாம் நூற்றூண்டின் நடுவிலும் பின்னரும் ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் செய்த சைவத் தொண்டிற்கு இனையாகக் கூறக்கூடிய வேறு ஏதாவதுண்டா? கைம்மாறுண்டா? இப்பெரியாருடன் சேர்க்கும் இவர் இறந்த பின்னரும் இவர் காட்டிய வழிநின்று நினைப்பெரும் முறையில் மொழித் தொண்டர்த்திய ராவ்பக்குதார்சி. வை. தாமோதிரம்பிளையை எவர்தான் பாராட்டாது விடுவார்? பழைய புராதன தமிழ் நூல்கள் அழிந்தொழிக்கு போகாது அவைகளை நன்கு பரிசோதித்து அச்சுவாகனமேற்றிய பெருமைதாமோதரம் பின்னோக்கே யுரிமதென்பாம்.

இப் பரோபகாரச் சீலர்களைத் தொடர்ந்து அவர்கள் நிலைநாட்டிய மரபுகள் நெறிசளில் வழுவாது சமயத் தொண்டு

மொழித் தொண்டாற்றிய வேறு சில யாழ்ப்பாணப் பெரியார்களும் உளர். இவர் தமது சொந்த நாட்டிலன்றித் தென்னிங் தியாவிலுஞ் சென்று தமது அறி வாற்றலைத் துணைக்கொண்டு சமயப் பணி, மொழிப் பணி என்பன புரிந்து மிக்க புகழையும் மதிப்பினையும் நிலை நாட்டியுள்ளார்கள். அவர்களுட் சிலர் சபாபதி நாவலர், அம்பலவாணநாவலர், காசிவாசி செந்திநாதையர் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை, சுவாமி நாத பண்டிகர் என்பொராவர். இவர்கள் யாவரும் தமிழ் மொழியில் மிக்க வன்மை படைத்திருந்ததுடன் சமஸ்கிருதம், சித்தாங்க சாஸ்திரம் முதலிய துறைகளிலும் மிக்க வன்மை படைத்தவர்களாவர்.

ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் தமது ஐம்பதாவது வயதில் (1872) தமது ஓட்டல் நிலையாமையை யுணர்ந்து, தமச்குப்பின்னர் தாம் ஆரம்பித்துள்ள தொண்டுகள் நீடித்து நிலைபெற வேண்டுமெனக் கருதி, அதைக் கொண்டு நடத்த வல்லார் பாவரெனத் தமது மாணவருள் சிலரை நோக்கினர். அவர்கள் சிறந்த தமிழறிவு சமயறிவுடையராயிருந்தனரேயன்றி ஆங்கிலவற்றிலும் சமயவற்றிலும் பொருந்தியவர்கள் ஸ்லர். அத்துடன் தப்பமைப் போல் மிக்க துணிவும், உண்மையைச் சாதிக்கும் ஆற்றலும், சமயத் துறையில் வாதங்கு செய்யக் கூடிய பேச்சு வன்மையும் உள்ளார் உளராவென்று ஆராய்வாராயினர். அப்போது இவர் நோக்கு ஒருவர் மீது சென்றது. அவர்தான் நாவலர் அவர்களது ஆங்கில பாடசாலை ஆசிரியராகும் செந்தி நாடையரவர்கள்.

நாவலர் பெருமானின் கவனத்தைப் பெற்ற செந்திகாத்தீயர் ஏழாலையைபடுத்த குப்பிமான் என்னும் குறிச்சியில் 1848-ம் வருடம் ஐப்பசி மாதம் பிரம்மஸ்ரீ சிங்னைய ரவர்களின் சிரேட்ட புத்திரராகத் தோன்றினர். உரிய காலத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்யப் பெற்றுத் தமது மாதுலராகும் புன்னுலைக்கட்டுவன் கதிர்காம ஐயரவர்களிடம் தமிழ், சமஸ்கிருதம் என்னும் இரு மொழிகளையும் ஆரம்பத்தில் கற்பாராயினர் இளமையிலேயே இவர்மாட்டுக் கடவுட்பக்தி, வரம்மை, கல்வியில் ஊக்கம், அன்பு முதலை நற்குணங்கள் அமைந்து விளங்கின. பின்னர் அரசு மொழியாகிய ஆங்கிலத்தையும் கற்க விரும்பித் தமது பத்தாவது வயதில் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியிற் சேர்ந்து அதனைக் கற்பாராயினர். தொடர்ந்து பத்து வருடங்களாக அங்கு ஆங்கிலத்தைக் கற்றுவிட்டுப் பின் மறுபடியும் தமிழ் சமஸ்கிருதம் என்னும் மொழிகளிலும் வன்மைபெற எண்ணி அவைகளிற் கவனஞ் செலுத்தினர். இடையில் தமது தங்கையாருடன் இந்தியா சென்று தலையாத்திரையிற் சில மாதங்களைச் செலவிட்டனர். இங்கியாவினின்று திரும்பிச் சொந்த நாடு வந்து சேர்ந்தார். நாவலர் பெருமான் இவரது கல்வி அறிவையும் ஆற்றலையும் கோக்கித் தமது வண்ணுர்பண்ணைச் சிவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஓர் ஆசிரியராக நியமித்தனர். ஆறுவருடங்கட்டு மேல் இங்கு கடமைபாற்றி வருகையில் நாவலர் பெருமான் புதிதாக ஓர் ஆங்கில வித்தியாசாலையையும் ஆரம்பித்தனர். இவ்வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமைபாற்றும்படி ஐப்பரவர்கள் மாற்றப்பட்டனர். இங்கு ஆசிரியராக இருக்கும்போதுதான் இவரை நாவலர் பெருமான் இந்தியாவுக்கு அனுப்பினர். அப்போது இவருக்கு வயதும் முப்பதுக்கணித்தாயிற்று. நாவலர் பெருமா

னின் நன்னடைக்கைப் பத்திரத்துடன் இந்தியாவில் திருவனந்தபுரம் சென்று சமஸ்கிருதத்தைக் கற்பாராயினர். அங்கு இவர்க்குப் பலவழி களில் உதவி புரிந்து வந்தவர் யாழ்ப்பாண வாசியும் திருவாங்கூர்ப் பிரகம நீதிபதியாகக் கடமையாற்றியவருமாகிய தா. செல்லப்பாயின்லையவர்களே. இவர் சமஸ்கிருதத்தைக் கற்கப் போதிய வசதிகள் கிடைத்தன. இவரது ஆசிரியராக விளங்கியவர்கள் அரண்மனை வித்துவான் பிரம்மஸ்ரீ அநந்தகிருஷ்ண சாஸ்திரியாரவர்களும், பிரம்மஸ்ரீ சுப்பாசாஸ்திரியார் அவர்களுமே. இங்கு கல்வி கற்றுவருங் காலத்தில் 1879-ம் வருடம் கார்த்திகை மாதம் நாவலர் பெருமான் காலமாயினர். அப்போது இவர் அடைந்த துயர் இம்மட்டன்று. நாவலரின் பிரிவாற்றுமையைக் குறித்து இவர் பாடி யகவிகள் சில காட்டுவாம்.

- “வன்றெருண்டன் நாவலர் கோன் வாழ்வா வதுமாய மென்றுரைத்த தேவாரத்தின் பொருளை—நன்றியுடன் சிங்கை செய்தேன் நாவலனே செத்தாய் நீ யென்றதனாற் புந்திநாந்து போதமிக்க பேசது.”
- “தேவாரம் யான் சௌலக் கேட்டு மகிழ்ந்து சிரத்தைக்குடன் குவாகி கொண்டு புரிசிவழுசைப் பொலி வழிகும் பாவங்கள் மெச்சச் செயும்பிரசங்கமும் பார்த்திரியான் நாவார வாழ்த்திடு நாளுமுண்டோ நல்லை நாவலனே.”

மேலுங் கொடர்ந்து திருவனந்தபுரத்தில் சமஸ்கிருதத்தை நன்கு கற்று விட்டு 1880-ம் வருடம் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தனர் நாவலர் பெருமான்கைக்கொண்ட முறையைப் பின்பற்றி காட-

தின் பல விடங்கட்டுச் சென்று சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்து வந்தனர். இவர் நடத்திய பரசமய கண்டனக் கூட்டங்களும் பலவாகும். பரசமயக் கொள்கைகளை மறுத்துப் பல துண்டுப் பத்திரங்களும் வெளியிட்டு வந்தனர். இக்காலத் திலேயே சித்தாந்த சாஸ்திரங்களை முறையே கற்பாராயினர். சிவஞான போதம், சிவஞான சித்தியார், சிவப்பிரகாசம் முதலிய சித்தாந்த சாஸ்திரங்களை நாவலர்பெருமானின் மாணவரும் சித்தாந்த சிகாமணியுமாகிய இனுவில் பிரம்மபூந்தராஜ ஐயரவர்களிடம் முறையே கற்றுத் தெளிந்து கொண்டனர். கொழும்பு நகரின் கண்ணே சிலகாலம் வாழ்ந்து சித்தாந்தப் பிரசங்கங்கள் செய்து வந்த நராவர். அங்கு வசிக்கும்போது கதிர்காமங்களை சென்று அத்தலத்தில் ஒரு பட்சம் வாழ்ந்து சுந்தராணத்தைப் புனிரண்டு தினத்தில் படித்து முடித்தனராலர். இவ்வாறு பணியாற்றி வந்த ஐயரவர்கள் 1883-ம் வருடம் மறுபடியும் இந்தியா சென்று சமயப்பணியில் ஈடுபடுவாராயினர்.

சென்ற சென்ற இடங்களிலெல்லாம் இவர்க்கு மிக்க வரவேற்பும் புது முறைப்படுவதாயின. திருநெல்வேலியிற் கிலகரலம் வசித்துக் கிறிஸ்த மதத்துக்கு எதிராக வாதப்பிரசங்கங்கள் செய்து வந்ததுமன்றி அநேக கண்டன நால்களையும் எழுதி வெளியிட்டனர். பெரிய புராணத்தில் செந்திநாதையர் அவர்கட்டு மிக்க ஆட்சியும் ஈடுபாடுமுண்டு. பெரிய சைவமகாசபை யொன்றில் “ஞானத்தின் திருவுருவை” என்ற தொடக்கத்தையுடைய பெரியபூராணச் செய்யினோ ஆதாரமாகக் கொண்டு நீண்டதோர் பிரசங்கஞ் செய்து யாவரும் விபப்படையும்படி செய்தனர். ஐயரவர்களுடைய சமஸ்கிருதவற்றில் இவர்

செய்யும் பிரசங்கங்கட்கு மிக உதவியா யிருந்ததெனலாம். திருநெல்வேலியில் மாத்திரமன்றிக் கோயம்புத்தூரிலும் அங்குள்ள பெரியார்களின் அழைப்புக்கிணங்கிச் சென்று சமயப் பிரசங்கங்கள் பல செய்து வந்தனர். பிரசங்கங்கள் செய்வதுடனில்லாது அநேக சைவசமய உண்மைகளை விளக்கிப் பல நால்களும் வெளியிட்டு வந்தனர். அக்காலத்தில் இவர் எழுதி வெளியிட்ட கண்டன நால்களுட்சில், “ஞானபோத விளக்கச் சூரூவளி” “சிவனுங்தேவனு என்ற தீய நாவுக்கு ஆப்பு” “வக்கிரடங்கம்” “கிருஸ்தமத கான குடாரி” என்பன. இவருடைய சித்தாந்த சாஸ்திர அறிவின் வண்மையையும், பரசமய கண்டனத் திறமையையும் நோக்கிச் சூரியனுர் கோவில் ஆதினகர்த்தர் ஸ்ரீமத் முத்துக்குமார தேசிக சுவாமிகள் இவருக்குச் “சித்தாந்த சிகாமணி” என்னும் உயர்ந்த பட்டத்தை உவப்புடன் அளித்தனர்.

இவ்வாரூகச் சமயத்தொண்டு புரிந்து வந்த ஐயரவர்கள் 1886-ம் வருடம், மேலும் சமஸ்கிருத நால்களை ஆராய்ந்து கற்கவேண்டுமென்ற ஆவலுடையராய் வட இந்தியா சென்று காசிமாங்கரில் வசித்து வருவாராயினர். சமஸ்கிருத காவியங்கள் ஆகமங்கள் முதலியனவற்றை வித்தியா விற்பன்னர்களாகும் சாஸ்திரிமார்களின் உதவியுடன் ஆராய்வாராயினர். அங்கு வசிக்கும் காலத்தில் நேபாள சமஸ்தானங்களை சென்று மகாராஜாவின் வாசிகசாலையிலுள்ள பல சமஸ்கிருத நால்களையும் பெற்று நோக்கும் வசதியும் சந்தர்ப்பமும் இவர்க்குச் சீடைத்தன. இவர் காசியில் வாழ்ந்து நூலாராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட காலத்தில் இவர் கற்ற ஆங்கில நூலறிவு இவர்க்கு மிகவும் உதவியாக விருந்ததாகும். பத்து வருடங்களுக்கு மேல் இவர் காசியில்

வசித்த காலம் இவர் வாழ்க்கையில் முக்கியமான தென்றே கூறவேண்டும். கடவுள் வழிபாடு செய்வதற்கும் இத்தலம் மிக வசதியாக விருந்தது. இங்கு வசிக்குங் காலத்தில் இவரது சீகாதரர் பிரம்மஸி சிவசம்புநாதையரவர்கள் இவருடன் கூட வசித்து இவர் தொண்டுக்கெல்லாம் பேருதவி புரிந்து வந்தனர். காசிநகரில் வாந்தி பேதியாகும் தொற்று சோய் ஆரம்பித்து அநேகரைக் கொள்ளை கொண்டமையால் அங்ககரைவிட்டு 1898-ம் வருடம் தென்னாடு திரும்பி வந்து சென்னை மாநகர்க்கணித்தாகவுள்ள திருவொற்றியூரில் வாழ்ந்து வந்தனர். மேலும் காசியில் வசிக்குங் காலத்தில் அநேக சமயக் கடுரைகள் எழுதி தென்னிந்தியப் பத்திரிகை கள் மூலமாகவும் யாழ்ப்பாணத்து வெளி வந்த “இந்துசாதனம்” மூலமாகவும் வெளியிட்டு வந்தனர். அச்சிறந்த கடுரைகள் பின்னர் நல்லார்த்திரு. கைலாய பிள்ளையவர்களால் தொகுக்கப் பெற்று நூலாக வெளியிடப்பட்டனவாகும்.

இவர் சென்னையில் வாழ்ந்த காலத்தில் இவரது பெயரும் புகழும் பண்மடங்கு துலக்கமடைந்தன வென்னாம். சமய சாத்திரவறிவுடன் சமஸ்கிருத வறிவும் நிரம பிய ஜெயரவர்கள், இங்கு சமயத் தொண்டு புரிந்துவந்த காலம் மிக விசேஷமான தென்றே கூறவேண்டும். சைவசித்தாந்தத்தின் பெருமையை யாவர்க்கும் பிரசங்க வாயிலாக எடுத்துரைப்பதில், ஆகமங்களின் உண்மையை பொருள்களை எடுக்குதலைக்குவதில் அக்காலத்தில் இவருக்கிணையாக எவ்வரையுங் கூறிவிடவில்லரது. அக்காலத்திற் சென்னையின்கண் வசித்த சித்தாந்த சண்டமாருதம் சேரமங்கந்தர நாயகரவர்கள் ஜெயரவர்களது நட்பினைப் பூண்டு சித்தாந்தத்தின் பெருமையை வெளிப்படுத்துவாராயினர். அக்காலத்திற்

சென்னையில் ஏகாண்ம வாதிகட்டகும் சித்தாந்திகட்டு மிடையில் இடைவிடாது வாதங்கள் நிகழ்ந்து வந்தன. அப்போதெல்லாம் அங்கு நடந்த அநேக சமயக் கூட்டங்கட்டு ஜெயரவர்களே தலைமை வகிக்கும் பெருமையைப் பெற்றிருந்தனர். மாயாவாதம், உலோகாபதம், ஸீர்ச்சரவாதம் முதலிய போவிக் கொள்கைகளைத் தர்க்கரித்தியாகத் தகர்த்தெறிந்து, சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தத்தின் பெருமையை நிலைநாட்டி வந்தனர். மேலைப் புலோலி நா. கதிரைவேற்பிள்ளை இவரிடம் உபதேசம் பெற்று ஞான நூல்களை இவரிடமிருந்தே கற்றுத் தேறினராவர். இவர்கள் இருவரும் சென்னையில் புரிந்துவந்க சமயத் தொண்டுகள் போற்றப்பட வேண்டியன வாகும். ஒருமுறை ஜெயரவர்கள் தலைமையில் நடந்த மகாகூட்டமொன்றில், கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் மாயாவாதத்தை மிக்க உக்கிரமமாகக் கண்டித்து நிராகரித்தனர். அக்கூட்டத்திற் சமூகமனித்தொர் ஜெயரவர்கள் விருப்பப்படி கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கட்டு “மாயாவாத துமச கோளரி” என்ற பட்டத்தை வழங்கினர்.

இவ்வாறு தொண்டு புரிந்துவந்த ஜெயரவர் அவர்கள் தமது பணி யை மென்மேலும் கொடர்ந்து இனிது நடாத்துதற்கும், சமய நூல்கள் வெளியிடுதற்கும் நிலையாக ஓரிடத்தைத் தேடிக் கடைகியாக மதுரைக் கணித்தாகவுள்ள திருப்பரங்குன்றம் என்னுமிடக்கை வந்தடைந்தனர். அப்போது இவருக்கு வயது ஐம்பத்தாறுக்கும். திருப்பரங்குன்றம் கடவுள் வழிபாட்டிற்கும் நூல்கள் எழுதுவதற்கும் ஏற்றவிடமாக இருப்பக்கண்டு அங்கேயே தமது கடைகிக் காலத்தைச் செலவு செய்ய முடிவிசெய்தனர். முருகப்பெருமான் சங்கிதானத்துக்கு முன் ஊளை “மயில் மண்டபம்” என்னும் கட்டிடத்தை விலைக்குப் பெற்று, அங்கேயே

தமது தம்பியாருடன் வாழ்வாராயினர். தமது இல்லத்துக்கு அண்மையில் “வைதிக சைவ சித்தாந்த வித்தியாசாலை” யொன்றையும் அமைத்துப் பல மாணவர்களுக்குச் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களைக் கற்பித்து வந்தனர். தாம் எழுதும் சித்தாந்த நால்களை அச்சிடுதற்பொருட்டுச் “செந்திநாத சவாமிகள் அச்சியங்திரசாலை” என்ற அச்சகத்தையும் அமைத்தனர். செட்டிப் பிள்ளைகள் இவரையழைத்துத் தாம் வசிக்கும் தேவகோட்டை, நாட்டுக் கோட்டை, காரைக்குழி, புதுக்கோட்டை முதலியவிடங்களிற் சமயப் பிரசங்கங்கள் அக்காலத்தில் குறைவின்றி நடத்திப் பயனிப் பெற்றன ராவர். மேலும் ஐயரவர்கள் தொண்டுகள் தளர்ச்சியின்றி நடைபெறுதற்கும் இவர்கள் தாராளமாகப் பொருள் வழங்கி வந்தனர் என்பாம்.

இங்கு வசிக்குங் காலத்திற்குண் ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் மதுரையில் நான்காவது தமிழ்ச் சங்கத்தை ஸ்தாபித்தனர். தேவரவர்கள் விருப்பப்படி அச்சங்கத்தினால் வெளியிடப்பட்டு வந்த மாசிகவாக பத்திரமாகும் “செந்தமிழ்” என்னும் பத்திரிகையில் அநேககட்டுரைகள் எழுதி வெளியிட்டனர். அக்கட்டுரைகளிற் சில “திருப்பாசுரம்”, “உள்ளது”, “திருச்சிற்றம்பலம்” என்பன. இவ்விஷயங்கள் மிக நனுகி யாராய்ந்து எழுதப்பட்டனவாகவே யாவரதும் கவனத்தையும் பாராட்டையும் பெற்றனவாகும்.

திருப்பெருங்குன்றத்தில் வசிக்கும் பொழுது இவர்மாணவர் பலர்க்கு நால்களைக் கற்றுக் கொடுத்து வந்ததுமன்றி அநேக அரியபெரிய நால்களை பெழுதித் தமது அச்சகத்தின் மூலமாக வெளியிட்டு வந்தனர். அக்காலத்தில் அவர் வெளியிட்ட நால்களுட்சில் “சிவஞான போத

வசஞாலங்காரம்”, “தேவாரம் வேதாசாரம்”, “நீலகண்டபாஷ்யம்”, “சித்தாந்தத்துவப்பட வினாவிடை” என்பனவாகும்.

தென்னிந்தியாவில் நடக்கும் சமயசம்பந்தமான கூட்டங்கள் யாவும் இவர்சமூகமின்றி நடைபெறுவதில்லை. சித்தாந்தக் கூட்டங்கட்குப் பொதுவாகத் தலைமைவசிக்கும் பேறு இவரையே நாடி நிற்கும். அத்துடன் அநேகர் இவரிடஞ் சென்று சமய சாஸ்திரங்கள் ஆகமங்களைக் கற்பாராயினர். பழனியில் வாழ்ந்து அண்மையில் காலஞ்சென்றவரும், சித்தாந்த சரபம் என்னும் உயர்ந்த பட்டத்தைப் பெற்றவருமாகிய பிரம்மஸீ ஈசாஞ்சசாரிய சவாமிகள் நமது ஐயரவர்களின் சிரேட்டமரணவருள் ஒருவராவர். சுவாமிகள் தாம் செல்லுமிடங்களில், செய்யும் பிரசங்கங்களில் தமது குருவாகும் செந்திநாலையரவர்களாது சமயறிவாற்றலைத் தவறு துறைச் சாது விடுவதில்லை. ஆகமங்கள், வேதங்கள், சித்தாந்த சாத்திரங்களை நன்குகற்றுத் தேர்ந்துள்ளார் ஒருவர் உள்ளேல் அவர் நமது ஐயரவர்களே என்பது ஈசாஞ்சசாரிய சவாமிகளின் அபிப்பிராயம். சமய விஷயமாக அல்லது சிரியா சம்பந்தமாக ஏதாவது சந்தேகங்கள், உண்மைகள் என்பனவற்றையறிய வேண்டின் ஐயரவர்களையே அடையவேண்டுமென்பர். இன்னாகுமத்தில், இன்ன காண்டத்தில், இன்னசருக்கத்தில், இத்தனையாவது சௌலோகத்தைப் பார்க்கும்படி சொல்ல வல்லவர் ஐயர் அவர்களே என்பர். அதுவும் அப்படியேயிருக்கும்.

திருப்பரங்குன்றத்தில் வசிக்குங்காலத்தில் சென்னைமாநகரில் இராமலிங்கசவாமிகளின் சீடர்கள் நாவலர் பெருமான்மட்டும் அவதாறு கூறி ஆர்ப்பாட்டங்கொண்டனர். அப்போது இவர்களது

போலி வாதங்களைக் கண்டித்து அதேக் குண்டுப் பத்திரங்களை மேலைப் புலோலி நா. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் வெளியிட்டனர். நாவலர் பெருமான் எழுதி வெளியிட்ட “போலியருட்பா மறுப்பு” என்னும் நால் முற்றுக ஏற்ற தென்பதையும் எடுத்துக்காட்டி வந்தனர். ஏற்பட்ட வாதங்கள் மிக்க வேகமுங் குரோதமுமடைந்து, ஈற்றில் சென்னை உயர்தரா நீதிமன்றத்தையுமடைந்தது. பெரும் பொருட் செலவுடன் நீதிமன்றத்தில் நடத்தப்பட்ட இவ்வழக்கில் தாம் வெற்றி பெற்றதற்குக் காரணராயிருந்தது, செந்திநாதையரவர்கள் கொடுத்த சாட்சியம் என்பதைக் கதிரைவேற்பிள்ளை, ஐயரவர்களைப் போற்றிப் பாடியனுப்பிய கவியினின்று அறிமலாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் முன்னர் இவர் வசித்த காலத்தில் இவருடைய அக்தியங்காண்பராக விருந்தவர் சன்னகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்களாகும். ஐயரவர்கள் வயதில் மூத்தவராயிருந்தும் புலவரவர்களை நாவலரிடத்துத் தாஞ் செல்லும்போதெல்லாம் அழைத்துச் செல்வது வழக்கம். இவர்கள் நாவலர் பெருமானிடத்து அதிகமாகச் செல்வதும், சமயம், மொழி சம்பந்தமாக அறியாதனவற்றைக் கேட்டுத் தெளிவதும் உண்டு. நாவலர் பெருமானது சைவப் பிரசங்கங்களை ஒருபோதும் தவற விடமாட்டார்கள். நாவலரது கல்வி தொண்டுகள் சமயத்தொண்டுகட்கெல்லாம் ஏற்ற உதவிபுரிந்தும் வந்தனரென்பால், புலவரவர்கள் 1910-ம் வருடம் தென்னிந்தியாவில் யாத்திரை செய்தபோது திருப்பரங்குன்றம் சென்று ஐயரவர்களுடன் சில நாட்கள் தங்க உரையாடி மகிழ்ந்ததுண்டு. ஐயரவர்கள் திருவனந்தபுரத்தில் கல்வி கற்றுவரும் போது நாவலர் பெருமானிடம் சேரச் செய்யும்படி ஒரு கடிதம் புலவரிடம் அனுப்பியதுண்டு. அக்கடிதம் நாவலர் பெருமானையடையாமுன், அவர் காலஞ் சென்றனர். அதைக் குறித்து ஐயரவர்கள் பாடிய பாட்டும் இங்கு காட்டுதும்.

சுன்னைக் குமாரசுவாமியீத்தோர் கடிதம் உண்ணைக் குறித்தனுப்பியுள்ளுவங்தேன் —அன்னதுண்பாற் சேருமுன்னம் நாவலனே சென்றும் சிவலோகம் யாரும் பதை பதைக்க இங்கு.

ஐயரவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்குங்காலத்தில் பிரபல சோதிடராக விளங்கிய வண்ணூர்பண்ணை பிரம்மாந் சபாபதி ஐயரவர்களின் சகோதரியை விவாகஞ் செய்துள்ளார். ஒரு புத்திரியைப் பெற்றபின் இவர் மனைவிபார் இறந்துவிட்டனர். இவருடைய புத்திரியைன் சந்தக்ஷயார் இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஐயரவர்களின் தம்பிமார்கள் இருவருளார். ஒருவர் பிரம்மாந் சி. பொன்னையரவர்கள்; மற்றையவர் முன்கூறிய சிவசம்புகாதையரவர்களே. இவர்களும் தமது தமைப்பனுர் போல் கல்விபறி வொழுக்கமுடையவர்கள். பொன்னையரவர்கள் புத்திரனே வண்ணூர்பண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் நின்டகாலம் ஆசிரியராகவிருந்து இற்றைக்குப் பத்துவருடங்கட்கு முன் காலஞ் சென்ற பொ. சுந்தரசர்மா அவர்கள். மேலும் சிறந்த தமிழ் வித்துவானாவும் நூலாசிரியராகவும் விளங்கிய புன்னூலைக் கட்டுவன்பிரம்மாந் சி.கணேசையரவர்களும் செந்திகாதையரவர்களின் நெருங்கிய உறவினராவர். செந்திகாதையருக்கு ஒரு சகோதரியாரும் உண்டு. அவர் புத்திரர் தான் பிரபல சோதிடரும் வைத்திபருமாக விளங்கிய பிரம்மாந் சிதம்பரநாதையரவர்கள்.

இவ்வாரூபப் பெரும்புகழும் மகிழ்ப்பும் பெற்று அரிய சமயத் தொண்டுகளும், மொழிக் தொண்டுகளுமாற்றிய செந்திகாதையரவர்கள் இரத்தாட்சி வருடம் வைகாசி பீ. பு.ந் திகதி (15-5-1924) வியாழக்கிழமை முருகப் பெருமான் திருவத்தையை அடைந்தனர். சுபம்.

கிராம வளர்ச்சி

[திரு. தி. முருகேசபிள்ளை, வலிவடக்குக் காரியாதிகாரி]

“கிராமம் கடவுளாற் படைக்கப்பட்டது. நகரம் மனிதனால் ஆக்கப்பட்டது”. என்பது ஒரு பழமொழி. கிராமம் இயற்கையாய் இருந்து மனிதனை இயற்கையோடு கூடிய வாழ்க்கையை வாழச் செய்து உடம்பையும் ஆத்மாவையும் நன்னிலைப் படுத்துகிறது.

சிறுசிறு கிராமங்களாகக் கூட்டு முறையில் விவசாயம் செய்யும் தேசமாயிருந்த எழுவள்ளநாட்டைச் சிங்கள அரசர்களும் தமிழ் அரசர்களும் மாற்றிமாறி ஆண்டு விவசாயத்தையும் சமயங்களையும் வளர்ச்சியடையச் செய்தனர். பதினாற்கும் நூற்றுண்டில் மேல்நாட்டவர் வருகையால் பல மாற்றங்கள் இலங்கையில் ஏற்பட வாய்ன.

பிடத்தக்கது, ‘எழுத் துணவும்’ எனக் கில்ப பதிகாரத்திற் சிறப்பிக்கப்பட்ட விவசாயம் வீழ்ச்சியடைந்து, சிறு கைத்தொழில் வியாபாரப் பொருட்கள் என்பன உண்டாக்கப்பட்டு நகரங்கள் தோன்றியமையே.

சுய ஆட்சி வந்ததன்பின் அரசாட்சியார் பல கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களைத் தொடக்கிப் பாழடைந்த குளங்களைத் திருத்திச் சனங்களுக்கு ஆவன செய்து குடியேற்றி வருகிறார்கள். புதிய கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களில் குப்பிழான் போன்ற குடிசனம் கூடிய கிராமங்களிற் படித்த இளைஞர்கள் கூட்டம் கூட்டமாகச் சென்று குடியேறவேண்டும். குடியேறினால் குடியேற்றக் கிராமங்களும் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற இடமுண்டு.

கிராமத்தை வளர்ச்சியடையச் செய்வதற்குப் போக்குவரவு வசதிகள் மிக முக்கியம். எல்லாவற்றிற்கும் அரசாங்கத்தை எதிர்பாராது புதியபாதைகள் அமைத்தல், பழைய பாதைகளைச் செப்பனிடுதல் முதலிய வேலைகளைக் கிராமத்தில் உள்ள இளைஞர்களும் மற்றவர்களும் சிரமதான இயக்க முறையில் திருத்தியமைக்கலாம். இதற்கு முன்மாதிரியாக இந்த வருடம் அமைக்கப்பட்ட நீர்வேலி - கைதடிப்பாதை ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும். சரியாக உழைப்பு அவமானம் என்று நினைத்தல் கிராம இளைஞர்களிடத்தில் இப்பொழுதும் மாறவில்லை. ஒரு சிலர் இப்பொழுதும் சிறு உத்தியோகங்களையே பெருமதிப்பாக எண்ணி விரும்புகிறார்கள். கிராமம் சுபீட்சமடைய இவ்வெண்ணைம் நம்மினைஞர்கள் மனத்திலிருந்து முற்றுக்க களைந்தெறியப்படவேண்டும். களைவதற்கு என்ன செய்யலாமென நாம் சிந்தித்தால் அரசாங்கத்திற்

பெரும் உத்தியோகம் வகிப்போரும் பெரிய முதலாளிமாரும் பணக்காரரும் கிராமப் பொது வேலைகள் செய்யும் போது முன் மாதிரியாகத் தாழும் உடன் சேர்ந்து செய்ய வேண்டும். படங்கள் மூலமும் உபந் நியாசங்கள் மூலமும் உலகில் முன்னேற்ற மடைந்த அமெரிக்கா, ரூஷ்யா, யப்பான் முதலிய தேசங்கள் உடல் உழைப்பை எவ்வளவு செல்வமாகவும் மதிப்பாகவும் கருதுகிறார்கள் என்பதை நம்மினார்மனதில் பதியச் செய்ய வேண்டும்.

கல்வி மனிதனைப் பூரண மனிதனுக்கு கிறது. ஆதலால் கல்வியை ஒவ்வொரு வரும் கற்க வேண்டியது அவசியம். விஞ்ஞான காலமாகிய இக்காலத்தில் வாழ்க்கைக்குப் பிரயோசனமான கல்வியைப் போதிக்கக்கூடிய தொழிற் கல்வி படிப்பிக்கும் பாடசாலைகள், விஞ்ஞான பாடசாலைகள் என்பன கிராமப் புறங்களிற் தோன்ற வேண்டும். அப்பாடசாலைகளில் உயர்தரகணிதம், விவசாயம், தாவரசாஸ்திரம், மிருகசாஸ்திரம், பெளத்கம், இரசாயனம், பொறியியல் முதலிய பாடங்களைப் படிப்பித்தலோடு தச்சவேலை, மட்பாண்டவேலை, பன்னவேலை, தும்பிவேலை, நெசவுவேலை முதலிய தொழிற்கல்வியும் படிப்பிக்கவேண்டும். பாடசாலையைவிட்டு விலகுகிற காலத்தில் மாணவன் தனக்கென ஒரு தொழிலில் விசேட பயிற்சியுடையோடு வெளிவரவேண்டும். பொது வாகக் கூறுமிடத்து குமாஸ்தாக்களை உருவாக்கும் உதவாத கல்வித்திட்டம் முற்றுக்கப் பாடசாலைகளில் மாற்றியமைக்கப் படவேண்டும்.

கிராமங்களில் விவசாயத்தை விருத்தி செய்வதற்கு ஒரு சில கிராமங்கள் மின் சாரத்தை உபயோகிக்கின்றன. அதனைப் பின்பற்றி மற்றைய கிராமங்களும் மின் சார வசதியைப் பெற்றுக் கமத்தொழில் கைத்தொழில் என்னும் இரண்டையும் பெருக்கவேண்டும்.

கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தபாற்கந்தோர் அவசியம் தேவையாகும். தொலைபேசி, தந்திகள், பொருட்கள் அனுப்பல் முதலியவற்றிற்கு தபாற்கந்தோர் ஒவ்வொரு கிராமத்திலுமிருந்தால் வசதியாய் இருக்கும். கிராம மக்களுக்குக் கிராம ஆஸ்பத்திரி மிக அவசியமாகும். பிரயாண வசதிகள் குறைந்த இக்கிராமங்களில் ஆஸ்பத்தியிருப்பது அக்கிராம மக்களுக்குப் பெரிய வரப்பிரசாதமாகும். உடனடியாக வைத்தியசாலை கட்ட வசதியில்லாவிட்டால் கிழமைக்கு இருமுறையாவது ஒரு இடத்தில் மருந்து கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் பணமுள்ள செல்வந்தர்கள் ஆஸ்பத்திரியமைத்தும் மக்களுக்கு உதவி புரியலாம். மூனாய் ஆஸ்பத்திரி, தெல்லிப்பளை ஆஸ்பத்திரி என்பன கூட்டுறவு முறையில் உண்டாக்கப்பட்டுப் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்குச் சிகிச்சையளித்துப் பெரு நோய்களினின்றும் காப்பாற்றுகின்றன.

தற்போது பலநோக்குச் சங்கம் கிராமத்தின் உயிர் நாடியாய்த் திகழுகின்றது. மக்களால் விளைக்கப்படும் பொருளை நியாயமான விலைக்கு எடுத்தும் அவர்கட்டுத் தேவையான யந்திரங்கள், முன்னேக்கம்பிகள், பசனைகள், விதைகள் முதலிய வற்றைத் தவணை முறையில் பணம் கட்டத்தக்கதாக முன்னுக்குக் கடன் கொடுத்தும் உதவி புரிகிறது. இதனால் முதலீடு இல்லா வொருவனும் தொழில் செய்து பிழைக்க உதவியாயிருக்கிறது. கொள்ளை லாபமடிக்கும் வியாபாரிகளிடமிருந்தும் தரகர்களிடமிருந்தும் மக்களைக் காப்பாற்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட சங்கங்களில் 'வேலியே பயிரை மேய்ந்தது' என்று சொல்லத்தக்க சுயநலமுள்ள உத்தியோகத்தர் இல்லாது பரந்த நோக்கமும் சமூக நன்மையும் கல்வியறிவும் நிறைந்த, பிழைவிடும்போது இடித்துக் கூறித் திருத்தக்கூடியவர்கள் நிர்வாகசபை உத்தியோகத்

தர்களாய் அங்கம் வகிக்கும்படி பொதுமக் கள் பூரண கவனம் செலுத்திக் கிராம வளர்ச்சிக்காகத் தெரிந்தெடுத்தல் வேண்டும்.

கிராம முன்னேற்றச் சங்கம் மற்ற றைய சங்கங்களிலும் பார்க்கக் கிராம முன்னேற்ற விடயங்களில் அதிக கவனம் செலுத்துகிறது. பஞ்சாயத்துபை மூலம் எத் தலையோ ஆயிரக்கணக்கான ரூபாக்களை வாதாடும் நியாயவாதிக்கட்கு வாரியிறைக் கும் எதிரி, வழக்காளிக்கட்கு ஒரு சதமும் செலவில்லாமலும், இரு பகுதிக்கும் கசப் பில்லாமலும் சமாதான முறையில் கிராம முன்னேற்றச் சங்கம் தீர்த்து வைக்கிறது

நெசவு வேலை, தையல்வேலை, கயிற்று வேலை என்பன்மூலம், வீண் பொழுது போக்கும் பல இளம் பெண்கள் வேலை செய்ய - 'தன் கையே தனக்குத்தவியென' தம் சிவியத்தைத் தாமே நடாத்த - மாதர் சங்கம் வழி வகுக்கிறது. சனசமூக வாசிக் சாலைகள் அறிவை வளர்க்கின்றன. வளர்ந்தோர் வகுப்பு, விளையாட்டு முதலியவற்றைச் சனசமூக நிலையங்கள் நடாத்துகின்றன.

கிராம வளர்ச்சி அக்கிராமங்களின் உடல் வளர்ச்சி உள் வளர்ச்சி இரண்டிலுமே தங்கியிருக்கிறதென்றால் மிகையாகாது. சுவர் இருந்தாற்றுன் சித்திரம் வரைய முடியும். மனிதனின் தேக சுகத் திற்கு நல்லுணவு, காற்றேடுமுள்ள வீடு, விளையாட்டு முதலியன அவசியம் தேவையாகும். பாற்பண்ணை, கோழிப்பண்ணை என்பன கிராமங்களில் வைத்தலால் முறையே பாலையும் முட்டையையும் அதிக மாகப் பெற வசதியாய் இருப்பதோடு பொருளாதார வளர்ச்சியையும் கிராமம் பெறமுடியும். சிறிய வீடாக இருந்தாலும்

காற்றேடுட்ட முள்ளதாகவும், வேறுன சமயலறையைக் கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். கிராமங்களில் மலசலகூடங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்ப தில்லை. பெரிய வீடுகளைக் கட்டியவர்கள் கூடச் சிறிய மலகூடங்க் கட்டுவதில்லை. மலகூடம் இல்லாததால் கிராமப் பிள்ளைகள் பாண்டு நோய், நெருப்புக் காய்ச்சல் முதலிய வியாதிகட்கு அடிக்கடி ஆளாகிறார்கள்.

மனிதன் தேவளர்ச்சியடைந்தால் மாத்திரம் போதாது. அது மிருக வளர்ச்சியாகும். தேக வளர்ச்சியோடு ஆத்ம வளர்ச்சியையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். மக்களைப் பண்புள்ளவர்களாக வளரவும் வாழவும் கூடிய கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். போதனைகளிலும் சாதனைகள் கூட மினிரவேண்டும். கோயில்களில் வீண் வேடிக்கைகளிற் செலவிடும் பண்ததைக் கோயில் நித்திய பூசைகள் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள், புராணப் படிப்புகள், தேவாரப்பண் வகுப்புக்கள், பிரசங்கங்கள், மகேஸ்வர பூசை முதலியன செய்வித்தலில் செலவிடுதலினால் ஆத்மா பரிசுத்தமடையும். தன் சுயநன்மையை மாத்திரம் கருதாது மற்றையோரது நலத்திலும் கவனம் செலுத்தும் பண்பு மக்களிடையே பரவ வேண்டும். அங்குனம் பரவி வருமானால் அக்கிராமம் வேறு எவ்வித குறைகளிருப்பினும் நிவிர்த்தி செய்து ஒரு கிராமமாக வரும் என்பதற்கு ஜையில்லை.

“வரப்புயர்” என்று ஒளவைப்பாட்டி கூறியதுபோலக் கிராமத்தின் வளர்ச்சியே நாட்டின் உயர்ச்சியாகும். மேற்கூறிய சகல வளர்ச்சிகளையும் குப்பிழான் கிராமம் பெற எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவாராக.

பிரம்மண் சுந்தர சர்மா அவர்கள்

[திரு. ச. அம்பிகைபாகன் B. A., அவர்கள்]

ஸ்ரீ சர்மா அவர்கள் குப்பிழானிலே அவதரித்தார் ; குப்பிழானிலே வாழ்ந்தார் ; குப்பிழானுக்காகவே வாழ்ந்தார். இவர் தந்தை பெயர் பொன்னையர் ; தாயார் பெயர் இலட்சுமி அம்மாள் ; 21-3-1890-ல் அவதரித்தார். தமிழ் ஆரியம், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்பொழிகளிலும் வல்லுனராகிய இவர், புன்னுலைக்கட்டுவன் ஆங்கில பாடசாலை, கந்தரோடை ஆங்கில பாடசாலை, வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாசாலை என் பவற்றில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியும் தேசாபிமானி, ஈழகேசரி என்னும் பத்திரிகைகளிற் பெரும்பணி புரிந்தும் புகழிட்டி 12-10-55-ல் அமரானார்.]

அமரர் பிரம்மண் பொ. சுந்தரசர்மா அவர்கள்

பிரம்ம ஸ்ரீ சுந்தரசர்மா அவர்கள் நான் இளம் வயது தொடக்கம் அறிந்து

திருந்தேன். அவர்கள் ஏழாலை மடத்தைச் சேர்ந்த சடைவரதர் என்னும் சுவாமிகளைத் தமது குருவாகக் கொண்டபடியால் அவர்களைச் சந்திப்பதற்கு ஏழாலை மடத்துக்கு அடிக்கடி வருவார். நான் அம் மடத்தில் கந்தோர் வைத்திருந்த எனது பெரியதகப்பனார் நொத்தாரில் துரையப்பா அவர்களைக் காணப் போகும்போதல்லாம் சர்மா அவர்களைச் சந்திப்பேன். சடைவரதரைத் தமது குருவாக ஏற்றுக்கொண்டதிலிருந்து, சர்மா அவர்கள் சிறு அபிமானங்களைக் கடந்த ஒரு பரந்த மனப்பான்மையுடையவராயிருந்தாரே நன்பதுவிளங்கும்.

பின்னர் இந்துக் கல்லூரியில் நான் மாணவனுயிருந்த பொழுது சர்மா அவர்கள் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராயிருந்தார். நாமிருவரும் அடிக்கடி இரயிலில் பிரயாணஞ்சு செய்வோம். சர்மா அவர்களின் தோற்றம் ஒரு தனித் தன்மை வாய்ந்ததாக விருந்தது. பிராமணங்க விருந்தபோதும் சிகை வைத்திருக்கவில்லை. வழக்கத்துக்கு மாறுக, சிகப்புச் சாய வேட்டிகளை அதிகம் விரும்பி அணிந்து கொள்வார். உடம்பில் வலைப் பணியன்களை விரும்பி அணிந்துகொள்வார்.

அதே காலத்தில் சில காலம் நான் வண்ணூர்பண்ணையில் அளவெட்டி திரு. செ. மயில்வாகனம் (ஸ்ரீ காந்தா அவர்களின் தகப்பனார்) அவர்களுடன் ஒரு வீட்டில் வசித்து வந்தேன். தாம் முத்துக் குமாரசாமிச் செட்டியார் வீட்டில் தங்கி யிருந்தபோதும், நாங்கள் வசித்த வீட்டில் தமது சுவாமிப் பட. ஸ்களையும் சர்மா அவர்கள் வைத்திருந்தார். ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் அந்தப் படங்களுக்குப் பூக்கள் கொண்டு வந்து வைப்பார். பூக்களிலும்,

பூக்கன்றுகளிலும் சர்மா அவர்களுக்கு அதிக பிரியமிருந்தது.

இந்தக் காலத்தில்தான் (1927) காந்தியடிகள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தார். காந்தியடிகளை வரவேற்பதில் சர்மா அவர்கள் அதிக ஊக்கம் காட்டினார். காந்தியடிகளைப் பற்றி ஆங்கிலத் தில் ஒரு பாட்டை எழுதி, அதைத் தமது செலவில் பிரசரம் செய்வித்து வழங்கினார். ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் பாக்களை எழுதி அச்சிடுவித்து வழங்குவது சர்மா அவர்களுக்கு வழக்கமாகவிருந்தது.

சர்மா அவர்கள் தமிழையும், ஆங்கிலத்தையும் நன்கு கற்றிருந்தனர் தமிழ்ப் பெயர்களை ஆங்கிலத்தில் முறைப்படி எழுதவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வந்தார். பெயர்கள் இடாப்பில் பிழையாக எழுதப்பட்டிருந்தால், — சட்டத்துக்கு மாருக விருந்த போதும் — அவற்றைத் திருத்தி விடுவார். வித்தியாதிபதியாயிருந்து இளைப்பாறியிருக்கும் திரு. அருணந்தி அவர்களுக்கு அவர்களின் பெயரைச் சரியாக ஆங்கிலத்தில் எழுதக் கற்றுக்கொடுத்தவர் சர்மா அவர்களே. ஜிது சர்மா அவர்கள் கந்தரோடை ஆங்கில வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராக இருந்த பொழுது நடைபெற்றது. அப்பொழுது சர்மா அவர்களின் மாணவராய்த் திரு. அருணந்தி அவர்கள் இருந்தார். வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்திலிருந்து சர்மா அவர்கள் இளைப்பாறிய பொழுது திரு. அருணந்தி அவர்களை அவர்களின் பிரியாவிடைக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகிக்கும்படி கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் மனமுவந்து, தமது ஆசிரியருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையென உடன்பட்டு, பிரியாவிடைக் கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகித்துச் சிறப்பித்தார்.

கந்தரோடையிற் சிலகாலம் ஆசிரியராக விருந்தமின், கனம் ஏ. கனகரத்தினம் நடாத்திய தேசாபிமானி என்னும் பத்திரிகைக்கு உதவி ஆசிரியராக விருந்தும் பொழுது பத்திரிகைத் தொழிலில் நல்ல அனுபவம் பெற்றார். அச்சுத் தான்களைத் திருத்து வதில் திறமை பெற்றிருந்தார். இவ்வனுபவம் கடமைக் காலத்தில் ஈழகேசரியில் கடமையாற்றும்பொழுது அவர்களுக்கு உதவியாயிருந்தது.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் 1919-ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1949-ம் ஆண்டு வரைக்கும் முப்பது ஆண்டுகள் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். இக்காலத்தில் ஆங்கிலம், தமிழ், சமயம் முதலிய பாடங்களைக் கற்பித்ததோடு பள்ளிக் கூடத்தில் சமயத்தை வளர்ப்பதற்குப் பேருதவி புரிந்தார். ஆரம்ப வகுப்புகளில் ஆங்கிலம் கற்பிப்பதில் நிரம்பிய அனுபவமும், திறமையும் பெற்றிருந்தார். சர்மா அவர்களின் மாணவர்களில் பிரசித்தி பெற்ற ஏ. எம். ஏ. அசீஸ் என்பவர் தாம் எழுதிய நூலொன்றில் சர்மா அவர்களின் சேவையைப் பாராட்டி எழுதியுள்ளார்.

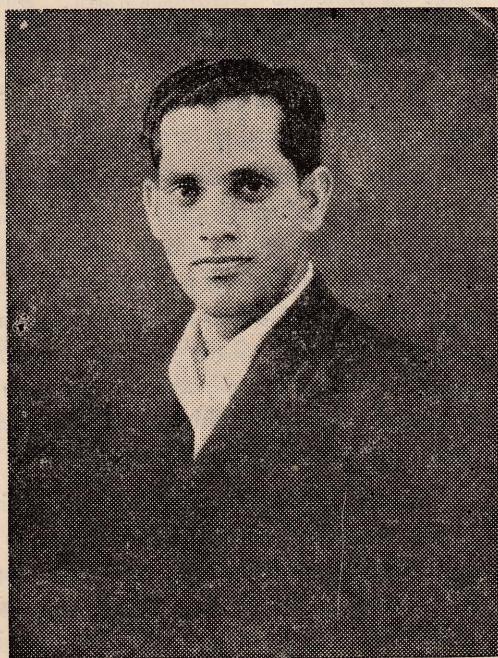
சர்மா அவர்கள் யாத்திர செய்வதில் அதிகம் ஈடுபட்டிருந்தார். தலங்களைத் தரிசிப்பதற்காகவும், தமது பெரிய தகப்பன், காசிவாசி, செந்திநாதையரைக் காண்பதற்காகவும் இந்தியாவுக்குப் பதினாண்டு முறை யாத்திர செய்துள்ளார். பலவிதமான பிரயாணக் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும் இக்காலத்தில் அவர்கள் இருந்தால் எவ்வளவு துன்பப்பட்டிருப்பார் !

சர்மா அவர்கள் தமது கிராமத்துக்கு அதிக தொண்டாற்றியுள்ளார். அங்கு ஒரு வித்தியாசாலையைத் தாபித்து அது செவ்வேன நடைபெறுவதற்கு உதவி செய்தார். தாம் வழிபாடு செய்துவந்த பிள்ளையார் ஆலயத்தை விருத்தியடையச் செய்தார். பலருக்கும் பிரயோசனப்படும் ஒரு வாசிக்காலையையும் ஏற்படுத்தினார். இப்படிப் பல்லாற்றுனும் உழைத்த பெரியாரின் பெருமையை நிலைநாட்ட முன் வந்த அவர்கள் கிராமத்தாரை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

மது விலக்கு

[திரு. S. V. முர்த்தி அவர்கள், சன்னகம் பொலிஸ் நிலைப் பிள்பார்]

மது எண்பது வெறியைத் தரும் அல்லது மயக்கத்தைத் தரும் ஓர் பானம் என்னும் கருத்துடையது. சில பொருள்கள் குடித்தாலும், சில பொருள்கள் புகைத் தாலும் மயக்கத்தைக் கொடுக்கும் தன்மை யுடையன். இவைகளையெல்லாம் மது வென்றும், மஸ்து என்றும் சொல்வாரும் உண்டு. எங்கள் நாட்டிலே கள், சாராயம், பிறண்டி, வில்கி, பியர், அபின், கஞ்சா முதலிய லாகிரி வஸ்துக்களைச் சனங்கள் மிதமிஞ்சிப் பாவித்து வருகின்றார்கள்.

இப்படிப் பாவிப்பதற்குக் காரணம் என்ன வென்பதை ஒரு சிலர் ஆராய்ந்து பார்த்த போது, சமயப்பற்றுக் குன்றியமையாலும் கல்வியறிவு தகுந்த முறையில்லாமையாலுமேயாம் என்ற முடிவிற்கு வந்துள்ளார்கள்.

“தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை”

இவ்வாக்கியத்திற்கிணங்க மானிடப் பிறவி எடுத்த எம் ஒவ்வொருவர்க்கும் முதற் கடவுனும், அடுத்ததாகத் தாயிலும் மேலானது இவ்வுலகில் வேறெழுன்றுமில்லையாம். ஒரு தாயானவள் தான் பெற்ற பிள்ளையை எவ்வளவு அன்பாக நேசிப்பாள்-அப்படியான தாய்க்கூட மதுவருந்தும் தனது மகளைக் காண மனம் கோணுவானேயாகில், மற்றும் பெரியோர்கள் மதுவுண் போரைப்பற்றி என்ன என்னுவார்கள்? இதையுணர்ந்தே இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே வள்ளுவார்கள்?

“ என்றால் முகத்தேயும் இன்னதால் என்மற்றுச் சான்றேர் முகத்துக் கணி ”
என்று பாடினார் போலும்.

என்ன ஆச்சரியம்! ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் அதாவது ‘மரவரி’ என்றும் சட்டம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்குக் கொண்டு வருவதற்கு முன் மதுபானம் குடிப்பவர்கள் மற்றவர்களாற் பழிக்கப்பட்டார்கள். குடிப்போர்கள் தொகையும் குறைவாகவே இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்குக் குடியாதவர்களின் தொகை மிகமிகக் குறைந்தது மாத்திரமல்லாமலும் குடியாதவர்களைக் குடிப்போர்கள் பழிக்கும் காலமாக மாறிவிட்டதைக் கண்ணார்க் காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. இதுதான் இன்றைய நாகரிகம் என்று சொல்வோர் அனந்தம். இன்றைய நாகரிக உலகத்தில் மதுவருந்தல் ஒரு நாகரிகப் பழக்கமாக மாறி வருவதைப் பார்க்க அல்லது நினைக்க உள்ளாந் துடிக்கின்றது.

இன்று மாணிட சமூதாயத்தில் சமயப் பற்றுக் குன்றிப் போவதற்கும், பாரதார மான குற்றங்கள் மலிந்து கிடப்பதற்கும், பஞ்சமா பாதகங்களை அஞ்சாமல் செய் வதற்கும் காரண கர்த்தா இந்த மதுவே யென்பது கற்றுணர்ந்த யாவராலும் மறுக்கமுடியாத ஓர் உண்மையேயாம்.

இன்றைக்கு இலங்கையிற் செய்யப் படும் பாரதாரமான குற்றங்களை எடுத்து ஆராய்வோமாகில், நூற்றுக்கு எண்பது வீதமான (80%) கொலை, கற்பழித்தல், மண்கொள்ளை முதலியன மதுவுண்பதால் ஏற்படுகின்றன என்பது வெள்ளிடைமலை. எந்தக் கொலை வழக்கை நீதிமன்றங்களிற் பார்த்தாலும், அல்லது பத்திரிகைகளிற் படித்தாலும் அக்கொலை நடப்பதற்குக் காரணம், எதிரி குடிவெறியில் இருந்தார், அல்லது கொல்லப்பட்டவர் குடிவெறியில் இருந்தார் என்பதையே காண்கின்றோம். இந்நிலை இலங்கைவாழ் மக்களுக்கு வரவேண்டியதன் காரணம் யார் சாபமோ நாமறியோம்.

சமயத்தைப் பின்பற்றுதவர்களும், சமயத்திலே பற்றற்றவர்களும், சமயவாக்கியங்களின்படி ஒழுகாதவர்களும் நம் நாட்டில் மலிந்து கிடப்பதனாலேதான் மது அரக்கன் தாண்டவமிடக் காரணம் என்று சொல்லாம். செம்மையான வாழ்வு எப்போது குன்றுகிறதோ அப்போது பஞ்சமா பாதகங்களும் தலையெடுக்கும். இவ்வுண்மையை நளவெண்பாவிலே பின்வருமாறு உணர்த்தியுள்ளார்.

“காதல், கவருடல், கள்ளுண்ணல்,
பொய் மொழிதல்
அதல்மறுத்தல் இவை கண்டாய் -
போதில்
சினையாமை வைகுந்திருநாடா செம்மை
நினையாமை பூண்டார் நெறி”

(களவெண்டா)

சமயத்திலே மனிதனுக்கு எப்பொழுது பற்றுக் குன்றுகிறதோ அப்பொழுதே மனித சமூதாயத்திற்குக் கெடுதி தொட்டுவிடும். அறிவே குன்றுவிடும். பஞ்சமாபாதகங்கள் கூடிவிடும். மானம், குலம், வன்மை, அறிவு, கடமை, ஒழுக்கம் அற்றுப்போகும். படிப்பறிவில்லாதவர்கள்தாம் இம் மது வருந்தும் பழக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்களோவென்றாலில்லை. படித்த மேதாவிகள் கள்கூட மதுவரக்கனால் பீடிக்கப்பட்டு மதுவுண்பது மாத்திரம் அல்லாமல் மதுவிற்பனைச்சாலைகளும், மது உற்பத்திச்சாலைகளும் வைத்து நடாத்தி வருகின்றார்களே. என்னே தருமம்! இப்பெரியார்கள் படித்த மேதாவிகளா? சமயப் பற்றுள்ள வர்களா? பொதுநலனைக் கருதுபவர்களா? அன்றி ஆன்மாவிற்குப் பாவமுட்டைகளைச் சேர்த்துக் கொள்பவர்களா?

“கள்விலை பகர்வோர், கள்ளினை நுகர்வோர் கள்ளருந்துதற்குடன்படுவோர் கள்ளருந்தினரை மகிழ்னர் நரகிறக்கற்பகாலங் கிடந்தமுந்தி என்னுறுந்திய மலப்புழுவாகி, மலத்தினை நுகர்ந்து, பின்னிறந்து விள்ளுநுங் கொடிய ரெளாவ நரகில் மீட்டு மீட்டுமூந்து நாள் கழிப்பர்”.

இவையெல்லாவற்றையும் அறிந்தும் நாம் கண்முடித் தனமாக நடக்கவேண்டியதேனே?

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக” (குறன்)

என்று வள்ளுவன் சொல்லவில்லையா? கற்றகல்வி யறிவைக் கொண்டு நாம் அதன்படி ஒழுகாவிடில் அக்கல்வி யின் பயன் என்னே! தந்தையானவன் மகனுக்கு எவ்வளவோ பொருளைச் செலவு செய்து கல்வி புகட்டிவிட, மகனுவன் மதுபான விடுதியாளனானால் என்னே உலகம்!

இக்காலத்தில் தகப்பன், தாய், பிள்ளைகளை களெல்லாம் ஒரே மேசையிலிருந்து மதுபானமருந்துவதை நாம் கண்ணார்க்காண்கின்றோம். இந்திலை நம் நாட்டில் வரக்காரணமென்ன? இதைச் சிலர் தற்கால நாகரிகம் என்று சொல்வார்கள். தமிழ் அறிஞர்களால், புலவர்களால், சான்றேர்களால், பெரியோர்களால் மிகப் பண்டைக்காலந்தொட்டு விலக்கப்பட வேண்டும் என்று நீக்கிவிடப்பட்ட பொருள் இன்றைய நாகரிக உலகத்தில் நாகரிகமான பழக்கமென்று பாராட்டி வருவதை நினைத்தால் உள்ளந் துடிக்கின்றது. தமக்குத் தேயைான மதுபானத்தைப் பெற்றேர் தம்பிள்ளைகளைக் கொண்டே குதங்களிலும், மதுபான விடுதிகளிலுமிருந்து தருவிக்கின்றனர். தம் பெற்றேர் மதுவுண்பதைக் காணும் குழந்தைரும் இப்பழக்கத்தையே கற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். பெற்றேர் குடிகாரர்களானால் தம் பிள்ளைகளைக் குடிப்பழக்கத்தில் இறங்கவிடாது நல்ல வழியில் கொண்டுவர எப்படி முடியும்? இலங்கையிலுள்ள சனத்தொகையில் 16 வயதிற்குப்பட்டவர்கள் நூற்றிற்கு இருபத்தைந்து வீதமாம். இச்சிறுவர்கள்தான் இன்றும் (10) பத்து வருஷங்களில் இந்நாட்டைப் பரிபாலிக்கும் பெரியார்களாக வரப்போகின்றவர்கள். ஆகையால் இச்சிறுவர்களைச் சரியான வழியிலே நாம் கொண்டு செல்வது எம் தலையாய் கடமையாம்.

குழந்தைச் செல்வம் போற்றற்குரியது. தம் மக்கள் அமிழ்தினும் இனியவர். பிள்ளைகளை வேண்டி விரதமிருப்பாரும் தான் தருமங்கள் செய்வாரும், யாத்திரைகள் செய்வோரும் உலகில் அனந்தம். இங்ஙனம் தான் தருமஞ் செய்து பெற்ற பிள்ளைகளை நல்வாழ்வுக்கேற்ற நன்னெறியில் வளரச் செய்வதே ஒவ்வொருவர்க்கும் தலையாய் கடமையாய் இருக்கவேண்டும்.

இனிக் கள், சாராயம் முதலிய குடிவகைகள் செய்யும் தீமைகளை ஆராய்வோம். இவை சுகத்தையும், பெலத்தையும் கெடுக்கின்றன. நெஞ்சு எரிவு, கைகால் நடுக்கம், நரம்புத் தளர்ச்சி, கசநோய் முதலாய் நோய்கள் வருவதற்குக் காரணம் மதுவருந்துதலேயாம். இம்மதுவை அருந்தும்போது சிரணக் கருவிகளில் இரைப்பையில் (Stomach) அதுபோய்ச் சேருகிறது. இரைப்பையின் உட்புறம் சவ்வாக இருக்கும் பாகத்தில் 'ரிது' (Tissue) போன்ற ஒரு படலம் இக்கள்ளால் உண்டாக்கப்படுகின்றது. ஒரு மண்பாளையின் உள்ளே வெள்ளைச் சண்ணும் பைப் பூசிவிட்டால் எப்படிக் காணப்படுமோ அதுபோன்ற ஒரு நிலைமை குடிப்பைர்களின் இரைப்பைக்கு நேரிடுகிறது. அவ்வாறு நிலைமை உண்டாவதால் இரைப்பையில் சிரணிக்க உதவவேண்டிய சுரப்பி (கிளான்டஸ் Glands) மறைக்கப்படுகின்றது. அதில் நின் று ஊறி வரவேண்டிய அசிட் குறைவுடையதிற்கும் நிலைமையைக் கள்குடிக்கும் பழக்கம் நானுக்கு நாள் தேய்வடையச் செய்கின்றது. மின்பு சிரணிக்கச் செய்வதற்கு அந்த அசிட்டை ஆக்கவேண்டுமானால், பூசிய சண்ணும்புப் படலம் நன்றாக அந்தக் கள்ளாலேயேதான் நலைக்கப்படல்வேண்டும். மற்ற ஒன்றாலும் அது வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமை வராது. எனவே அவர் கள்ளையே குடிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. குடித்துப் பழகிய ஒருவர் அப்பழக்கத்தை விட இயலாமல் இருப்பதற்கு இதுவே காரணம். இன்றும் கள் உண்டவுடன் அது இரத்தாசயத் துடிப்பை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. நரம்புகள், நாடிகள் பலாத்காரமாக இழுக்கப்படுகின்றன. விரைவாய் நாடி அடிக்கிறது. இவ்வாறு பலமுறை பலாத்காரமாக - இயற்கையாக அடிக்கும் நிலைமை வலுவந்தப்பண்ணப்படுவதால் நாடிகள், நரம்புகள் தொய்வடைகின்றன. பலமுறை இழுத்த ரப்பர், பலமுறை

இழுத்த கம்பிகள் எவ்வண்ணம் தொய் வடைகின்றனவோ அதேபோல் நாடி நரம்புகளும் தொய்வடைகின்றன. இத ஞால் மானிடர்கள் நோயாளிகளாகித் தம் ஆயுளையே குறைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். திருக்குறளை இயற்றிய தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனரும்,

“தஞ்சினார் செத்தாரின் வேற்லவர்
எஞ்சான் றும்
நஞ்சன்பார் கள்ஞன்பவர்” என்றார்

ஒரு வைத்திய நிபுணர் வடமாகாணத் திலுள்ளவர்களிற் பெரும்பாலானால் கச நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணம் கள்ஞன்பதாலென்று கூறி அதற்குப் பல காரணங்களும் காட்டியுள்ளார்.

ஆகையினால் மதுவுண்போர்கள் எல்லாம் தாம் சாக மருந்துண்போர்களாகக் கருதப்படவேண்டும். கந்தபுராணத்தில் என்ன சொல்கின்றார் என்று பாருங்கள்,

“தன்ஞறு தம் உணர்வு இன்றிச்
சாம்பினர்
கள்ளினும் உளது கொல் கருத(து)
அழிப்பதே”

மது உண்போர் புத்தியை இழந்துவிடுகின்றார்கள். உணர்ச்சியை இழந்துவிடுகின்றார்கள். எவற்றைச் செய்யவேண்டும், எவற்றைப் பேசவேண்டுமென்பதை அறியாதவர்களாகின்றார்கள். மனதில் அடக்கி வைத்திருந்தவைகளையெல்லாம் வெளியிலே சொல்லத் தொடங்குகின்றார்கள். தம் வசமிழந்து மது விற்குத் தன்னை அடிமையாக்கிக்கொள்கின்ற நிலைமையினை அடைகின்றனர். ஆதலாலேயே மதுவிற்குச் ‘சொல்விளம்பி’ என்ற காரணப் பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மதுவின் கொடுமையால் வீட்டில் மனைவி, மக்கள் உண்ண உணவின்றி உடுக்க உடையின்றிக் கஷ்டப்படுவதை நாம் எத்தனையோ இடங்களிற் கண்ணார்க

காண்கின்றோம். நாளொன்றிற்கு நாலு ரூபாய் சம்பாதிக்கும் ஒருவர், மூன்று ரூபாவிற்கு மதுபானமருந்துவாரோயானால் எஞ்சிய ஒரு ரூபாவைக்கொண்டு எவ்விதம் தனது பிள்ளைகளின் ஊண் உடை முதலியவற்றைக் கவனிக்க முடியும்? எவ்விதம் தம் செல்வக் குழந்தைகளுக்குத் தகுந்த கல்வி கற்பிக்க அனுப்ப முடியும்? இவ்வித செயல்களால் எத்தனையோ பிள்ளைகள் கல்விகற்க முடியாமல் கஷ்டப்படுவதைக் காண்கின்றோம்.

மது அருந்துவோர்களின் வீட்டிற் பார்த்தால் வறுமை தாண்டவமாடுவதைக் காணக்கூடியதாயிருக்கும். வீட்டில் மக்கள் கிழிந்த, அழுக்கடைந்த ஆடைகளுடனிருப்பதுவும், காதிற் கழுத்தில் ஒருவித நடக்களின்றி இருப்பதுவும் வீட்டில் ஒரு நேரம் உலை வைத்தும் வையாததுமாகக் காட்சி கொடுப்பதுவும், பிள்ளைகள் பட்டினியால் வாடுவதும், தாயானவள் பிள்ளைகளின் கஞ்சிக்குத்தானும் படுங் கஷ்டங்களைக் காண்பதுவும் மிகப்பரிதாமாகவிருக்கின்றது. சில வீடுகளில் கணவன், மனைவி இருபேரும் மது அருந்தியதன் மேல் சண்டையிடுவதையும் காணக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. கணவன் மது அருந்தியதன் மேல் மனைவிக்கு மதுபானம் கொண்டுவந்து கொடுக்காவிடில் அன்னம் பரிமாருத பெண் களும் சிலர் உள்ளரென்பதையும் மனவருத்தத்துடன் தெரி விக்கவேண்டியிருக்கின்றது. இம் மதுபானத்தால் எத்தனையோ குடும்பங்கள் சின்னுபின்னப்பட்டுப் பிரிவுகளேற்பட்டுக் கற்புநிலை தவறிக் கோடேறி விவாகரத்து வழக்குகள் வருவதையும் நாம் அடிக்கடி காண்கின்றோம். ஆகையினால் அன்பர்களே! அந்நிய நாகரிகத்தில் அமிழ்ந்தித் தமிழர்களாகிய நாம் கடவுளை மறந்து அவர் தூதர்களால் தரப்பட்ட தேவாரம், திருவாசகம், திருக்குறள் போன்ற திருநூல்களைக் கல்லாமலும், அவற்றின் வழி நில்லாமலும் சமயப்பற்றை எப்போது

கைவிட்டோமோ அப்பொழுதே அழிவுப் பாதைக்கு அடி எடுத்து வைத்துக்கொண் டோம்.

நாம் எம் வருங்கால மக்கட்கு விமோ சனம் தேடவேண்டுமேயாகில் எம் பழைய நாகரிகத்தையும். பழைய நூல்களையும் கற்று அதன் வழி ஒழுகுவதோடு நில்லா மல் கீழ்க்கண்டவாறு நடந்தால் ஓரள விற்கு இம் மதுவரக்களின் பிடியிலிருந்து தப்பிக்கொள்ளலாம்.

1. பாடசாலைகளில் மதுவின் கொடுமையைப் பற்றிப் பாலர் பருவந்தொட்டுப் படிப்பு முடியும் வரை வகுப்புப் பாடமாகக் கற்பிப்பதுடன் நாடகங்கள் மூலமும், போட்டிப் பரிட்சைகள் மூலமும், பேச்சுப் போட்டிகள் மூலமும் எடுத்துரைக்க வேண்டும்.

2. சமயப் பெரியோர்களும், சனசமூக சேவா சுங்கங்களும், கிராம முன்னேற்றச்

சுங்கங்களும், ஆசிரியர் சங்கங்களும், மாதர் சங்கங்களும் முன் வந்து மதுவின் கொடுமையைக் கிராமங்கள் தோறும், பொது சனங்களின் மனதிற் படியக்கூடிய விதமான பேச்சுக்கள், நாடகங்கள், கட்டுரைகள் மூலம் வெளிப்படுத்தவேண்டும். அத்துடன் மக்கள் மனமே மதுவொழிப்பை உணர்த்தக்க வகை கணக்கையாளல் வேண்டும்.

3. ஒவ்வொரு ஆணும், பெண் னும் இதன் தீமைகளை உணர்ந்து எவ்விதம் கந்தர்ச்சிடி, பிள்ளையார் கதை, பெருங்கதை, சிவராத்திரி நவராத்திரி முதலிய விரதங்கள் அனுஷ்டிக்கின்றனரோ அவ்விதம் மதுவிலக்கையும் ஓர் விரதமாகக் கொண்டு இக் கொடும்பாவியை இந்நாட்டைவிட்டு ஒட்ட முன்வரவேண்டும்.

இதைச் சுகல பெரியார்களும், சிறியார்களும் மனதிலுணர்ந்து நடக்க எம்பெருமான் அருள்புரிவாராக !

குரும்பசிட்டி, குப்பிமான், வசாவிமான், ஏழாலை முதலிய இடங்களுக்குத்

தினசரி புதினப் பதிரிகை,

டெயிலி மிரர்

டைம்ஸ்

வீரகேசரி

மற்றும் பத்திரிகைகள்

உங்கள் இல்லங்களில் விநியோகிக்கப்படும்.

விபரங்களுக்கு:

எழுநாடு

கல்கி

ஆனந்தவிகடன்

அ. கண்ணப்பசாமி

குரும்பசிட்டி,

தேல்லிப்பழை.

— 88 —

இசைவல்லார்

குப்பிழான் சு. செல்வத்துரை அவர்கள்

“யாழ்ப்பாணத்தில் உமது சொந்த ஊர் எது ?”

“குப்பிழான்.”

“குப்பிழான் செல்வத்துரைக்கு உறவினரா ?”

இவை புதிதாக அறிமுகமாகும் குப்பிழான் வாசிகளுக்கும் பிற ஊரவர்களுக்கும் இடையே நடைபெறும் கலந்துரையாடலில் இடம் பெறும் முக்கியமான வினாவிடகள். ‘குப்பிழான்’ என்ற சொல் லீக் கேட்டவுடன் செல்வத்துரை என்ற நினைவு தோன்றுமளவுக்குப் படித்தவர்,

உயர்ந்த கருத்தால் உந்தப் பெற்றுத் தம்மை அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய இடங்களிலெல்லாம் குப்பிழான் செல்வத்துரை என்றே அறிமுகப்படுத்தி ஊருக்கு உயர்வு தேடித் தந்த உத்தமரும் அவர்களே.

ஈழத்திலே பிறந்து, மலாயாவிலே வளர்ந்து இந்தியாவிலே இசைப் போர்புரிந்து பிரபல வித்துவான் ஒருவரை வெற்றி கொண்டு, இசைவல்லுனர் மத்தி யிலே ‘இசைவல்லார்’ என்ற பட்டமும், பொற்பதக்கமும் பெற்று ஈழநாடு திரும்பி இன்றும் இசைக்குத் தொண்டு புரிந்து வரும் இவர் ஒருவரே செய்நாட்டினிருந்து தாய்நாட்டுக்கு அழைத்துப் பாடுவித்துக்

குப்பிழான் இசைவல்லார் சு. செல்வத்துரை அவர்கள் பக்கவாத்திய சகிதம் இன்னிசைக் கச்சேரிக்கு ஆயத்தமாகிறார்.

பாமர் அஜைவருள்ளங்களிலும் அகலா இடம்பெற்றவர் எங்கள் செல்வத்துரை. தமது ஊரின் புகழே தமது புகழ் என்ற

கெளரவிக்கப்பட்டு ஈழத்துக்கு இசைத் துறையிலே கெளரவத்தைத் தேடித்தந்தவராவார்.

இவர் சௌமிய ஆண்டு (1909) சித் திரைச் சதயத்தில் குப்பிமான் முத்துடையார் ஆறுமுகம் வமிச த்தைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணியம் தங்கமுத்து திருவி ற்றிலே உதித்தார். சுங்கதும் இவர்களின் பரம்பரைச் சொத்து. இவர் தந்தையார் ஒரு சிறந்த மிருதங்க வித்துவானுக விளங்கியவர்; தமையனுர் திரு. ச. அப்பாக் குட்டியும் சிறந்த சங்கீத ஞானம் உள்ள வரே.

சிறு வயதிலேயே தந்தையை இழந்து மாமன், சிறிய தந்தை, தமையன் என் போரின் அரவணப்பிலே வாழ்ந்த இவரை உத்தியோகக் கல்வியாகிய ஆங்கிலத் தைக் கற்பிக்க, அவர்கள் எவ்வளவோ முயற்சித்தும் திருவருளின் கருத்து வேறுக இருந்த காரணத்தால் அம் முயற்சியிற் தோல்வியே கண்டனர்.

இவருடைய ஆர்வம் முழுவதும் இசைக் கலையிலேயே சென்றது. இவருக்குக் குருவாக விளங்கியவர் திருவாவடு துறை ஆதினத்திற் பண்பயின்று பிரபலமாக விளங்கிய சங்கானை நாகவிங்க சுவாமிகளாவர். இவருக்கு மிகச் சிறு வயதிலேயே பண்ணேதப் பயிற்றிய இவரது குருநாதன் இவரே தமக்குகந்த மாணவனெனக் கண்டு, இவர் ஆங்கிலம் படிக்க மலாயாவிற்குச் சென்ற பொழுதும் தொடர்ந்து அங்கே சென்று இதைத் துறையிற் தமக்குத் தெரிந்தவைகளையெல்லாம் கற்பித்து யாழ்ப்பானம் மீண்டார்.

குருநாதன் மீண்டதும் இவரது இசைத்தாகம் தனியிலில்லை. தாகத்தைத் தணிக்க இசையின் பிறப்பிடமான இந்தியாவுக்கே எவருக்கும் கூருது போய்விட்டார்.

முன்பின் அறி முக மில்லாத புதிய நாட்டிலே காலடி வைத்த இவர், ஆரம்பத்திலே சொல்லொன்று இன்னல்களையெல்லாம் அனுபவித்தபின், ஒரு பிரபுவின்

உதவியால் திருவையாறு தேவார பாடசாலையிற் சேர்ந்து கற்றும் கற்பித்தும் வந்தார். இவரின் திறமையை அறிந்த அப்பாடசாலை முகாமையாளர் இவரையே அப்பாடசாலை ஆசிரியராகவும் நியமித்து விட்டார்கள். சில காலத்தின் பின் இசைத்தாகம் மேலும் மேலோங்க ஆசிரியத் தொழிலைக் கைவிட்டு மீண்டும் கற்கத் தொடங்கினார். திருப்பெருந்துறைப் பிரபல வித்துவானுகிய ‘அரியர்’ பாகவதர், மதுரை மாரியப்ப சுவாமிகள், திருவொற்றியூர் அப்பாத்துரை ஆச்சாரியர், அம்பாசமுத்திரம் வேலாடுத முதலியார் என்போரைச் சரணடைந்து தமது கலை ஞானத்தை விருத்தி செய்தார். விருத்தி செய்த அதே காலத்திலே தென்னிந்திய பாடல்பெற்ற தலங்களிலெல்லாம் தேவார திருமுறைப் பச்சைகள் செய்து பிரபலம்தடந்த இவர், மறைமலையடிகள், திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார், உ. வே. ச. ஜெயர், சைவசித்தாந்தப் பேராசிரியர் சிவகுருநாதபிள்ளை ஆசியோரின் தலைமைகளின் கீழ் நிகழ்ந்த சைவ சித்தாந்த மகாநாடுகளில் இன்னி சைக் கச்சேரிகளும், சங்கீத கதாப் பிரசஸ்கங்களும் நிகழ்த்திப் பாராட்டுப் பெற்றிருக்கிறார். தூத்துக்குடிச் சைவ சித்தாந்த சடையினர் தாம் முதன் முதற் செய்வித்த திருமுறை யுற்சவத்தை இவரைக் கொண்டே செய்வித்தார்கள். இச்சடையின் ஆதரவில் நடைபெற்ற போட்டியிலேயே இவருக்கு இசைவல்லார் பட்டமும் பொற்பதக்கமும் அளிக்கப்பட்டன.

இசைவல்லார் பட்டத்துடன் ஈழநாடுவந்தடைந்ததும் இசைப்பணியில் ஈடுபட்டார். திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை, கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை, கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி என்பவைற்றில் திருமுறை ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். பலர் வேண்டுகோணக் கிணங்கி அவர்கள் வீடு தோறும் சென்று சிறுவர் சிறுமியருக்கும் இசைப் பயிற் சி அளித்துள்ளார். இவரிடம் இசை பயின்ற மாண

விகள் பலர் இன்றும் சிறப்போடு பாடு கின்றார்கள்.

இவருக்கு அதிகம் சிறப்பைத் தேடிக் கொடுத்தவை இவரது கதாப் பிரசங்கங்களே. ஈழத்தின் சிறப்புமிக்க ஆலயங்களி லெல்லாம் சிறந்த க தாப் பிரசங்கங்கள் நிகழ்த்திய இவர், இலங்கை வாரெனிலில் தொடர்ந்து பதினெட்டு வருட காலம் கச் சேரிகளும், கதாப்பிரசங்கங்களும் நிகழ்த் தியுள்ளார்.

இவர் நாடகத் துறையிலேயும் மிக வும் பிரபலமாக விளங்கினார். சின்னஞ்சிறு வயதிலே குப்பி மாணி ஸ் சிறுத் தொண்டரை க நடித்து அனைவரதும் பாராட்டுதலைப் பெற்றுச் சிறுத்தொண்டன்

செல்வத்துரை என்ற அழைக்கப்பட்ட இவர், சாவித்திரி - சத்தியவான், வேதாள உலகம், மார்க்கண்டேயர், நந்தனூர் முதலிய நாடகங்களிலெல்லாம் கதாநாயகன் வேடந் தாங்கி நடித்துப் பெரும் புகழ் நாட்டினார்.

இப்போது கிராமங்கள் தோறும் திருமுறை வகுப்புக்கள் நடாத்தி வருகின்றன. காரைதீவு சிவாச்சிரமத்தில் முதலில் ஆரம்பித்த திருமுறை வகுப்பை இப்போது குப்பிழான், குரும்பசிட்டி, புன்னைக்கட்டு வன், ஊரெழு, நீர்வேலி, தெல்லிப்பழை முதலிய கிராமங்களிலெல்லாம் நடாத்திப் பெரும்பணியாற்றி வருமிவர், இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து பணியாற்றத் திருவருளை வேண்டுகின்றேன்.

எங்களிடம்:

- ★ பாண்: (சாதாரண பாண்) தவிட்டுப் பாண், ரேஸ்ப் பாண், பட்டர் பாண்,
- ★ பணிஸ்: கெயர்மாபணிஸ் (பாடசாலைக்கு மாத்திரம்) கடை பணிஸ், ரீ பணிஸ், பட்டர் பணிஸ்,
- ★ கேக் வகைகள், பிஸ்கற் வகைகள்
- ★ நெஸ், யெம், றஸ்க்கு வகைகள் சுத்தமாகவும் புதிதாகவும் கிடைக்கும்.

விசேட ஆடர்கள் குறித்த நேரத்தில் திறம்பட மலிவாகச் செய்து கொடுக்கப்படும்.

குரும்பசிட்டி பலநோக்குக் கூட்டுறவு அப்பச்சாலை
தெல்லிப்பழை.

பெண்ணீற் பெருந்தக்க யாவுள்?

[சைவப் புலவர், பண்டிகை செல்வி த. அப்பாக்குட்டி]

வள்ளுவனுடைய உயர்ந்த உள்ளத் திலே யிருந்து எழுந்த வினா இது. கற் புடைச் செல்வி சீதை யையும் கம்பன் கணித்த கணிப்பு இதுதான் ; “நங்கையர் மனத்தவம் நவிலற் பாலதோ” என்பது இராமாயணம். பொற்புடைத் தெய்வம் கண்ணகியை இளங்கோ காட்டியதும் இதே முறைமையிலேயே என்க. “உரை சால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்” என்பது சிலம்பு. எனவே கவிஞர்களால் பெண்மை போற்றப்பட்டது ; புகழப்பட்டது என்பதற்கு ஜயமேயில்லை. இத்தனைப் புகழ்ச்சிக்கும் காரணம் யாது என்று நோக்கினால், பெண்கள் பெண்மையோடு வாழ்ந்த தனுற்றுன் ஏற்பட்டது என்பது புலனாகும்.

பேணுந் தகைமையுடையவள் பெண். “தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி” என்றார் வள்ளுவர். பெண்மை என்பது கானும் கண்ணுக்குத் தோன்றும் சாந்தமான உருவே என்றார் நச்சினார்க்கினியர். அத்தோற் ற மே காண்போர்க்கு விருப்பத்தையுண்டாக்குவது. பெண் என்ற அடியில் இருந்து தோன்றி ய பெட்டு என்ற சொல்லுக்கும் விருப்பம் என்பதே பொருளாகும், எனவே அன்புடன் பேணி விருப்பத்தையூட்டுவான் பெண். அன்பு, அமைதி, சாந்தம், பொறுமை அத்தனைக்கும் இருப்பிடமானவள் பெண் என்பது புலனாகிறது. | “இப்பிறப் பெண்பதொன்றும் இரும்பொறை யென்ப தொன்றும் கற்பெறும் பெயரதொன்றும் களிநடம் புரியக் கண்டேன்”, என்று கூறுகின்ற கூற்றிலேயும் பெண்மை பிரதி பலிக்கிற தல்லவா? ‘மனைக்கு விளக்கு வாள்ளுதல்’ என்று கூறுகிறது சங்க இலக்கியம். இப்படியாகப் போற்றப்பட்ட பெண்மை மேலும் போற்றப்படுவதற்குக் காரணர்களாக அமைய வேண்டியவர்கள் பெண்கள்தான்.

சாதாரணமாக நாம் நல்ல பெண்களைப் பற்றிப் பேசும்போது அவள் ஒரு சீதையல்லவா? என்று நலம் பாராட்டலும், தீயபெண்களைப் பற்றிப் பேசும்போது அவள் ஒரு சூர்யபன்றையல்லவா? என்று இழிவு பாராட்டலும் வழக்கம். இதிலிருந்து வாழ்க்கையிலே பெண்மையடையும் உயர்வும் பெண்மைக்கு மாருன வர் அடையும் இழிவும் எத்தகையது என்று அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.

முதலில் தாய்மையின் சிறப்பையும், சமயத்திலே பெண்மை பெற்றுள்ள இடத்தையும் அறிவோம். தாய் என்ற அன்புப் பதவிக்கும், இல்லாள் என்ற குடும்பப் பதவிக்கும் உரித்தானவர்கள் பெண்களே. இல்லாள் என்பது இல்லத்தை ஆள்பவள் என்ற பொருளில் வந்ததாகும். தாய்மை ஒரு பெரும் பேறு. தாய்மையைப் போற்றுதவர்கள் இவ்வுலகில் இல்லை. “அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மனியே அன்பினில் விளாந்த ஆரமுதே” என்று கூறும் போது மாணிக்கவாசகர் இறை வனைத் தாய்மை யுருவிலேயே முதலிற் காண்கிறார். பட்டினத் தடிகள் தாயின் மைக் கடனைக் கழிப்பதற்காகக் காத்திருந்தார் என்று வரலாறு கூறுகிறது. அன்னரின் புலம் பற் பாட்டு இதற்குச் சான்று பகரும்.

“முன்னையிட்ட தீ முப்புத்திலே
பின்னையிட்ட தீ தென்னிலங்கையில்
அன்னையிட்ட தீ அடிவயிற்றிலே
யானுமிட்ட தீ மூஷ்க மூஷ்கவே”

என்று அன்னைக்குக்கொள்ளிவைத்து அவர் பிரலாபிக்கிறார். துறவு நிலையிலும் தாய்மைப் பாசம் இருக்கின்ற தன்மையை இங்கே காணலாம். தாய்மைக்கு அடிப்பணியாதவன் மனிதனல்ல; விலங்கினங்கள் பறவையினங்கள் கூடத் தாய்மைப் பாசத்தால் இழுபடுகின்றன தாய்ப்பசவை

இழந்த கன் றி ன் நிலையை நாம் உணர்வோம். குட்டியை இழந்த குரங்கு பட்டினியாய்க் கிடந்து உயிர் விடுவதை யும் நாம் காண்கிறோம். இதி லிருந்து தாய்மையின் உயர்வு புலனுகிறது. மன்னுவகத்தேயுள் பெரும் பாவத்தைத் திரட்டிப் பெண்னுருவாகப் பிரமன் படைத் தான் என்பதும், பெண்பிறந்தார்க்கு மோட்சமேயில்லை யென்பதும் இடைக்காலத்தே எழுந்த போலிக் கொள்கை களாகும். இப் போலிக் கொள்கையுடையார்தான் இடைக்காலத்தே பெண்மையைச் சிறிது தாழ்த்தினார். இப் போலிக் கொள்கைக்கு மறுப்பாகவே காரைக்கால்மையார், திலகவதியார், மங்கையர்க்கரசியார் முதலியோருடைய வரலாறுகள் அமைந்துள்ளன. அவர்களுக்கு இறைவன் அருள் புரிந்து வீடு பேற்றறையருளிய வரலாற்றைப் பெரியபுராணம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் காரைக்காலம்மையாரைக் குறிப்பிடும்போது “இவன் நம்மைப் பேணும் அம்மைகாண்” என்று குறிப்பிடுகிறார். இறைவனே “அம்மை” யென்று குறிப்பிடுகிறார் என்றால், பெண்மையின் உயர்வை எம்போலியரால் கணக்கிட்டறிய முடியுமா?

கடவுள் நிலையிலும் பெண்மைக்குச் சம உரிமை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அம்மையப்பறை இறைவனைத் துதிப்பது சைவசமயிகளின் வழிபாட்டு முறையாகும்.

‘காதல் மடப்பிடியோடும் களிறுவருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதம்
கண்டறியாதன கண்டேன்’

என்கிறார் அப்பா: ‘ஆனாகிப் பெண்ணுயை வடிவதோன்றும்’ என்று பாடுகிறார் மற்றும் இறைவனைத்தில். “உண்ணுமுலை உமையாளாடும் உடறுகிய ஒருவன்” என்கிறார் சம்பந்தர். “அத்தா உனக்காளாகினேன் அன்னேயுனக்காளாகினேன்” என்கிறார் சந்தரமுர்த்தி நாயனார். “பாகம் பெண்னுருவானும் போற்றி” என்கிறார் மணிவாசகர். “சக்தியாய்ச் சிவமுமாகி” என்கிறார் பரஞ்சோதி முனிவர். இப்படியே நாயன்மார்களும் அடியார்களும் இறை

வனை ஆண் பெண்ணுயை சமரச வடிவி வேயே கண்டு வழிபட்டனர்.

சக்தியும் சிவமும் நெருப்பும் தூடும் போல இணைபிரியாதவை. சக்தி அன்பு. சிவம் அறிவு. அன்பும் அறிவும் சேராத விடத்தில் உலக ஆக்கம் கிடையாது. ஆகவே உலக இயக்கத்துக்குப் பெண்மையின் முக்கியம் எத்துணைத் தேவை என்பது புலனுகிறது.

சிவபெருமான் ஆடும் ஆனந்த நடந்ததை எடுத்துக்கொள்வோம். தில்லை வெளியிலே நடக்கும் அத்தாண்டவத்தினு வேயே உலகம் இயங்குகிறதென்பதை நாமறிகிறோம். ஆனால் சக்தியின் தாளம் இல்லாவிட்டால் சிவனுடைய கூத்து நின்றுவிடும். கூத்து இல்லையென்றால் உலக இயக்கமேயில்லை. சக்தி தாளம் போட்ச சிவத்தாண்டவம் நடக்கும் விதத்தைக் கவித்தொகைப் பாடல் அழகாக விஸ்தரிக்கிறது.

“கொடு கொட்டியாடுங்கால்
கோடுயர் அகவல்குல்
கொடிபுரை நுசப்பினுள் கொண்ட
சீர் தருவாளோ”
கபால மாடுங்கால்
முலையனிந்த முறுவலாள் முற்பாணி
தருவாளோ”

என்ற கவித்தொகையடிகள், இறைவனின் கூத்துக்குச் சக்தி கொடுக்கும் தாள அமைதியை விளக்குவனவாகும். இவையளைத்தும் சமய உலகிற் பெண்மை பெற்ற முக்கியத்தைக் காட்டுவதோடு பெண்மையில்லாமல் உலக இயக்கமீல்லை என்பதையும் காட்டுவனவாகும்.

எனவே, சமயநிலையில் என்றால் என்ன, உலகப் பொதுநிலையிலே என்றால் என்ன, பெண்மைக்குப் பேரிடம் உண்டு. பெண்கள் தெய்வ அம்சம் வாய்ந்தவர்கள். இந்த உயர் நிலையிலே இருந்தும் வழுவாது பெண்மையைப் பேணி நடப்பது பெண்பாலாரின் கடமையாகும். இந்த நிலையே உலக ஆக்கத்துக்கு வழிகாட்டுவதாகும்.

குப்பிழான் விக்கினேஸ்வர வித்தியாசாலை

இன்னறுங் கனிச்சோலைகள் செய்தல் இனியநீர்த் தண்சூனைக் ஸியற்றல்
அன்னசத்திர மாயிரம் வைத்தல் ஆலயம் பதினாறிரம் நாட்டல்
பின்னருள்ள தருமங்கள் யாவும் பெயர்விளங்கி யொளிர நிறுத்தல்
அன்னயாவினும் புண்ணியங் கோடி ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறிவித்தல்.

(பாரதியார் பாடல்)

1928-ம் ஆண்டுக்குமுன் எமது கிரா மத்திற் பாடசாலை ஒண்றில்லாக் குறையிருந்தும், கற்கவிரும்பியோர் அயற்கிரா மங்களுக்கும் தூர இடங்களுக்குஞ் சென்று கல்வி கற்றனர். பாடசாலையின்மையால் கிராம மக்களின் கல்வி நிலை தாழ்ந்திலது. ஆசிரியர் குறைவாயிருந்தாலும், மலாயாக் குடாநாட்டிற் பலரும், இங்கே சிலரும் அரசாங்க உத்தியோகங்களிலிருந்தனர். பெண்களும் கல்லூரிகளிற் சேர்ந்து கல்வி கற்றனர். தமிழர்வங்கொண்ட சிலர் எங்கிராமத்திற் சோன்றியவரும், வட தென் மொழிகளில் வல்லுங்கும், தாய்நாட்டிற் பெரும் புகழுடன் வாழ்ந்தவரும், அங்கேயே சிவபதமணடந்தவருமாகிப், காசி வாசி செந்திநாடையரிடம் இலக்கிய இலக்கணம் பயின்றுமிருந்தனர்.

இக்கிராம மக்கள் விவேசமும், ஆர்வமும், தாளரண்மையுங் கொண்டவர்கள். இச் சிறப்புத் தன்மைகளைத்தும் பொருந்தியிருந்தும், வறுமையாற் பிடிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் பலர், கற்காதிருப்பதைக் கண்டு மனம் புழுங்கிய கற்ற ஒரு குழுவினர், பாடசாலை நிறுவ முன்வந்தனர். இக்குழுவில் திருவாளர்கள் வ. சுப்பையா, பொ. சுந்தரசர்மா, வ. தம்பிராசா (Proctor) தலையரவராவர். திரு. வ. தம்பிராசாவும், சகோதரரிருவருஞ் சேர்ந்து முன்று பரப்புக் காணியைப் பாடசாலைக்குத் தர்மசாதனஞ் செய்தனர். அக்காணியிற் பாடசாலை ஆரம்பக் கட்டடம் அமைக்கப்பட்டது.

அக்காலத்தில் குரும்பசிட்டி. மகாதேவ வித்தியாசாலையிற் சேவை செய்துகொண்டிருந்த. தன்னலங் கருதாப் பண்புமிக்க, நல்லாசிரியன் திரு. கோ. நமசிவாயம் அவர்களைத் தலைமை ஆசிரியர் பதவிக்கு ஒழுங்கு செய்தனர்.

1928-ம் ஆண்டு, ஆவணிமாதம், விக்கினேசுவரப் பெருமானின் திருநாமத்துடன், பாடசாலை 200க்கு மேற்பட்ட மாணவருடன் ஆரம்பமாயது. அவ்வமயம் வேதன மின்றியும், வேதனத்தின் ஒரு பகுதியைப் பெற்றுக்கொண்டும் திருவாளர்கள் வ. சுப்பையா, மு. வயித்திலிங்கம், வ. பொன்னம் பலம், ச. இராமநாதர், இ. செல்லைபா, திருமதி இராசம்மா யாக்ஷோப்பு, என் போர் உதவி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினர். ஓராண்டில் உதவி நன்கொடைபெறும் பாடசாலையாகப் பதியப்பட்டது.

வளர் பிறைபோல், நாளொருமேனி யும் பொழுதொரு வண்ணமுமாகப் பாடசாலை வளர்ச்சியடைந்து வருவதைக் கண்ட சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்க முகாமையாளராகவிருந்த, திரு. ச. இராசரத்தினம் அவர்கள் அருகிலிருந்த 4 பரப்புக் காணியைப் பாடசாலைக்காக வாங்கினார். இக்கட்டடம் போதாதெனக் கண்ட, முகாமையாளர் ஆசிரியரினதும், ஊரவர்களினதும் ஒத்துழைப்பினால் மேலும் இரு கட்டடங்களைக் கட்டுவித்தார்.

திரு. கோ. நமசிவாயம் அவர்களின் சேவைக் காலத்தில், பாடசாலை அதி

உன்னத நிலையை அடைந்தது. அக்காலத் திடீல, ரேங்கணித்துப் போட்டி போட்டுக் கற்பிக்கின்ற உதவி ஆசிரியர்களும், அல்லும் பகலும், பாடசாலையிற் கல்வி கற்பதிலே தங்காலத்தைக் கழிக்கும் மாணவரும் இருந்தனர். இப்பாடசாலையிற் கற்றுக்கொண்டிருந்த மாணவர் பலர் இன்று இலங்கையின் பல பகுதிகளில், ஆசிரியராகவும், அரசாங்க அலுவலகங்களில் குமாஸ்தாக்களாகவும், பொறி வல்லுங்களாகவும், சட்ட நிபுணர்களாகவும், வைத்தியத்துறையில் மேதைகளாகவும் நின்று நிலவுகின்றனர். இக்காலத்திலேயே திரு. கோ. வயித்திலிங்கம், J. P. அவர்கள் ஒரு கிணற்றை வெட்டுவித்து உதவினார்கள்.

அக்காலத்திற், பாடசாலையிற் சிறந்த சேவை செய்து மூவாண்டினுள் மறைந்த திரு. வ. பொன்னுக்குமாரு ஆசிரியர் அவர்கள் சேவை மறக்கற் பாலதன்று. அவரின் விவேகமும், கற்பிக்கும் ஆர்வமும், இன்பமளிக்கும் இளங்கைச் சொற்களையும், என்றும் அவரை மாணவர் மனக்கோயிலில் நிலைபெறச் செய்தன.

திரு கோ. நகசிவாயம் 1953-ம் ஆண்டு மயிலிட்டி தெற்கு ஞானேசுய வித்தியாசாலைக்கு மாற்றப்படப் புன்னோலைக்கட்டுவன் பிரம்மநீ சி. தங்கசாமி ஐயர் அவர்கள் சிறிதுகாலம் தலைமை ஆசிரியராகவிருந்து சிவபதமடைந்தார். இவருக்குப் பின் திரு. ப. இளையதம்பி தலைமைப் பதவி ஏற்றார். கிடுகினால் வேயப்பட்டிருந்த கட்டடத்தை முகாமையாளரைக்கொண்டு ஒட்டினால் வேய்வித்தார். இவரும் சில காலச் சேவையில் வேறு பாடசாலைக்கு மாற்றப்பட்டார்.

உதவி ஆசிரியராகச் சிறந்த சேவை செய்த திரு. சி. தம்பிப்பிள்ளை தலைமை ஆசிரியரானார். அவர் பற்பல கலையில்

லுஞ் சிறப்பாற்றலுள்ளவர். கட்டுப் பாடும் நற்சீலமுமைமந்த மாணவர்களையுடைய பாடசாலையாக்க அரும் பாடுபட்டார். இவருக்குப்பின் திரு. வ. இராமவிங்கம் தலைவராயிருந்து ஓய்வுபெற்றார்.

இப்பொழுது இனுவில்வாசி திரு. சி. கனகசுந்தரம் தலைமையாசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார். இவரின்கீழ்ப் பதினாண்கு உதவியாசிரியருளர். இவர்கள் ஜீவும் பாடசாலை வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுகின்றனர். பாடசாலைக் கட்டடத்திற்கு முகப்பில் எழுப்பப்பட்ட மதில் சிறந்த பாதுகாப்பையும் புது மெருகையும் அளிக்கின்றது. இம்மதில் இப்போது சேவையிலுள்ள பெற்றார் ஆசிரிய சங்கத்தினதும் ஊரவர்களினதும் ஒத்துழைப்பினால் நிருமாணிக்கப்பட்டது.

எம் கிராம மாணவர்களிற் பலர் இன்றும் அதிக பணஞ்சு செலவுசெய்தும், வாகனங்களிற் தினமும் பிரயாணஞ்சு செய்தும், பிற இடங்களிலுள்ள கல்லூரிகளிலும், மகா வித்தியாலயங்களிலும் கல்வி கற்கின்றனர். இதற்குரிய காரணங்களை இவ்விடத்தில் ஆராய்வது சாலச் சிறப்புடைத்து.

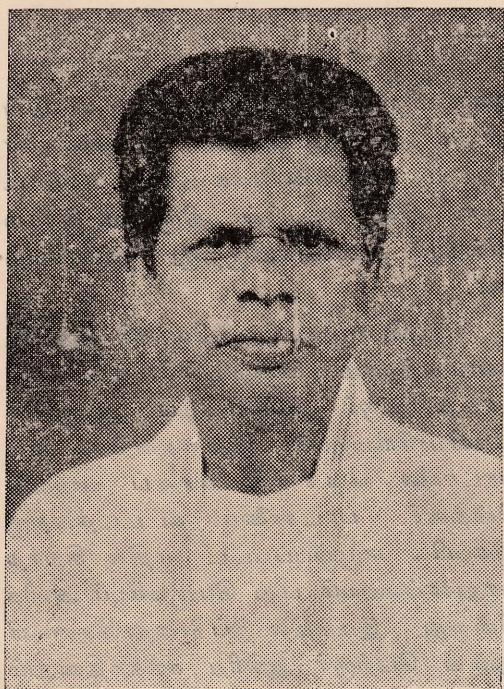
1. வி ஞானப் பகுதியில்லாமை.

2. கலைப்பகுதியும்—கல்விப் பொதுத் தராகரத்திற்கு மேலில்லாமை.

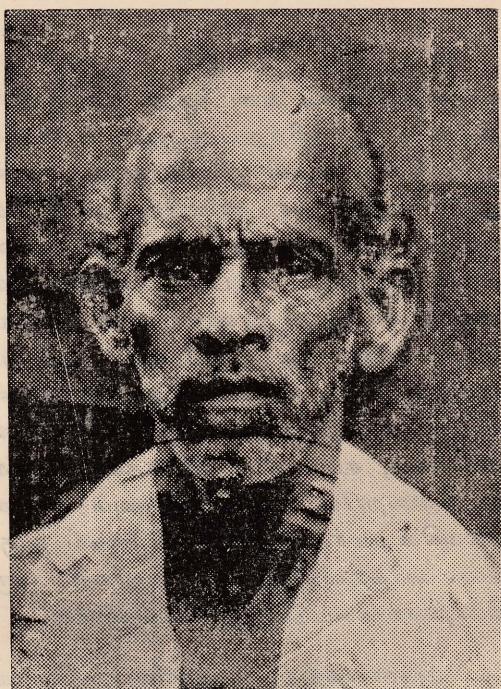
3. தொடர்ச்சியாக ஒரே இடத்திற் கற்றற்கு வசதியேற்படுத்தல்.

இப் பாடசாலையிற் படித்தால் பின் மேல் வகுப்புகளிற் சேரும்பொழுது அரசினரால் நடத்தப்படும் பிரவேசப் பரிசீலனைகளிற் தோற்றி, அதில் தெரிவு பெறல் வேண்டும். கல்லூரிகளிற் பிரதம வகுப்புகளிற் சேர்ந்து விட்டால் பின் தொடர்ச்சியாக அதே கல்லூரியிற் கற்கலாம்.

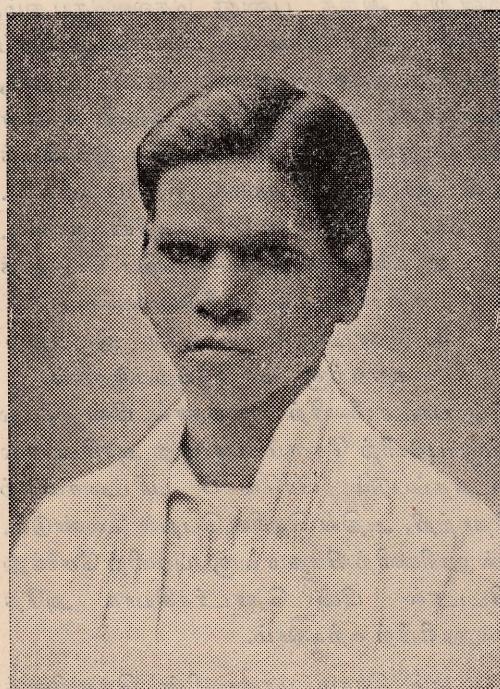
எம் கிராம மாணவரின் செலவினத்தையும் வசதிக் குறைவுகளையும் கீக்குவ

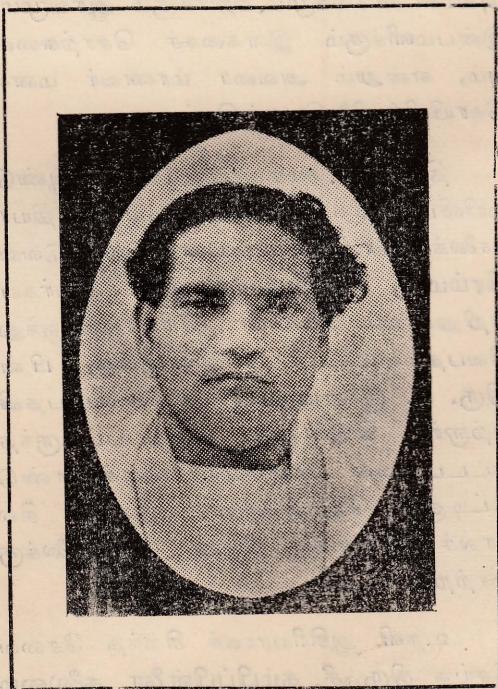
பாடசாலை வளர்ச்சிக்குப் பணிகள் பலபுரிந்த
திரு. கோ. நமசிவாயம், தலைமையாசிரியர்
[1928 — 1953]

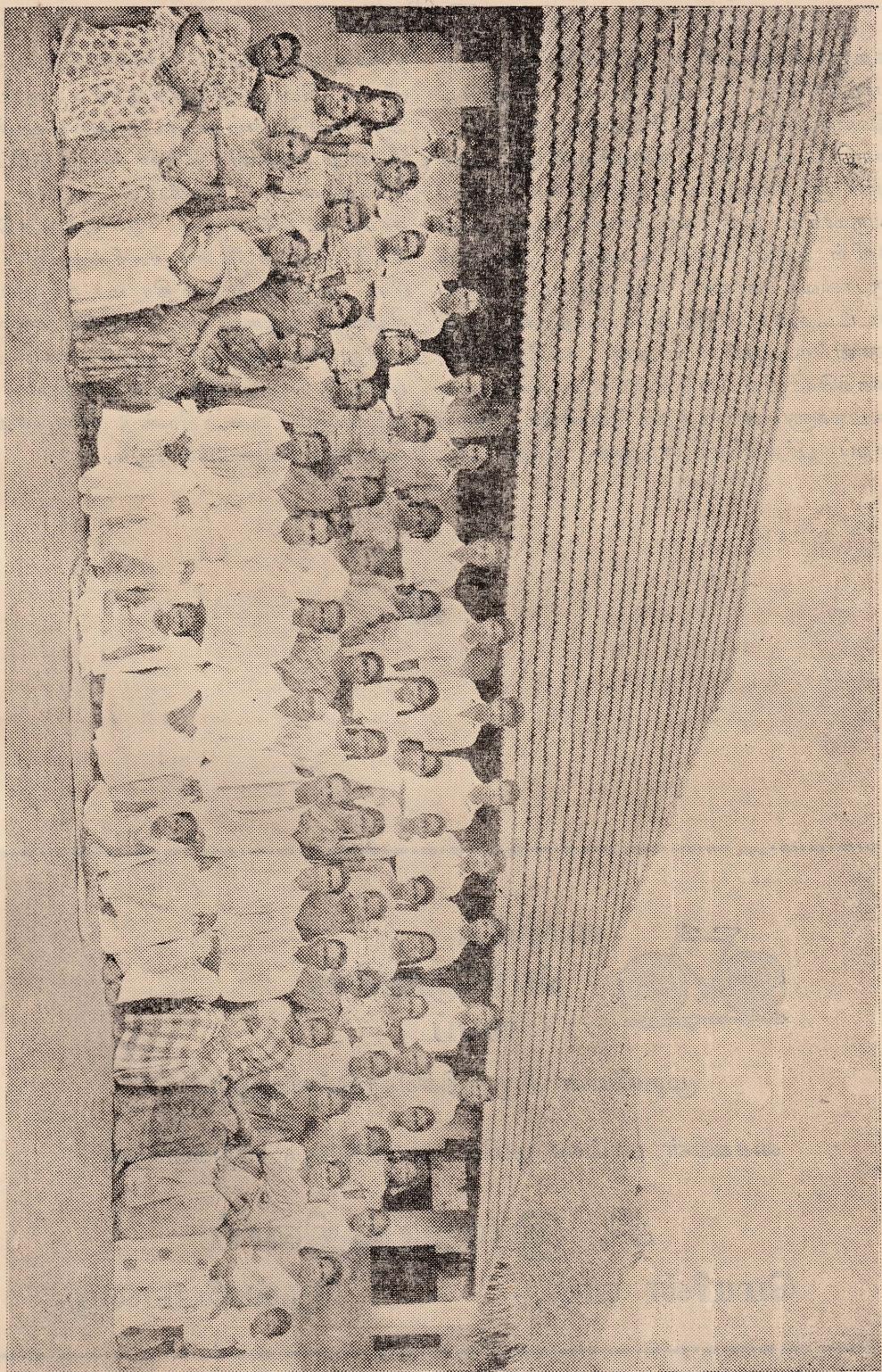
எழுத்தறிவித்த குரு
திரு. ச. இராமநாதன் அவர்கள்

கணித மேதை
திரு. கா. கதிரிப்பிள்ளை, ஆசிரியர்

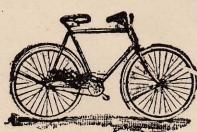
திரு. ம. வெந்தகிலிங்கம்
ஆசிரியர்

துப்பிழான் வீச்சினேஸ்வர வித்தியாகாலை ஆசிரியர்களும் மேல்வகுப்பு மாணவர்களும்

தற்கு கல் லூரிகளின் அந்தஸ்திற்கு எமது பாடசாலையை உயர்த்துதல் வேண்டும். இவ்வங்கல்திற்கு உயர்த்துவதற்கு கட்டட வசதி போதாது. எம்முர்வாசியும், மலாயாக் குடாநாட்டில் உத்தியோகம் பார்ப்ப வருமாகிய திரு. கா. நாகவிங்கமும் அவர்களின் சகோதரரும் உதவிய மூவாயிரம் ரூபாவைக் கொண்டு எழுப்பப்பட்ட புதிய கட்டடத்தைப் பூர்த்திசெய்வதுடன் விஞ்ஞான கூடமும் மற்றுஞ் சங்கிகக் கலை, கைத்தொழிற் பகுதிக்குங் தேவையான கூடங்களும் அமைக்கல் வேண்டும். இவற்றைப் பூர்த்திசெய்தாற்றுன் நமது பாட

சாலை உபரமுடியும். அரசாங்கம் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்றமையால், அரசாங்கமே எமது பாடசாலையை உயர்த்து மென்று என்னி வீணை காலங் கழிப்பது உகந்ததன்று. எங்கிராம மக்களே அரசாங்க உதவியுடன் இங்குறைபாடுகளை நீக்கிப் பாடசாலையை உயர்த்துதல் வேண்டும். வருங்கால எம் கிராமச் சங்ததியினர் சகலரும் எங்கள் பாடசாலையிற் சகல கலை களிலும் கல்வியைப் பெறச் சகல வசதி களையுஞ் செய்து கொடுக்க நம் கிராம மக்களைனவரும் ஒன்றுதிரண்டு செயலாற்றும் வண்ணம் வேண்டுகின்றோம்.

சைக்கிள் பெற்றேமாக்ஸ் யைப்

முதலியன திருத்திக்கொடுக்கப்படும்.

சைக்கிள் பாட்ஸ் மலிவான விலைக்கு விற்கப்படும்.

சி. இராசரத்தினம்
மேய்ப்பின் வீதி, - தூல்லிப்பழை.

கிராமோதயம்

[திரு. ந. சிவராசா, வவனியாப்பகுதி உள்ளுராட்சி உதவி அதிபர்]

கிராமோதய முயற்சி குழந்தை வளர்த்தல் போன்றது. குழந்தையின் உடலுறுப்புக்களையும், உள்ளத்தின் இயல்புகளையும், உணர்ச்சிகளையும் பற்றிய அறிவு தாய்க்கு இன்றியமையாதது போல கிராமோதயத் தொண்டர்களுக்கும் கிராமத்தின் அமைப்பு, அதன் சமூகக் கட்டுக் கோப்பின் தன்மை, கிராம மக்களிடையே நிலவும் எண்ணங்கள், அவர்களின் உள்ளத்தினுள்ளே யிருங்கேழும் கொங்களிப்புகள் —இவற்றினைப் பற்றிய ஆழங்க, அகன்ற நுண்ணிதான் அறிவு அவசியம். தாய்தங்கையர் குழந்தை வளர்ப்பிற் சில இலட்சியங்களைக் கடைப்பிடித்தல் போலத் கிராமப் புனருத்தாரண முயற்சிகளும் இலட்சியம், கருவி என்ற இரண்டையும் தெளிந்து தொழி நிறப்பும் இடத்துக் கருமம் இலேசாக அமையும். திட்டங்கள் யாவும் இயற்கையோடொட்டில் வருக்கட்படுமிடத்து தாய்ப் பாலுட்டப்படும் குழந்தையின் வளர்ச்சி போல், கிராமோதயமும் வளமுடையதாய்ப் பூரணத்துவம் பெற்று மலரும்.

பழைய இலக்கியங்களிற் காணப்படும் நிலப் பாகுபாடு மிகவும் இயற்கையான தென்று பூகோள் வல்லுனர் போற்றுகின்றனர். இயற்கையை இக்கால விஞ்ஞான சாதனைகளால் ஒரளவிற்கு மாற்றலாம். மகாவளிகங்கையை வடக்கு நோக்கிப் பரயச் செய்தால் பாலைநிலப் பகுதி கள் பல வயல்களாய் மாறும். அன்றேருநாள் அடங்காப்பற்று என்று வளம்பெற்று விளங்கிய வன்னி நாட்டில், வலிமை மிக்க வாஸிப்பகள் வெள்ளம் போல் விரைந்து சென்று குடியேறினால் காடு கடத்திக்

குளங்கள் திருத்திக் களனி செய்யலாம். நாற்புறமும் கடல் சூழ்ந்த நம் நாட்டில் நெய்தற்றுறைக் கிராமங்கள் பலவுள். அங்கெல்லாம் கடல்படு திரவியம் கரை சேர்ப்பதற்குப் பரதவர்க்கு யந்திரப் படகுகள் அளித்தல் வேண்டும். உடைத்துணிக்கு நாம் பிறரை எதிர்பாராது எம் கிராமங்கள் எல்லாம் இத்துறையில் சுய தேவைப்பூர்த்தி அடிப்படையில் முயற்சிக்க வேண்டும். கிராமத்திலுள்ள பூமி முழுவதும் பயன்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். கூடுதலான மக்கள் தொழிலின்றித் தவிக்கும் தறுவாயில் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்க்கும் ஒம்வகாஸம் இருக்கின்ற சூழ நிலையில், குடிசைக் கைத்தொழில்கள் கிராமியப் பொருளாதாரத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுதல் வேண்டும்.

இன்றைய கிராம அமைப்பிற் தொன்றுதொடரு அங்கங்களாய் அமைந்து வந்த கோயில் போன்றவற்றேருபுதிய நிலையங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் தத்தம் வழிபாட்டிடத்திற்குச் சென்ற பின்தாம் எல்லோரும் கிராம மக்கள் என்ற ரீதியில் உரிமையுடன் கிராமோதயம் பற்றி நினைக்கின்ற சூழ நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடிய நிலைபங்களாய்ச் சனசமூக நிலையங்கள், கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்கள் அமைதல் வேண்டும். இத்தகைய நிலையங்களில் சமூக வேறுபாடுகள் இடம் பெறுமாயின் கிராமம் என்கின்ற கட்டுக் கோப்புக்குளைந்துவிடும். நான், எனது சமூகம், என்கின்ற உணர்ச்சிகளுக்கு மேலாக எம் கிராமம் என்கின்ற எண்ணம் வலிமைபெறுமாயின் அதுவே கிராமோதயத்தின்

அடிப்படை, கிராமோதயம் உருப்படுவ தற்குப் பொருளாதார ஏற்ற தாழ்வு இடையூருகும். இதனுற்றுன் சர்வோதயத் திட்டத்தில் பூமிதானம் கைக்கொள்ளப் படுகிறது. எம் நாட்டு நெற்காணிச் சட்டத்தின் நோக்கமும் அது வே. அதே நேரத்தில் வீணில் உண்டு களித்திருக்கும் சோம்பேறிகளோ—சமூகத்தின் சமைகளோ—நிந்தனை செய்து தொழிலில் ஈடுபடச் செய்தல் வேண்டும். ஆகரவற்ற அநாதை களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் நிலையங்களும் வேண்டும். கிராமத்தில் உள்ளக் கொங்களிப்புகள், உணர்ச்சிப் பிரவாகங்கள், மோதல்கள் தவிர்க்கப்படும் பொழுதுதான் கிராமோதயத்திற் கேற்ற சூழ்நிலை உருவாகும்.

பிறாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள், புத்தம் புதிய கருத்துக்கள் நன்றாக வரவேற்கப்படுதல் வேண்டும். புதியனவற்றைக் கண்டவிடத்து எம் மரபை, எமக் கென அமைந்த பண்பாட்டைக் கைவிடுதல் கர்நாடகமாக முடியும். “எல்லாக் காற்றுகளும் என் தோட்டத்தில் நன்றாக விசட்டும், அவை யொன்றும் என் கீனத்

தள்ளி நிலத்தில் வீழ்த்தி விடக் கூடாது” என்பது கிராமோதய முயற்சிகளில் காங்கிரஸ்கள் கடைப்பிடித்த கொள்கை. வையகத்தில் மாற்றம் ஏற்படுதல் இயல்பு என்பதையோ மாற்றத்திற்கணக்கப் பழையனகழிதலும் புதியன புகுதலும் அவசியம் என்பதையோ எவரும் ஆட்சீபித்தல் குறைவு: எங்கெங்கு மாற்றம் வேண்டும், எவ்வளவிற்கு வேண்டும், என்பன தான் தலைவர்களும் பிறரும் நிதானமாகத் தீர்மானிக்க வேண்டியன.

பயன் கருதாது, தொல்வியுற்ற போதும் தளர்ச்சியிருது, என் தொலில் பணிசெய்து கிடப்பதே என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் தொண்டர் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுவர். பிறருக்குப் போதிப்பதைத் தன் சாதனையாற் காட்டி ஒவ்வொரு மனிதனும் கண்கண்ட தெய்வம் என்று நம்பி ஆணவமலம் அகற்றிக் கிராமோதய முயற்சியில் ஈடுபடும்போது அது கர்மபோக முயற்சியாகின்றது. மானிடப் பிறவின் பண்பும் பயனும் அதுவே.

எமது கிராமமும் சங்கநூலும்.

I. “குப்பிழான் பலநோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கம்”

“ஓன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு”, “கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு”, என்ற கொள்கை களின் அடிப்படையிலே தோன்றி உலகெலாம் பரவி மக்கள் வாழ்வை மலரச் செய்து வரும் கூட்டுறவு இயக்கமானது, இலக்கை யிலே 1912-ம் ஆண்டில் ஆரம்பமாகி இரண்டாவது உலக மகாயுத்த முடிவிலே கிராமங்கள் தோறும் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளைக் காரகப் பரவியது. இத்தகைய பண்டகசாலைகளிலொன்று, குப்பி ழானி ஆம் 1942-ம் ஆண்டு உதயமாகி இயங்கி வந்த பொழுது, நிர்வாகம் திறம்பட இயங்காமையால், புன்னோலைக்கட்டுவன் வடக்குக் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலையின் கிளையாக மாற்றப்பட்டது. இக்காலத்திலே நிர்வாகம் திறம்பட நடந்து போதிய ஆதாயம் காட்டவே மக்கள் கிளர்ச்சி செய்து 1952ம் ஆண்டு தோடக்கம் பண்டகசாலை தனித் தியங்கும் உரிமையை மீண்டும் பெற்று நல்ல முறையிலே நடாத்தி வந்தனர்.

அரசாங்கத்தின் தீர்மானப்படி கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகள் பலநோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக மாற்றப்பட்ட பொழுது 1958-ல் இச் சங்கமும் அவ்வாறு மாற்றப்பட்டுப் பலநோக்கச் சங்கமாகப் பதியப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் 46 அங்கத் தவர்களுடனும் ரூபா 300/- பங்குப்பணத்துடனும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச் சங்கம், இன்று 200 அங்கத் தவர்களுடனும் ரூபா 4500/- பங்குப் பணத்துடனும் மினிர்கிண்றது. கடந்த ஐந்து வருடங்கள் இச் சங்கத்தின் முக்கிய சேவைகள் மேல்வருவன வாகும் :

I. குப்பிழான் கமக்காரர்களிடமிருந்து 7000 அந்தர் வரை வெண்காயத் தைப் பெற்று விற்பனை செய்துள்ளது.

II. அரசாங்கத்திடமிருந்து ரூபா 75,000/- வரை கடன் பெற்று 58 அங்கத் தவர்களுக்கு நீரிறைக்கும் யந்திரங்கள் வாங்கிக் கொடுத்துள்ளது.

III. சங்கத்திற்கு நிறந்தரமான கட்டடம் அமைக்கும் நோக்குடன் சங்கப் பணத்திலிருந்து ஒரு காணியை வாங்கியுள்ளது.

IV. குப்பிழானிலுள்ள சனசஸூக் நிலையம், கிராம முன்னேற்றச் சங்கம், பாடசாலை என்பவற்றின் வளர்ச்சிக்காக ஆண்டு தோறும் நன்கொடைகளை வழங்கி வருகின்றது.

V. குப்பி ழான் வாசிகளின் விவசாயத்தை விருத்தி பண்ணும் வகையில் அரசாங்கப் பண உதவியுடன் கற்காணிகளைத் திருத்திப் பயன்படுத்த முயற்சி எடுத்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவு வங்கி, வ. ப. வி. உ. ச மாஜம், வலி - வடக்குப் ப. நே. கூ. சமாஜம், வ. ப. மே. சபை, மக்கள் வங்கி என்பவற்றில் பங்குகளைக் கொண்டு அங்கம் வகிக்கும் இச் சங்கம் மேலும் வளர்ச்சியடைந்து குப்பிழான் கிராம மக்களுக்கு மகத்தான சேவை செய்யுமென எதிர்பார்ப்போமாக,

II. குப்பியான் சனசமூக நிலையம்

“தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதிலார் தோன்றவிற் தோன்றுமை நன்று” என்பது வள் ஞவர் வாக்கு. இஃது தனிப்பட்டவர்களுக்கு மட்டுமென்றிச் சில ஸ்தாபனங்களுக்கும் பொருந்தும். சில ஸ்தாபனங்கள் தோன்றும் பொழுதே புகழோடும், பெயரோடும் தோன்றுகின்றன. ஆனால் அவை எவ்வளவு விரைவாகத் தோன்றுகின்றனவோ, அவ்வளவு விரைவில் அழிக்கொழிந்தும் போகின்றன. இதற்குக் காரணம் அவை மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெறுமையேயாகும். இவற்றுக்குச் சில விதிவிலக்குகளும் உண்டு. அவை தோன்றும் பொழுதே புகழோடும், பெயரோடும் தோன்றி மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றுப் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து புகழ் பரப்பி நிற்கின்றன. அத்தகைய ஸ்தாபனங்களில் ஒன்றுதான் எமது சனசமூக நிலையம்.

எமது சனசமூக நிலையம் எம் ஊரவர்களின் பெரு முயற்சியால் 1947-ம் ஆண்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் விளாயகர் ஆலயத்தின் முன் னிலையில் அமைக்கப்பட்ட வாசிக்காலைக் கட்டடம் இங்கிலைத்தின் அலுவலகமாக மாறிற்று. காலஞ்சென்ற திரு. பொ. சுந்தர சர்மா, மறைந்த நம் சமூக ஊழியன் திரு. நா. வைத்திவிங்கம், திரு. த. தருமலிங்கம் என்போர் முறையே தலைவர், செயலாளர், பொருளாளராகக் கடமையாற்றும் பேற்றினைப் பெற்றனர்.

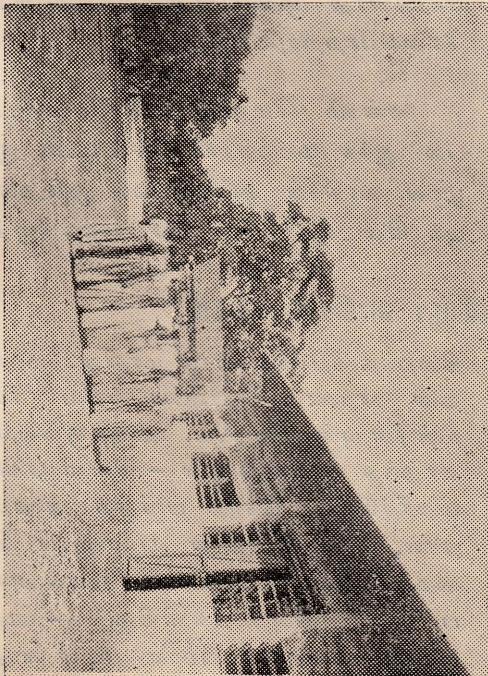
சமூக நலன் கருதி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இந்த ஸ்தாபனம் இக்கிராம மக்களின்

வாழ்க்கை வளம் பெறவும், பண்பு நிலை வளரவும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. ஆரம்பம் தொட்டே வாசிக்காலையைப் பொறுப்பேற்ற இங்கிலையம் ஈல் தினச் செய்திப் பத்திரிகைகளையும், ஆனந்த விகடன், குழுதம், கல்கி, கலைக்கத்திர், கலை மகள் முதலிய சஞ்சிகைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. அறிவுக் கூடமான நாற்கூடமொன்றை அமைத்து இருநூற்றுக்கு மேற்பட்ட புத்தகங்களை இட்டுள்ளது. இவை அணித்தும் எம் மூவரின் தன்னல மற்ற உழைப்பினாலும், நன்கொடைகளினாலும் எழுந்தவையே. இங்கிலையம் கிராமத்துச் சிறுர்களின் அறிவை வளர்க்க அவ்வப்போது உரையரங்களையும், இயல், இசைப் போட்டிகளையும் நடாத்தி வருகின்றது.

உடனல் வளர்ச்சிக்கும் எமது நிலையம் ஊக்கமளித்து வருகின்றது. ஆனால் தோறும் விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடாத்தி இளைஞர்கள் மத்தியில் ஒற்றுமை உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி வருகிறது. எமது விக்கிணைவர் விளையாட்டுக் கழகம் குரும் பசிட்டி உதயதாரகை மன்றம் நடாத்திய உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டியிலும், மஹாயானக் கல்லூரி நடாத்திய கர பந்தாட்டப் போட்டியிலும் பங்கு பற்றிச் சாம்பியன் கழகமாகத் தெரிக்கெடுக்கப்பட்டது.

பழம்பெறுமை பேசுவதோடு மாத்திரம் நின்றுவிடாது புது முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுவோமாக.

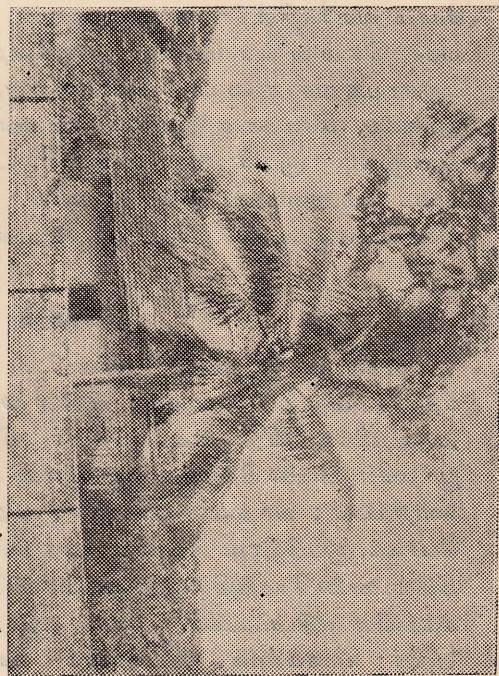
குப்பிழான் நெங்கவுச்சாலை

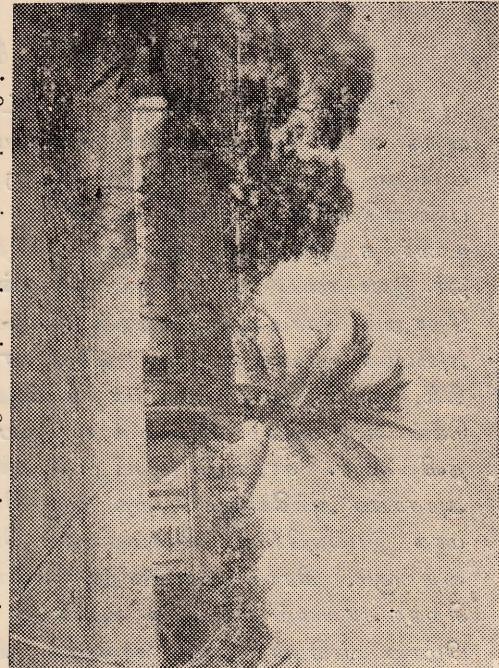
குப்பிழான் வாசிக்காலை

குப்பிழான் கற்கரைக் கற்பக விநாயகர் ஆலயம்

குப்பிழான் சொங்க வளவுச் சொத்திவிநாயகர் ஆலயம்

III. குப்பிழான் கிராம முன்னேற்றச் சங்கம்

கதந்திர இலங்கையிலே கூப்பிட்சத் தைக் காண வேண்டுமாயின், கிராமங்களின் பொருளாதாரத்தை விருத்தி பண்ணவேண்டும். இந்த உண்மையை உணர்ந்த அரசாங்கம், அந்நோக்கத்தோடு ஒர் இலாகாவை அமைத்துக் கிராமங்கள் தோறும் கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்களை அமைக்க உங்ககங் காட்டிய அதே காலத்தில், குப்பிழான் வாசிகள் மாத்திரம் தமக்கென ஒரு சங்கம் அமைக்க முடியாது தவித்தனர். காரணம் குப்பிழான் அன்று அரசாங்க அங்கீகாரம் பெற்ற ஒரு கிராமமாக இயங்கவில்லை. கிராமத்தைப் பெறுவதற்கும், கிராம முன்னேற்றச் சங்கமே சிறந்த சாதனம் என்பதை உணர்ந்த குப்பிழான் வாசிகள், நீண்ட காலமாக விடாமுயற்சி செய்து 9-1-56-ல் இச் சங்கத்தைப் பதிவு செய்தனர்.

அன்று தொடக்கமாக இச் சங்கம் கிராம வளர்ச்சியிலே தன்ன லான பங்கைச் செவ்வனே செய்து வருகின்றது. பஞ்சாயத்துச் சபை, தொண்டர்ப்படை இயக்கம், சிரமதான இபக்கம் என்பனவற்றின்மூலம் குப்பிழான் வாசிகளிடையே சமூக ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துதல், கல்விக்கமாக வாழுச் செய்தல், சமயத்தைப் பகுவதிலோடு முன்னின்றுமூத்துச் சிறந்த சேவையாற்றியுள்ளது.

சங்கம் மேலும் வளர்ச்சியைடைந்து பல ஆட்குபுரிசிகளில் ஈடுபடக் குப்பிழான் வாசிகள் அனைவரதும் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

IV. குப்பிழான் வெளியூர் வாசிகள் சங்கம்

1951-ம் ஆண்டு மார்க்கிரி மாதநத்தார் விடுமுறை காலம்; விடுதலைப்பை அனுபவிக்க வீடு நாடி வந்தனர் வெளியூர்களில் வேலை செய்யும் குப்பிழான் வாசிகளிற் பலர்; வந்தவர்களிற் சிலர், வழைமை போலக் குப்பிழான் கேணிக் கரையோரத்திலே, மாலை நேரத்திலே, கேளிக்கைப் பேச்சுக்களில் ஈடுபட்டனர். சாரம் குறைந்த அவர்கள் பேச்சுக்கள், திடீரெனக் காரம்

நிறைந்த பேச்சுக்களாக மாறினார்கள். மாற்றத்தின் காரணம் ஊரைப்பற்றிய பேச்சுஉள்ளே புதுந்தமையே. ஊருக்கு வெளியே வாழுங்க காரணத்தால் - வெளியூர்களின் வளர்ச்சியை நேரிற் பார்த்த அனுபவத்தால், குப்பிழானின் பண்டைப் பெருமையை அன்றைய அவலநிலையோடு அலசிப்பார்த்த அறிவுத் தெளிவினால் - ஊரைப்பற்றிய பேச்சு அவர்கள் உள்ளத்து

உணர்ச்சிகளை வெளியே தள்ளியது. ‘நற் றவ வானி மூம் நனி சிறங்க பெற்ற தாயாம்’ குப்பிமூன் அன்னையின் அவல நிலைக்கு முக்கிய காரணம் குப்பிமூன் தனிக் கிராமமாக அமையாமையே என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். குப்பிமூனைத் தனிக் கிராமமாக அமைத்துப் பண்டைப் பெருமையோடு மீண்டும் மினிரச் செய்வதென அன்றை சங்கற் பம் செய்தனர். அருகிருந்த திரு. வைத்திலிங்கம் பொன்னம் பலம் இல்லத்தை அடைந்தனர். கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டன. வெளியூர்களில் வசிக்கும் குப்பிமூன் வாசிகள் அனைவரையுங் கொண்ட சங்கம் ஒன்றை அமைத்துக் குப்பிமூனின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான அனைத்தும் செய்வதெனத் தீர்மானித்தனர். இவ்வாறு குப்பிமூன் கேளிக்கரை யோரத்திலே உதயமாகிய எண்ணமானது, கொழும்பு நகரிலே வசித்ததிரு. க, இராசையா அவர்களின் இல்லத்திலே 13-1-52-ல் “குப்பிமூன் வெளியூர் வாசிகள் சங்கம் என அங்கு ரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டதே குப்பிமூன் விக்கினேஸ்வர வித்தியாசாலையில் 13-4-52-ல் நடைபெற்ற கூட்டத்திலே அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

முதலிரு ஆண்டுகளில் கிராமத்தை அறையிலும், அங்கத்தவர் தொகையை அதிகரிப்பதற்கும் அதிக கவனம் செலுத்திய இச்சங்கம், முன்றுவதாண்டிலிருந்து முக்கிய நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் ஆரம்பப் பணிகளில் ஈடுபட்டுக் குப்பிமூன் சிறுர்களின் உடல், உள் வளர்ச்சிக்கான விளையாட்டுப் போட்டி பேச்சுப் போட்டி என்பனவற்றைப் பரந்த அடிப்படையிலே சிறங்க முறையில் நடாத்தியது. குப்பிமூனிலே இன்று தரமான மேடைப் பேச்சாளர்களும், திறமான விளையாட்டு வீரர்களும் திகழ்த்த அடித் தளமாய்

அமைந்தவை நாம் அன்று ஆரம்பித்து வைத்த போட்டிகளோயாகும். சங்கம் இரு வருடங்களாகத் தொடர்ந்து நடாத்திய போட்டிகளுக்குக் கிடைத்த ஆதரவு காரணமாக உள்ளார்ச் சங்கங்களும், பாடசாலையும் தனித்தனி போட்டிகளை நடாத்த முன்வரவே சங்கம் போட்டிகளிலிருந்து விலகி அவற்றுக்கு ஆதரவு கொடுத்து வருகின்றது. குப்பிமூன் விக்கினேஸ்வர வித்தியாசாலை, வசி - வடக்கு மத்திய வாசிகளாலே என்பவற்றின் வளர்ச்சியிலும் சங்கம் தனது கடமையை நிறைவேற்றியுள்ளது.

குப்பிமூன் தனிக் கிராமமாக அமைந்தாலன்றிப் பூரண வளர்ச்சியைப் பெற முடியாதெனக் கண்ட சங்கம், முன்னின் றழைத்து ஏனைய சங்கங்களையும், தனிப்பட்டவர்களையும் சேர்த்துப் பெரியோர்கள் பலரதும் உதவி யோடு அம் முயற்சியில் வெற்றி கண்டது.

கிராமத்தை அமைப்பதிலேயே கடந்த சில ஆண்டுகளாகத் தனது கவனம் முழுவதையும் செலுத்தி வந்த காரணத்தால், தனிப்பட்ட அங்கத்தவர் நலனில் அதிக கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. குறிக்கோளை அடைந்துவிட்ட காரணத்தால், இவ்வாண்டிலிருந்து அங்கத்தவர் பயன்தையும் வரையிற் பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி ஆரம்ப முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

குப்பிமூன் கிராமோதய விழாச் சபையை நிறுவி அதன் மூலம் இம்மலரை வெளியிடவும், விழாவைச் சிறப்பாக நடாத்தவும் முன்னின் றழைத்த இச்சங்கம் வளர்ச்சியடையவும், அதன்மூலம் கிராமம் வளர்ச்சியடையவும் திருவருளை நினைந்து வணங்குவோமாக.

V. மலையாவழி குப்பிழான் வாசிகள்

மலையாவிலே இன்று தூற்றிருபது குப்பிழான் வாசிகள் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகக் கூட முடியாத தூர இடங்களில் வாழ்கின்ற காரணத்தால் தனிச் சங்கம் அமைக்காவிட்டாலும் பலர் வெளியூர் வாசிகள் சங்க அங்கத்தை வர்களாக இருக்கிறார்கள். தூரம் கூடக் கூடத் தாய் நாட்டில் அன்பு அதிசரிக்கும் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இவர்கள் திகழ்கிறார்கள். குப்பிழான் கொமம், பாடசாலை, ஆலயங்கள் என்பவற்றின் வளர்ச்சிக்கு உதவி தேவை என்று அறிந்த உடனேயே ஆலோசனைகளையும், ஆசியையும், நிதிபையும் வாரி மழுங்கும் இவர்கள்,

‘வாழ்க! வளர்க!!’ என வழத்துகிறோம்.

இதர சங்கங்கள்:

இச் சங்கங்களை விட, குப்பிழான் மாதர் முன் னெற்றச் சங்கம், ஐக்கிய நாணய சங்கம், சமய கலாசார சங்கம், ஆலய பரிபாலன சபைகள் என்பன செவ்வனே இயங்கிச் சேவை செய்து வருகின்றன. மாதர் முன் னெற்றச் சங்கத்தின் தலைவியாக விளங்கிப் பெரும் தொண்டாற்றிச் சிவபதமடைந்த திருமதி இரத்தினம் மாள் வைத்திலிங்கம் அவர்களின் சேவையை நாம் என்றென்றும் நினைவுக்கும் கடப்பாடுடையேயும்.

ஜெயல்ட்சுமி பேக்கறி ஏழரலை மத்தி, — சுன்னகம்.

உரிமையாளர்:- V. சின்னத்துரை

திறமான கோதுமை மாவினால்
கைதேர்ந்த தூயிலாள நீபுணர்களைக் கொண்டு
நவீன முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட ரூசிகரமான

★ பாண், ★ பணிஸ், ★ கேக், ★ பிஸ்கற்,
★ பட்டர் றஸ்க், ★ பேபிறஸ்க் முதலியன
பாடசாலைகளுக்கும், யலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும்,
கடைகளுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் விநியோகிக்கிறோம்.

உங்கள் தேவைகளைப்பற்றி எம்முடன் கலந்தாலோ சித்து
நீங்களும் பயனடையுங்கள்.

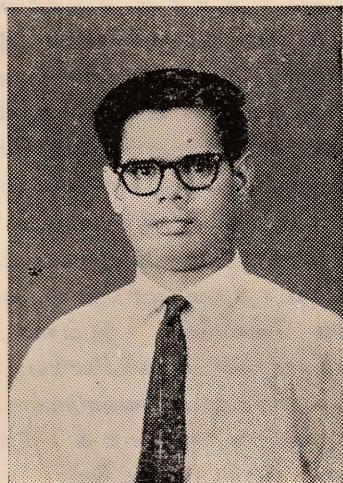
சுகால விரைபாங்களாங்களும்:

ஏழாலை மத்தி ஜெயல்ட்சுமி பேக்கறிக்கு
விஜயம் செய்யுங்கள்.

கிராமச் சபையும் சமூக நலனும்.

[க. வைரவநாதன், சட்டக் கல்லூரிக் கடைசி வருட மாணவன்]

இவ்வுலகில் மனிதன் தோன்றிய காலங் தொடக்கம் தனித்து வாழ்ந்தது கிடையாது. கூட்டங்கூட்டமாக வாழ்ந்தா னென்றுதான் பண்டைய சரித்திரங்கள் பகருகின்றன. கற்காலங்களில் வேட்டையாடி வாழ்க்கையை நடாத்தியபொழுதும் பின் ஒரே இடத்தில் வசித்துப் பயிர்செய்து வாழ்ந்தபொழுதும் சிறுசிறு கூட்டங்களாகவே மனிதன் வாழ்ந்தான். ஆனால் ஒவ்வொருவனும் தன் வாழ்க்கைக்குக் கேதையான பொருட்களைச் சம்பாதிப்பதி வேலையே தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் செலவழிக்க வேண்டியிருந்தது.

காலத்துக்குக் காலம் நாகரிகம் மாற்றமும் முன்னேற்றமுமடைந்தது. இன்றைய நவநாகரிகவுலகில் ஒருவன் தன் வாழ்க்கைக்குத் தைவையான பொருட்களையோ, நலன்களையோ, வசதிகளையோ தனித்துத் தேடமுடியாது. மற்ற ஒரு தனி மனிதன் அன்றேல் அரசாங்கத்தின் ஆதார வடனேயே, அல்லது மனித சமுதாய

நலன்களை விருத்திசெய்யும் அடிப்படை நோக்கத்துடன் ஏற்பட்ட சபைகள் மன்றங்களின் ஆதாரவடனேயே தன் தைவைகளைப் பூர்த்திசெய்கிறன். அவ்வாறு ஏற்பட்ட பழும் பெரும் சபைகளுள் கிராமச் சபையுமொன்றாகும்.

இலங்கையில் முடியாட்சி நடைபெற்ற காலத்தில் தமிழர் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த பிரதேசங்களிலிருந்த உள்ளூராட்சி முறை என்னவென்பதைத் திட்ட வட்டமாகக் கூறமுடியாமல் இருக்கின்றது. மற்றப்பகுதிகளில் — சிங்களவர் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த பகுதிகளில் — இப்பொழுதிருக்கும் கிராமச் சபை போன்ற கன்சபாக்கள் பிரித்தானியர் வருகைக்கு முன்னேயே தோன்றினவென்பது இலங்கைச் சரித்திரம். ஆனால் அதே காலத்தில் தமிழர் வாழ்ந்த பகுதிகளில் ‘பஞ்சாயத்து’ எனப்படும் ஐம்பெருங் தலைவர்கள் கொண்ட சபைகளிருந்தன வென்பதைத் தற்போது கிராமப் பகுதிகளில் நிலவும் ‘பஞ்சாயத்து’ சபைகளிலிருந்தும் பல தன்னிந்திய வரலாறுகளிலிருந்தும் ஊகிக்க இடமிருக்கின்றது. இந்தப் ‘பஞ்சாயத்து’ சபைகள் ஒரு சிறு கிராமத்திலுள்ள சுகாதாரம், கல்வி, கிணறு குளங்களைச்சுத்தப் படுத்தல், சிறு தகராறுகளை கேர்மையுடன் தீர்த்து வைத்தல் முதலிய விடயங்களில் வருவாய் பெறும் நோக்கமின்றித் தம் கவனத்தைச் சேலுத்தின. இப் ‘பஞ்சாயத்து’ சபைகளைப் பின்பற்றி யே ‘கன்சபா’ க்களும் தோன்றியிருக்கலாம் என்பது சிலரின் முடிபு.

பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் பின்பு தான் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் பல

மாற்றங்களைடந்து இப்பொழுதிருக்கும் மாநகர சபை, நகர சபை, பட்டின சபை, கிராமச் சபை என்பனவாகத் தோன்றின. இவ்வள்ளுராட்சி மன்றங்கள் அல்லது குழுக்கள் தாம் இன்று நம் நாட்டில் நடைபெறும் குடியாட்சியின் அத்திவாரக் கற்காரகத் திகழ்கின்றனவென்றால் மிகையாகாது. இம்மன்றங்களிற் கிராமச்சபை மிகவும் பிரதானமான இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. நமது தேசத்தின் பெரும்பகுதி கிராமச் சபைகளின் நிர்வாகத்தி விருக்கின்றது. நம் நாட்டின் முன்னேற்றமும் அபிவிருத்தியும் கிராமங்களில் வாழும் மக்களின் கையிற் தங்கியிருக்கின்றது. இக்காரணங்களைக் கொண்டே போலும், டொண்மூர்க் திட்டத்தில் பல மாற்றங்களை யேற்படுத்திய சோல்பரி அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்ததும் கிராமச் சபைகளின் தத்துவம் களும் பொறுப்புகளும் அதிகரிக்கப்பட்டு, கிராமசமுதாயச் சட்டத்திலும் அநேக திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. இத்திருத்தங்களின் பயனாக, தன்னுட்கொண்ட மக்களின் சுகாதாரம், கல்வி, கலைச்சார பொருளாதாரமுன்னேற்றத்தின் பொருட்டான பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஆரம்பித்து நடத்தக்கூடிய அதிகாரங்கள் கிராமச் சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டன.

இவ்வொருவகைத் தலைதாபனத்தினுடைய தொற்றத்திற்கும் அதற்குரிய கடமைகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இவைகளை உற்றுநோக்குமிடத்துக் கிராமச் சபைகள் குறைவான விருத்திபடைந்த தலைதாபனங்களாயிருப்பினும் தலைவர் ஆட்சி அமைப்பிற்கு அவை முழு ஆதாரமாயிருக்கின்றன. பொதுவாக தலைதாபனங்களின் நோக்கங்களைப்பற்றி ஆங்கிலைய நிபுணர் திரு. யாக்சன் சுருக்கமாகக் கூறிய தாவது :—

“இடத்தைச் சுத்தமாகவும் வாழ்வதற்கு தகுதியுடையதாகவும் செய்தல், தெருக்களைச் சுத்தமாகப் பெருக்குவித்தல், வீடுகளைத் தகுந்த முறையில்கட்டுவித்தல், இனாளுர்களினதும் வயோதிப்புகளினதும் உலாவுக்காகப் பூங்கோட்டங்களை நிர்மாணித்தல், பின்னொக்களுக்குக் கல்விப் போதனுவசதிகளைச் செய்துகொடுத்தல் என்பன ஒரு தலைதாபனத்தின் ஏற்ற கடமைகளாகும். தலைதாபனமின்றி காக்கீகமடைந்த ஒரு நாடு ஆட்சியைக்கொண்டு நடாத்த முடியாதது மாத்திரமல்லாமல் தான் ஒரு காக்கமடைந்த நாடென்றும் கூறமுடியாது.”

திரு. யாக்சனின் கூற்று நமது நாட்டிலிருக்கும் கிராமச் சபைகளுக்குப் போருந்தும். ஆகவே தற்காலத்தில் மேலே கூறப்பட்டவைகளுடன் இன்னும் பல பெரும் பொறுப்புள்ள கடமைகளை நிறைவேற்றும் கிராமச் சபைகளின் அங்கத்தவர்கள் பொறுப்புணர்ச்சிவாய்ந்தவர்களாகவும், பொது நல சேவைபாளர்களாகவும், மற்றவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை மதிப்பவராகவும், கடமைகளைத் திறம்பட நடாத்தும் ஆற்றலுடையவராகவுமிருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு பல நற்குணங்கள் வாய்ந்தவர்களையே பொதுமக்கள் தேர்ந்தனுப்பவேண்டும். ஆனால், இன்று பாரா ஞமன்றத் தேர்தலைப் பின்பற்றி அரசியற் கட்சிகள் தலைதாபனத் தேர்தல்களிலும் போட்டியிடுவதால் பாரா ஞமன்றத் தேர்தல்களின்போது நடைபெறுவதுபோல் கிராமச் சபைத் தேர்தல்களின்போதும் கட்சிச் சண்டைகளும், சச்சரவுகளும், தகராறுகளும் உண்டாகி, இயல்பாகவே கிராமங்களில் விலவும் சமாதானத்திற்குப் பங்கமீற்படுகின்றது. அதுவுமன்றி இலஞ்சம் கொடுத்தல் தகாத முறையிற் கட்டாயப்படுத்தல் ஆகிய ஊழல்

களும் மலிந்து பரவுகின்றன. இக்காரணம் களுக்காக அரசியற் கட்சிகளின் மேல் முழுச் சூற்றத்தையும் சமத்த முடியாது. கட்சி முறை யென்பது ஒரு ஜனநாயக நாட்டின் முக்கியமான அமசங்களிலொன்றாகும். ஆகவே ஒவ்வொரு அபேட்சகரும் நேர்மையான வழிகளில் தனக்குச் சாதகமான எல்லா ஆயுதங்களையும் பாவித்துப் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தையும் ஆதரவையும் பெற முயல்வேண்டும். அதை விடுத்துத் தன்னேடு போட்டியிடும் அபேட்சகரைத் தோற்கடித்துத் தாம் எப்படியும் வெற்றிபெற வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன் கிராமிய அரசியல் மேடைகளில் ஏற்ற தேர்த்தற் போரை நடாத்தும் அபேட்சகர் கிராம மக்களிடையே நிலவும் அமைதியையும் சமாதானத்தையும் குலைக்குத் தீமையை விளைவிக்கிறார்களென்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. பல தகாத செபல்களைத் தேர்தல் காலங்களிற் செய்தல் குடியாட்சிமுறையின் அடிப்படை நெறி முறைகளுக்கு முரண் பாடுடையதாகும்.

கிராமச் சபை கிராம மக்களுக்கு ஒரு சிறிய பாரா ஞமன்றம் போன்றது. ஆதலால் கிராமச் சபை அங்கத்தவர்களும் வாக்காளர்களும் நியாய விரோதமான காரியங்களுக்கு இடமளிக்காமல் கிராமத்தினதும் கிராம மக்களினதும் நிலைமையை விருத்திசெய்யும் நோக்கத்துடன் கருமாற்றுவார்களேயானால், எதிர்காலத்தில் கிராம மக்களின் பரிபாலனம் நல்ல முறையில் கடைபெறுவதற்கும் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் இன்பமாக வாழ்வதற்கும் உதவியாகவிருக்கும். தல்ஸ்தாபனத்தில் வாக்காளரின் பொறுப்புணர்ச்சியும் மிகவும் முக்கியமானது. அவர்களின் கடமை அங்கத்தவர்கள் தேர்வுடன் முடிவடைந்து விடுவதில்லை. தாங்கள் தேர்வு செய்த

அங்கத்தவர்கள் எவ்வாறு கடமையாற்றுகிறார்கள் என்பதையும் சிரத்தையுடன் கவனித்தல் வேண்டும். இவ்விழிப்புணர்ச்சி அங்கத்தவரின் நடத்தையில் ஒரு வகையான கட்டுப்பாட்டையுண்டுபண்ணி அவர்கள் முறையிற் கடமையாற்றுவதற்கு உதவிபுரியும்.

தற்போது தல்ஸ்தாபனமொன்று தனது கடமைகளைச் செவ்வனே நடாத்துவது அதன் இடப்பாப்பையும், சனத்தொகையையும், பண வருவாயையும் பொறுத்தது. ஆகவே இன்றைய சிக்கல் நிறைந்த சமுதாய அமைப்பிலே சில தல்ஸ்தாபனங்களுக்கொவ்வாத சேவைகளை மத்திய அரசாங்கமே பொறுப்பேற்று நடாத்தி வருகின்றது. உதாரணமாக நாட்டின் பிரதான வீதிகளையும், பொலீஸ், மின் சார சேவைகளையும் மத்திய அரசாங்கம் பொறுப்பேற் றிருக்கின்றது. பொதுக் கழகங்களின் பொறுப்பிலும் தனியார் வசமுமிருந்த பாடசாலைகளையும் மத்திய அரசாங்கம் சில வருடங்களுக்குமுன் பொறுப்பேற்றுள்ளது. ஆகவே கிராம சமுதாயச் சட்டத்தினால் அளிக்கப்படும் அதிகாரங்களை மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கமைய உபதேயாகி த்து தம்மாலியன்றவரை நாட்டின் முன்னேற்றக்கூக்காக உழைப்பது ஒவ்வொரு தல்ஸ்தாபனத்தினதும் தவிர்க்க முடியாத கடமையாகும்.

சில கிராமங்களில் கிராமச் சபைகளுக்கும் கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்களுக்கு மிடையில் தகராறுகள் ஏற்படுவதை நாமறியக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. அதிகாரவரம்புகள் பற்றிய தகராறுகள்தான் பெரும்பாலும் தோற்றுகின்றன. இந்தச் சபைகளின் பெயர்கள் வேறுகவிருந்தாலும் அவற்றின் அடிப்படை இலட்சியம் ஒன்றே.

அதாவது கிராம மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை விருத்திசெய்தல். கிராம முன் னேற்றச் சங்கங்கள், மக்களிடையே ஜூக்கி யத்தை வளர்ப்பதற்கும், கல்வி ஞானமும் உலகியலறிவு மேற்படுத்துவதற்கும் பெருங் திட்டங்கள்மூலம் பெரும் முயற்சிகள் செய்து வருகின்றன. ஆகவே கிராமச் சபைகள் கிராம முன் னேற்றச் சங்கங்களுடன் ஒத்துழைத்து அச்சங்கங்களுடன் தொடர்புள்ள அதிகாரிகளின் அதரவையும் பெற்று, கிராம முன் னேற்றத்தையே கண்ணுங் கருத்து மாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

தல்ஸ்தாபனங்கள் திறம்படச் செயற் பட்டால் நம் நாடு பொருளாதாரத் துறை யிலும் நாகரீகத் திலும் முன்னேறும். கிராமப் பகுதிகளிற் சிறு குடிசைத் தொழில்களை ஸ்தாபித்து அப்பகுதிகளில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை வாலிபர்கள் மத்தியிலிருந்து அறவே அகற்றக் கிராமச் சபைகள் முன்வரவேண்டும். கிராம மக்கள் தமது ஒய்வேந்தத்தை வீண் வம்பளப்பதிலும், சோம்பேறிகளாக வாழ் வதிலும், சூது, கொலை முதலிய பஞ்சமா பாதகங்களைச் செய்வதிலும் செலவறி யாமல், இலாபகரமாகவும், தேகாரோக்கியத்துக்கின்றியமையாத விளையாட்டுகளி லும் நற்பொழுது போக்குகளிலும் செலவழித்தற்கான வாசிகசாலைகளையும், நூல் நிலையங்களையும், விளையாட்டு மைதானங்களையும் தாபித்து நடாத்துதல் வேண்டும். கிராம மக்கள் — முக்கியமாக வாலிபர்கள் —

ஒய்வேந்களில் ஒன்றுக்கு ஒற்றுமையாகப் பழகிவருவதால் அவர்கள் நற்பிரசைகளாகின்றனர். வாசிகசாலைகளிலிருக்கும் பத்திரிகைகளையும், புத்தகங்களையும் படிப்பதனால் அவர்களது கல்வியறிவு விருத்தியடைகின்றது; சர்வதேச விவகாரங்களையும் தெரிந்து கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றது. நல்ல விளையாட்டுகளி லீடுபடுவதால் உடலுரமும் ஆரோக்கியமும் பெறுகின்றனர். இவ்விதமான நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்போது சமுதாய உணர்ச்சியும், பொதுசன நல்லெண்ணமும், நம்பிக்கையும் மக்களிடத்தில் தோன்றவேண்டும்.

தல்ஸ்தாபன ஆட்சி குடி ஆட்சிக்குத் தேவையான அனுபவத்தையும் பயிற்சியையும் அளிக்கின்றது. தல்ஸ்தாபன ஆட்சி நல்ல திறமையுடன் செயலாற்றும் பாராஞ்மன்றப் பிரதிநிதிகளையும் எங்கள் மத்தியிலுருவாக்கி உதவுகின்றது. அதனால் பாராஞ்மன்றத்தின் கொரவம் உயருகின்றது. இச்சேவையை, தல்ஸ்தாபனம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மறைமுந்மாகச் செய்யும் ஒரு சேவையென்றே நாம் கூற வேண்டும்.

இவ்வாறு பல துறைகளில் திறம்பட உழைத்து நாட்டு நலன்களை விருத்தி செய்யக்கூடிய தல்ஸ்தாபனங்களிலிருந்து, பிரதானமாகக் கிராமச் சபைகளிலிருந்து நாம் முழுப் பலன்களையடைய முபற்சி செய்ய வேண்டியது எங்கள் கடமையாகும்.

குப்பிமான் விக்கினேஸ்வர வாசிகசாலை

வாழப் பிறந்த மனிதன், மனித குகவே வாழ, அவனுக்கு அறிவு, ஆறுதல், இன்பம், எடுபாடு உறுதிப்பாடு, ஊக்கம் ஆகிய அளித்தும் இன்றியமையாதவை. இவை அளித்தையும் ஒருங்கே அளிக்கவல்ல ஒன்டதம் நல்ல நால்கள் பல கொண்ட நால்நிலையமே. எனவே கற்றறிந்த மாந்தர், நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம், என்ற உயர்ந்த கருத்தால் உந்தப்பட்டுத் தமது சூழலிலே நால்நிலையங்களை அமைக்க முற்படுதல் இயல்போயாம். அந்த இயல் பான உணர்ச்சி குப்பிமானிலும் ஒரு வாசிகசாலையை அமைக்கும் முயற்சியைத் தோற்றுவித்தது.

1936-ம் ஆண்டளவிலே ஆசிரியர்களாகிய திருவாளர்கள் பொ. சுந்தர சர்மா, க. காங்கேசு, க. கதிரிப்பிள்ளை, மு. வைத்தியலிங்கம், ஆ. நாகையா, ந. சிவகுரு, மு. செல்லியா என்போரும் தபாற் கந்தோர் அதிபர் திரு. மு. வைத்தி லிங்கமும் வேறு பலரும் சேர்ந்து குப்பிமான் விக்கினேஸ்வர வித்தியா சாலைக்கு அருகில் உள்ள திரு. வ. கந்தையா அவர்களின் காணியிலே ஒரு வாசிகசாலையை அமைத்துச் செவ்வனே நடாத்தி வந்தனர். ஆண்டுகள் சில கழிந்தன. ஆரம்பித்த முகூர்த்தம் சரியில்லாத காரணத்தாலோ, அல்லது வேறு காரணத்தாலோ வாசிகசாலை தொடர்ந்து இயங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுக் குலைந்து விட்டது.

அடுத்த முயற்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முன்னே ஆரம்பித்த பலருடனும் பின்னே யும் திருவாளர்கள் அ. சங்கரப்பிள்ளை, உ. திருமேனி, க. இராசையா, இ. சதா சிவம், க. கதிரவேலு, பொ. ஜயம்பிள்ளை, கோ. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் வேறு

பலரும் சேர்ந்து கற்கரைக் கற்பக விநாயகர் ஆலயத்துக்கு அருகிலே வாசிகசாலையை அமைத்து நடாத்தி வந்தனர். அவ் வாசிகசாலையிலேயே திருவாளர் பொ. ஜயம்பிள்ளை, க. இராசையா, அ. சங்கரப்பிள்ளை என்போரதும் மற்றும் சிலரதும் முயற்சியோடு கயிறு தீரிக்கும் இயந்திரம் ஒன்று கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டதால் வாலிபர் பலர் அத்தொழிலிலே பயிற்சி பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். தொடர்ந்து சில வருடங்கள் நன்றாக நடைபெற்றபின் அவ் வாசிகசாலையை முன்னின்று நடாத்திய பலர், தொழில் காரணமாக வெளியிடங்களுக்குச் சென்றுவிட வாசிகசாலை நடாத்துவாரர்கு நலிந்துபோகும் நிலையை அடைந்தது. நலிந்துபோன வாசிகசாலையின் மூலப் பொருள்கள் அழிந்து போகாமல் விற்றுப் பணமாக்கித் தற்போதைய வாசிகசாலைக் கட்டட நிதிக்குத் திரு. ந. சிவகுரு ஆசிரியர் அவர்கள் கொடுத்தார்கள்.

தொடர்ந்து சில வருடங்களாகக் குப்பிமானிலே வாசிகசாலை இருக்கவில்லை. குப்பிமானில் படித்த இளைஞர்களிடையே அறிவுப்பசி மேலோங்கியது. அப்பசியைத் தணிக்கும் அருமருந்தாகிய வாசிகசாலையை அமைத்தேயாக வேண்டும், என்ற ஆசையை அடக்க அவர்களால் முடியவில்லை. அவர்களுள் முதலிடம் வகித்தவர் திரு. வ. பண்டிதர். அவர்தமது ஆருயிர் நண்பனும் குப்பிமான் வாசிகள் பலரின் அன்பனும், தையிட்டி வாசியும் சிறந்த ஆசிரியருமான காலஞ்சென்ற திரு. வே. சுவாமிநாதன் அவர்களின் உதவியோடு தாமே பலகைகளை வாங்கிக் கொடுத்து ஒரு பெரிய மேசையைச் செய்வித்தார். அம்மேசையே தற்பொழுதும் சிறு திருத்தப்பாட்டுடன்

வாசிக்காலை மேசையாக உபயோகிக்கப் படுகிறது. மேசை செய்து முடிந்ததும் இடந்தேடுபடலம் ஆரம்பமாயிற்று. திரு. வ. கந்தையா அவர்களே திரும் பவும் மனம் இரண்டில் பாடசாலைக்கு அருகே யுள்ள தமது கட்டடத்தின் விருந்தை யைக் கொடுத்துவு வாசிக்காலை மூன்றும் முறையாக 1943-ல் ஆரம்பமாகியது. வாசிக்காலையை நிர்வகி கீக்க ஒரு சபை நியமிக்கப்பட்டது. அவ்வாசிக்காலைக்குப் பத்துப் பத்திரிகைகளை ஒழுங்காக வரவழைப்பதற்காக அவற்றுக்குரிய ஒரு வருடச் சந்தாப் பணம் முழுவதையும் முற்பண மாக வேவ தனியொருவராகத் திரு. வ. பண்டிதர் செலுத்தினார். வேறு பலரும் பல பத்திரிகைகளை உதவ வாசிக்காலை மிகத் திறமையாக நடைபெற்று வந்தது. திறமையான நிர்வாகத்தைக் கண்ணுற்ற ஆலியெல்லை திரு. வே. கந்தையா அவர்களும் மனமகிழ்வோடு பல பத்திரிகைகளை அனுப்பிவந்தார்கள்.

ஆனால், அவ்விடத்தும் வாசிக்காலை நீடிக்க முடியவில்லை. சில தவிர்க்க முடியாத சம்பவங்கள் குறுக்கிடவே வாசிக்காலை இடம் பெயர வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலை ஏற்பட்டது. எங்கே நடாத்துவது என்று தடுமாறியபொழுது கைகொடுக்க முன்வந்தார்கள்; திரு. பொ. சுத்தர சர்மா அவர்கள். அவர் தமது வளவில் உள்ள கொட்டிலிலேயே வாசிக்காலையை நடாத்த அனுமதி தந்தார்கள். அங்கே சென்று வாசிப்போர் தொகை குறைவாக இருந்தாலும் வாசிக்காலை நடைபெற்று வந்தது.

இக்காலத்திலேயே வாசிக்காலைக் கெனச் சொந்த நிலமும், சொந்தக் கட்டடமும் தேவை என்ற எண்ணம் வாசிக்காலைச் சபை அங்கத்தவரிடையே தோன்றியது. எண்ணம் தோன்றவே முயற்சியிலீடுபட்டார்கள். திரு. சின்னத்தம்பியார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் காணியை நன்

கொடையாக எழுதிக் கொடுத்தார்கள். காணி கிடைத்ததும் கட்டடத்துக்குப் பணம் சேர்க்கும் வழிகள் ஆராயப்பட்டன. அதிஷ்ட இலாபச் சீட்டுமுறையில் பணம் சேர்ப்பதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டுத் திரு. மு. ஆறுமுகம் அவர்களிடம் (ஒரு பைசிக்கிள் வண்டி) விலைக்கு வாங்கப்பட்டது. அதிஷ்டச் சீட்டுகள் அச்சடித்து விற்பனை செய்யப்பட்டன. திரு. வ. பண்டிதர் அவர்களின் அயரா முயற்சியினாலும் குப்பிழான் வாசிகளின் ஒத்துழைப்பினாலும் ரூ. 1200/- சேர்க்கப்பட்டது. கட்டட வேலைகள் ஆரம்பமாயின. தேவையான கல், பலை மரம் என்பன குப்பிழான் வாசிகள் பலரால் நன்கொடையாகக் கொடுக்கப் பட்டன. திரு. க. சின்னையா, மகன் மார்க்கன்னு என்போர் குறைந்த கலைக்கு கட்டிக் கொடுக்கத் திருவருளின் துணையோடு தற்போதைய வாசிக்காலைக் கட்டடம் இனி தே நிறைவெய்தியது. இப்பெரும் பணியை நிறைவேற்ற முன்னின் நுழைத்த குப்பிழான் வாசிகள் பலராயினும் அவருள்ளே காலஞ்சென்ற திருவாளர்கள் போ. சுந்தர சர்மா, வ. பெரன் எம்பலம், நா. வைத்திலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்களும் மற்றும் திருவாளர்கள் வ. பண்டிதர், ந. வைத்திலிங்கம், த. தர்ம லிங்கம், க. சொக்கலிங்கம், இ. கந்தையா என்போருக்கும் குப்பிழான் வாசிகள் என்றென்றும் நன்றிக் கடன் பட்டுள்ளார்கள். முக்கியமாகத் திருவாளர் நாக லிங்கம் வைத்திலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்களின் கேவை மகத்தானது. தமது அன்பான பேச்சு வண்மையினால் எவ்வரையும் இலகுவில் கவரும் வல்லமை வாய்ந்த அவர்கள் வாசிக்காலையை அமைத்தே தீரவேண்டும் என்ற ஒரே மனத்தோடு விடா முயற்சி செய்து தமது வாழ்நாளிலேயே நினைத்ததைச் சாதி த்து விட்டார்கள். வாசிக்காலைக்காகத் தமது மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய திருக்கரணங்களையும் அர்ப்பணித்த காரணத்தாற் போலும், தமது

வாலிப்ப பராயத்திலேயே வையத்துன் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு முன்னமேயே இவ்வுலக வாழ்வை நீத்துவிட்டார்கள். அவரின் பூதவுடம்பு மறைந்துவிட்டாலும் புகழுடம்பு என்றென்றும் நமது கிராமத் திலே நின்றுலாவும்.

1936-ம் ஆண்டிலே தோன்றிய நடமாடும் வாசிகசாலை நீண்டகால நடமாட்டத்தின் பின் 1947-ம் ஆண்டிலே நிலைபெயரா வாசிகசாலையாக அமைந்துவிட்ட காரணத்தால், அதன் திறப்பு விழாவை விமரிசையாக நடாத்த வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தார்கள். அத்திறப்பு விழா வுக்குப் பாரானுமன்றப் பிரதி நிதியும் தமிழரசுத் தந்தையுமான திரு. சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம், எமது அயலூர் வாசியாக இருந்து அறிவுப்பணியும் அறப்பணியும் ஒருங்கே ஆற்றிவந்த ஈடுகேசரி நா. பொன்னையா, குப்பிழானின் வளர்ச்சி யிலே கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து காலத்துக்குக் காலம் வேண்டிய உதவிகள் அனைத்தும் புரிந்துவந்த கைவாசிரிய கலாசாலை முன்னால் அதிபரும், மயிலிட்டி

வாசியுமாகிய திரு. சி. சுவாமிநாதன், B.A. என்போர் ஊர்வலமாக அழைத்துவரப் பட்டனர். திரு. செல்வநாயகம் வாசிகசாலையைத் திறந்து வைத்துவின் முவரும் சொற்பொழிவாற்றிப் பண உதவி செய்து, புத்தகத் தானமும் வழங்கினர். வாசிகசாலையின் புதிய நிர்வாக கிடைத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பின் திறப்புவிழா இனிதே நிறைவேறியது. காலம் 12-2-47 ஆகும்.

தலைவர் திரு. பொ. சுந்தர சர்மா அவர்கள் அடுத்த வெள்ளிக்கிழமையிலிருந்து வாசிகசாலையிலேயே கூட்டுப் பிரார்த்தனையை நடாத்தி வந்தார்கள். குப்பிழான் சனசமூக நிலையம் ஸ்தாபிக்கப் பட்டதும் அச்சங்கமே வாசிகசாலையையும் பொறுப்பேற்று அன்று தொடக்கம் செவ்வனே நடாத்தி வருகின்றது.

புதிய வாசிகசாலையின் ஆரம்பகாலங்களிலே அதன் பாதுகாவலர்களாகக் கடமையாற்றிய திருவாளர்கள் த. இரத்தினம், க. ஆனந்தர் என்பொரின் சிறந்த பணிகளையும், நாம் நினைந்து பார்க்கும் கடப்பாடுடையோம்.

“ஓய்ந்த பொழுதினைப் போக்குதற்கும் — நமது)

உள்ளக் கவலைகள் தீர்ப்பதற்கும்

ஆய்ந்து கலைப்பொருள் சேர்ப்பதற்கும் — துணை

ஆகத் திகழ்வது நூற்கூடம்.

சிறை வண்டு செவ்வழி பாடும் குற்றுலம்

[வித்துவான், பண்டிதர், சைவப்புலவர் க. வேந்தனூர் அவர்கள் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி விரிவுரையாளர்.]

குற்றுல மலைச்சாரலிலே குளிர்ந்த பல சோலைகள் இருந்தன. மலை வளத்தால் வளர்க்கப்பட்ட சோலைகள், மலர் வளம்படைத்து விளங்கின. மலர்களிலே நிறைந்த தேனை உண்டு மகிழ்ந்த வண்டுகளின் இன்ப வாழ்வு திருஞான சம்பந்தரின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. “என் உள்ளங் கவர்கள் வன்” என இறை வணைப் பாடிய அவர் பாடுகின்ற இன்பக் குரலைக் கேளுங்கள்.

“பெருந்தண்சாரல் வாழ்
சிறைவண்டு பெடைபுல்கிக்
குருந்தம் ஏறிச் செவ்வழி
பாடும் குற்றுலம்
இருந்துண்தேரும் நின்றுண்
சமணும் எடுத்தார்ப்ப
அருந்தண்மேய நன்னகர்
போலும் அடியீர்காள்”

இதிலே வண்டுகளின் இன்ப வாழ்வு சொல்லப்படுகின்றது, குளிர்ந்த சோலைகளிலே உள்ள புதுமலர்களில் சுரந்த தேனை அருந்திய ஆண் வண்டு தன் காதலுக்குரிய பெண் வண்டைத் தமுவி மகிழ்ச்சின் றது. மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினால் கருத்து ஒரு மித்த அக்காதல் வண்டுகள் குருந்த மரத்தின் மேலே இருந்து செவ்வழி யென்னும் பண்ணைப் பாடிப் பாடிச் சிந்தை செழித்தன. இங்ஙனம் மலரில் ஊறிய தேனை உண்டும் கூடியும் பாடியும் தம்முன் ஆரா இன்பத்தை அடைகின்ற வண்டுகளின் பெருவாழ் வைச் சம்பந்தர் எமக்கு நினைவுட்டு

கின்றார். குற்றுல மலைச் சோலையிலே குடிபுகுந்த வண்டுகள், வற்றுத் தேனை உண்டு மகிழ்தல் போல, நாழும் குற்றுல நாதனின் திருவருளைச் சார்ந்து என்றும் உள்ள பேரின்பத்தை நுகர வேண்டுமென்பதே சம்பந்தர் கருத்தாகும்.

குற்றுல மலைச் சாரலிலே உள்ள குளிர்ந்த சோலை, குற்றுல மலையில் எழுங்தருளி இருக்கின்ற இறை வணின் திருவருளையும் சோலையில் உள்ள மலர்கள் இறைவன் திருவருளால் உள்வாழும் போகப் பொருள்களையும் (மலர்களிலே உள்ள தேனை வண்டுகள் உண்ணுதல் போகப் பொருள்களை உயிர்கள் ஆன்மாக்கள்) நுகர்தலையும், தேனை உண்டுண்வன்டு பெண் வண்டைத் தமுவி மகிழ்தல் போக நுகர்ச்சியில் ஈடுபட்ட உயிர்களின் ஈடுபாட்டையும். இங்ஙனம் ஆனும் பெண்ணுமாகக் கலந்து போக நுகர்ச்சியில் ஈடுபட்ட வண்டுகள் அவ்வளவில் அமையாமல் குருந்த மரத்தில் ஏறுதல் பெற்ற சிற்றின்பத்தில் மயங்கி அவ்வளவில் நில்லாமல் பேரின்பத்தை அடைய முயல்கின்ற உயிரின் (ஆன்மாவின்) முயற்சியையும், குருந்த மரத்தில் ஏறிய வண்டுகள் செவ்வழி பாடுதல், சிற்றின்பத்தில் மயங்காமல் பேரின்பத்தைப் பெற முயன்ற உயிர்கள் பேரின்ப வாழ்வில் வீற்றிருந்து அடைகின்ற ஆனந்தத்தையும் குறிப்பாகக் காட்டுகின்றன. இனிப்

“பெருந்தன் சாரல்
வாழ்சிறை வண்டு
பெடை புல்கிக் குருந்தம் ஏறிச்
செவ்வழி பாடும் குற்றுலம்,”

என்ற தொடர்களைப் படித்துப் பாருங்கள். வண்டுகள் பெற்ற பெருவாழ்வை நாம் ஏன் பெற முடியாதென்ற உணர்ச்சி எம் உள்ளத்தைத் தொடுகின்றது.

குற்றுல மலீல, குற்றுல மலீலயை அடுத்துச் சோலீலகள், சோலீலகளிலே மலர்ந்த புதுமலர்கள், மலர்களில் வழிகின்ற தேன், தேனை உண்டு காதல் இன்பம் நுகர்கின்ற வண்டுகள், இங்ஙனம் காதல் இன்ப நுகர்ச்சியுடன் அமையாது குருந்த மரத்தில் ஏறிச் செவ்வழி பாடுகின்ற வண்டுகளின் பெருவாழ்வு என்னும் இவற்றை நோக்குங்கள். ஒன்றின் பயன் ஒன்றுக்குத் தொடர்ந்து தொடர்ந்து வருகின்றன. இங்ஙனமே நாங்கள் செய்த விளைப் பயன்களும் மூன் விளையாய், நுகர்விளையாய், செய்விளையாய் எம்மைத் தொடர்ந்து வருகின்றன.

என்றும் ஒரே தன் மையாக நின்று எம்மை வாழ்விக்கும் திருவருளின் தன்மையை உணர்த்தப் “பெரும் தன்சாரல்” என்ற மலீலச் சாரலைச் சிறப்பித்துக் கூறினார். பெருமை, தன்மை எனும் இரண்டு சொற்களும் திருவருளின் அளக்க முடியாத அகலத்தையும், நுகரத் தெவிட்டாத செழுமையையும் உணர்த்துகின்றன. “வாழ்சிறை வண்டு” என்பதினால் இளமைப் பருவத்திலேயே, திருவருளின் வழிநின்று செயலாற்றுகின்ற சிறப்பை உணர்த்துகின்றார். உடலுறுப்புகள்

ஆற்றல் அழியும் முன் இறைவனை எண்ணி ஆனந்தக்கூத்தாட வேண்டுமென்பதாம்,

“நாற்செற்று விக்குள் மேல் வராமுன் நல்வினை மேற் சென்று செய்யப் படும்,”

என்பது திருக்குறள். இனி, இளமையிலேயே திருவருள் காட்டிய வழியிலே நின்று வாழ்கின்றவன், தன் காதன் மனையாளோடு கலந்து போகம் நுகர்கின்ற போதும், திருவருளின் நிழலை விட்டுப் பிரியான் என்பதையும் உணர்த்துகின்றார்.

“வாழ்சிறை வண்டு பெடை புல்கி”

என்ற தொடர் இதனை விளக்குகின்றது.

“ஆணும் பெண்ணுமாய் அடியார்க்கருள் நல்கிச் சேண்நின்று அவர்க்கின்னம் சிந்தை செய வல்லான்”

என வரும் சம்பந்தர் குரலுடன்,

“வாழ்சிறை வண்டு பெடை புல்கி”

என்ற குரலையும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். யோகழும் வீடும் திருவருட்ட பேறுகள் என்பதை இதனால் தெளிகின்றோம். இங்ஙனம் பெற்ற சிற்றின்பத்தையே பேரின்பமாகக் கண்டு சிறக்கின்ற பெருவாழ்வையும் சம்பந்தர் எமக்கு விளக்குகின்றார்.

“குருந்தம் ஏறிச் செவ்வழி பாடும் குற்றுலம்”

என்ற தொடரால் அறிகின்றோம். காதல் இருவராகக் கலந்து வாழ்ந்து பண்பட்டவர்கள், வீட்டின்ப நெறியை அடைந்து, ஆரா இன்பம் துய்த்துப்

பேரான்தம் பெறுகின்ற செயலைச் சம்பந்தர் மிக ஆராமமேயாடு சொல்கின்றார்.

“குருந்தம் ஏறிச் செவ்வழி பாடும் குற்றுலம்”

என்ற தொடர் இதனை வலியுறுத் துகின்றது.

இனி, இங்னாம் பேரின்பப் பெரு வாழ்வை அளிக்கின்ற திருக்குற்றுல நாதனின், அருள் ஆற்றலையும் சம்பந்தர் ஆராய்கிறார்.

“இருந்துண் தேரும் நின்றுங் சமனும் எடுத்தார்ப்ப

அருந்தண் மேய நன்னகர் போலும் அடியீர்காள்,”

இதில் பிற சமயத்தாரும் பாராட்டத்தக்க பெருங் கருணையாளராக இறைவன் வீற்றிருக்கின்றார் என்பதையும் தெளிகின்றோம்.

“அருந்தண் மேய நன்னகர் போலும் அடியீர்காள்”

என்ற தொடரில் எழுகி ன் ற ஓசை திருக்குற்றுல நாதனைத் தொழுதால் எல்லையில்லாத இன்பப் பெரு வாழ்வை எய்தலாம்; எல் லோரும் வாருங்கள் என அழைப்பது போன்ற ஆர் வத்தை எழுப்புகின்றது.

லிங்கம் ஸ்ரோர்ஸ், சன்னகம்

★ சயிக்கிள் உதிரிப் பொருள்கள்

★ மோட்டார் வண்டி உதிரிப் பொருள்கள்

★ நீர் இறைக்கும் இயந்திர உதிரிப்பொருள்கள்

★ மற்றும் இயந்திர உறுப்புகள்

★ ஏஜைய இயந்திர உதிரிப் பகுதிகள்

யாவும் இவ்விடத்தில் கிடைக்கும்.

இனியன்

திரு. K. கதிர்காமத்தப்பி,

தலைமை ஆசிரியர், சேர். கனகசபை வித்தியாசாலை, பன்னைலை.

கனியும் கரும்பும் நாவுக்கு இனிய பொருள்கள். இனிமை என்று சொன்ன வடனே நாவுக்கு இனிய பொருள்தான் நினைவுக்கு வருகிறது. மற்றப் புலன் நூகர்ச்சிகளைவிட சுவை உணருந் தன்மைதான் மனிதனை அதி கமாகப் பற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது. ஒரு பொறிக்கு இன்பந் தருவதைக் காட்டிலும் ஜம்புலன் கருக்கும் இன்பந்தரும் பொருள் ஒன்று இருந்தால் அதை எல்லோரும் நாடுவார்கள். ஜம்புலனுக்கும் இன்பந்தருவார் மங்கைமார். கனியி நும் கட்டிபட்ட கரும்பினும் காதல் மங்கையர் மிக மிக இனியர்.

இனிய பொருள்கள் எல்லாம் பெற்று வாழுப் பொருள் வேண்டும். பொருளால் உயர்ந்த செல்வர்களைக் காட்டிலும், ஆஜையும் செல்வமும் ஒருங்கே உடைய அரசர் களால் எல்லா இன்பங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இப்படி அமைந்த பொருளும் புதியியும் ஆகிய எல்லாம் புலனுக்குரிய இன்பத்தைத் தருவன. இறைவனுடைய அருளிலே ஆழ்ந்து இன்புறுந் தொண்டர் ஒருவரை நாடிக் கேட்டால், அவர் புலனுக்குரிய இன்பந்தருவதற்கு மேம்பட்டது அறிவுக்கு இன்பந்தரும் பொருள் என்பர். அதனினும் மேம்பட்டது உயிருக்கு இன்பந்தருவது. இறைவன் உயிருக்கே இன்பந்தருவன். உயிரிலே கலந்து கனியாக இருப்பவன், கரும்பாக இருப்பவன் அவற்றைக் காட்டிலும் மிகுதியாக இருப்பவன்.

“கனியினும் கட்டிபட்ட கரும்பினும்
பனிமலர்க் குழற்பாவை நல்லாரினும்
தனிமுடி கவித்தரசானும் அரசினும்
இனியன் தன்னடைந்தார்க் கிடைமருதனே.”

என்றார் அப்பர்சுவாமிகள்.

இறைவனுடைய திருவருளை உணர்கின்றவரை உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் இனியவைகளாகத் தோன்றும். அவன் திருவருளால் இன்பம் பெற்ற பின்பு அவை இனிப்பதில்லை.

“பெரும்பைம் புனத்திற் சிற்றேனல் காக்கின்ற
பேதத்கொங்கை விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பினால்
மெல்ல மெல்ல, அரும்புந் தனிப் பரமானந்தம்
தித்தித் தறிந்த அன்றே கரும்பும் துவர்த்துச்
செந்தேனும் புளித்து அறக் கைத்ததுவே”

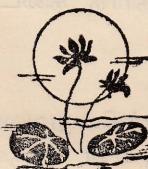
என்று அந்த நிலையிலிருந்து பாடுகிறார் அருணகிரிநாதர்.

எமது தாய் தந்தையர் சுற்றத்தார் எல்லாரும் இவ்வுடல் உள்ளவரைதான் தொடர்பு உடையவர்கள். அவர்கள் தொடர்பும் உடலுள்ளவரையும் கூட நிலைக்காது. அவர்களால் இன்பமடையலாமோ வென்றால், அதுவுச் சும்மாடுபோன்ற இன்பமும் சுமையுமாகும் “எத்தாயர் எத்தந்தையும் எச்சுற்றத்தார், எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார், செத்தால் வந்துதவுவாரொராருவரில்லை.” என்ற அப்பரடிகள் திருவாக்கை உற்று நோக்குவாம்.

ஓருவர் தமக்குத்தாமே இனிமை செய்ய முடியும். வேறு எவர்களாலும் செய்யப்படும் இனிமைகள் யாவும், இனிமைகள்போலத் தோன்றி இருக்கும், உண்மையில் இனித்துக் கசப்பனவாகும். நாம் செய்யும் தர்ம கன்மங்களை நோக்கி இனிமை அளிப்பவன் ஒருவன் இருக்கின்றார்கள். அவன் யாரெனில் நம்பொருட்டு ஐந்தொழில் ஆடல் புரியும் என்ன ஆவன். அவன் அளிக்கும் இன்பம் என்றும் உவட்டாத இறவாத பேரின்பம். அப் பேரின்பத்தைப் பெற, சிவதன்ம நெறியிற் சென்று எம்மை இனியவராக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

“என்னிலாரும் எனக்கினியாரில்லை” என்ற உறுதி ப்பாட்டோடு, சிவதன்ம நெறியை உடையவராய் வாழ்ந்த அப்பரடிகள் தன்னினுமினியானான், இன்னம்பரிசனின் பேரின்பத்தைப் பெற்றதினால், “என்னினுமினியான் ஒருவனுள்ள என்னுளே உயிர்ப்பாய்ப் புறம்போந்து புக்கு என்னுளே நிற்கும் இன்பரிசனே” என்று கூறுகின்றார்கள்.

இறைவன் இனிமையைப் பெற்றவர் நாவுக்கரசர் மட்டுமல்ல. தமக்கு உண்மை இனியவராய் வாழ்ந்த, அஃதாவது சிவதன்ம நெறியிற் சென்ற மெய்யன்பர்கள் யாவரும் ஆவர், ஆகையால், யாம் எமக்கினியராய் வாழ்ந்து தேனும் இன்னமுதாய் தித்திக்கும் இறைவனின் பேரின்பத்தைப் பெறுவோமாக.

தீருமண வைபவாங்களா ? -

விருந்துபசாராங்களா ? -

கோண்டாட்டாங்களா ?

எங்கள் கொம்பனியாரின் ("பகுமரர்க்" ஸ்லீபசல்)

★ சுவிர்பானங்களை ★

உடனடியாக எங்களிடம் ஓடர் செய்யுங்கள்

— குறித்த நேரத்தில் அனுப்பி வைப்போம். —

— தயாரிப்பாளர் : —

ஸ்ரீ முருகன் சோடாக் கொம்பனி நிர்வேவி.

— A. P. N. S. & CO. —

General Merchants

அ. ப. ந. சி. அன் கம்பனி

சூ ண் ஞ கு ம்.

★ டலசரக்கு

★ சாய்ப்புச் சாமான்

★ கோழித் தீன்

மொத்த, சில்லறை வியாபாரம்.

காங்கோசன்துறை வீதி,

-

சூ ண் ஞ கு ம்.

For Anything of
FISHING INDUSTRY
THERE IS IN JAFFNA
“XL MARINE SERVICES”

[Prop: T. Paramanantharajah]

Fisheries Consultants, Commission Agents.
Dealers in Marine Diesel Engines Outboard Motors and Spare Parts.
Boat Builders, Repairers of Engines and Boats.
Dealers in Fishing Gear and Navigational Equipments.

39, STANLEY ROAD — JAFFNA.
(CEYLON)

Telegrams : “PARA” Jaffna.

கடற்றெழிற் தேவைகள்,
இயந்திரப் படகு,
எஞ்ஜின் - கருவிகள்

ஆலோசனைகள்

எவக்கும்

எக்ஸ்எல் மறைன் சேவீஸ்

(உரிமையாளர் : தி. பரமானந்தராசா)

39, ஸ்ரான்ஸி வீதி :: யாழ்ப்பாணம்.
(இலங்கை)

தந்தி : “பா” யாழ்ப்பாணம்.

புதிதாக வரவழைத்துள்ளோம்.

“ஞே கொட்டன்” சேலைகள்
தநலேகள் மினேன்
அன் பிரிண்டெட்
பம்பாய் வரயில்
பெங்களூர் சேலைகள்
ஹாகினூர் சேலைகள்

இன் நும் பல

— வி ஜ ய ம் செ ப்பி யு ங் கா ள் —

★ டய்றம் ஸ் ★

54, 60, பெரிய தெரு,

யாழ்ப்பாணம்.

வாழ்க்கைச் செலவைக் குறையும்கள்! பணத்தை மிச்சப்படுத்துவங்கள் !!

கோள்வனவில் இலாபம் பேறுவீர்கள்!!!

பொதுமக்களால் பொதுமக்களுக்குச் சேவை செய்யும்
பொது மக்களின் ஸ்தாபனம்

குப்பிழான் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கக் கடை

- ★ உணவுப் பண்டங்கள்
- ★ கறிச்சரக்கு வகைகள்
- ★ பால் உணவுகள்
- ★ பள்ளிக் கூட உபகரணங்கள்
- ★ ஆண் பெண் சிறுவர் சிறுமியர் உடைகள்
- ★ வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள்
- ★ தண்ணீர் இறைக்கும் யந்திரங்கள்
- ★ பொலிடோல் முதலிய கிருமி நாசினிகள்
அத்தனையும் மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

குப்பிழான் பலநோக்குச் சங்க
நிர்வாகசபையினர்.